

3

తీరస్థ.

శే. కుం. చలాపరిణయము.

పెల్లెల మల్లి పిన వీరభద్రాద్రి.

⑥ భూమి-కర్మానంతరము

వేలంబుఁ జీల్చర నాగయివెన్న ముంత్రిఁ

జరత రై క్షీరసం పశ్యం జేయగానావ.

కాచోయి న్నిక్షిప్తము నెట్టి దంబితకం చిల్పం బనత్పంబుగా

వారి యుం నది బులహిల పజ్జికల నెన్నం నర్థవర్థంబు లా

మద్యయ వార తమ యార్చి పెన్నన్తి నొనొల్లి క గర్భంబు బీ

రథు యుష్మం మనిల జేయ నాగ విభు త నర్థమూ భ్రమూ బాబునిక.

మ బనన్తిస్త న్నివయ గిల్లియను జరణ కంజా తంబునం గింకిలి

న్నీన విం పారగల వల్లిమెన మృదుల స్పర్శంబుగాం గుంధ మ

న్గన యుంబింబుయం మెక్కు వి ఘృషణి యుల్లి సంగుతా మత్రి నె

త్తునికె మశ్యన సాంపు మీల నెనంగుక భద్రంబు పెల్ల వ్వుశు.

నీ పగ బంధు నగురు బాంపవయ సాంపు విహంసింపు

కమ మెష్ట్యగ్గు యువతెంబ డల వాడు,

విదియ చందురు తారాజ వీశుడో దాదెడు

రమణీయ సం వత్త్రాం కుర ముల వాడు,

నీధు పావత్రీడు శైవగ ల్లి షాగాచా యి

దెంగ వింపె డు కన్య దా యి వాడు,

కొత్త నీలాలరంగునకు నింపుత వింప

మె యుం గారు నల్లని మేనువాడు,

మృధి వి కవ బంస మని యైన జీ బ్రహ్మంబు

కాన కంబుగ నవజార మైన వాడు

జైర త సామి నకల సంపకల వావేరి

మనంబు. జీల్ల త వె న్నయిల మన భవము.

ఉ త్తె. బు గు. విచ్చు పచ్చి పువ్ర మే జలమున. నీ భానదేవత
వచ్చి కటాక్ష సంజ్ఞకుఁ గెలంకులఁ గెల్పంగ నానందము నాం
పచ్చున నుండు చంద్రముతో యోదిమ లక్ష్మి వసింబుఁ గావ్రతక
మచ్చిగ వె న్నయిల భుని మౌళిర రాజము నంబు నిచ్చుతక

మ పాపఁగ త్తర స్త్రే స్తుతి సేష్టఁ గంః బరిమళంబున మాల కైక్కిర్చుకొని
గాన కుక్కిలమున గణే నేని యును సంతోషంబు గాకుండు నా
రసి యు ముచ్చుతికి నిచ్చున గాతః పరి పూర్ణంబుండ వాగ్దేవి యిం
ద సజాతం నన విచ్చును త్రవణ కల్హారౌద్రంబు వెండు నమక.

కా అర్థిక వధా మనమానసాబ్జమున న భవినీనఁ గానింబ సం
పాతిష్ఠి పక్ష యు విసాక్షి శామల బరమ ప్రవక్షి నీ సంతాప నా
నారాధ లంకృత బంధుర త్రివి రహస్య జ్ఞాత నీ భారతి
తీర్థ త్రిచరణంబు మల్లసిత ముక్తి మోయిన వల్లభాక్ష.

వ. లిని యిష్ట దేవతా పాతిష్ఠ నంబు గానింబ.

స. వర్జిత సంభవ వ్యాస మెవనింబుల నానంద

కాణి. తంజవి బంధు సాగి. యేసు సన్ని

భట్ట బాణం పం యూర భట్టర కుల వంశు

భూషా వివేషంబుఁ త్రిస్త్రు తింబ

భద్ర భూతి కి వ భద్ర బంధుర భారతి

మోలా విల్లంబంబు నీచ్చి గింబ

6.

మంఘభూర్షపుట ని రంభంబు బాటుస

రఃస్వతీపుణ్య కంఠవధూ కలయ,

లల్లటునిఁ గాళిదాసు సోవిల్లతునిని

భూమవంని దంధి వామను భూమి వంఠు

వంఠునం భూర్ష వంధయూ దత్త కవిత్వ

నమధిత సూక్తి కై భక్తి సంస్తుతిని.

క. ఇట్టల మగు మతిభారత

భుంజు మనకు నదవ యిచ్చు గట్టి నేతవిత్త

పట్టాభిషిక్తు నన్వయ

భాట్ట పంథావయూ నలయ పరమమీతి

గి. ఉభయ తవిమిత్రి నాత్మత శుభచరిత్ర

భూమసమ తేజుఁ గావ్యయిత్రుల నరంజు

సుక్త తవిభాజిఁ దిక్షన సామయింజి

వింజు తవివభాధి శతవిధాజిఁ బ్రస్తుతిని.

ప. శుక్ర ప్రేమ శంభు రంభ యంపం బూని యన్వయ

ని. సతల భూమి పాలకం సత్తన సౌ శంభుల

పల్లింతు నేమంత్రి వాగ్మీభూతి

సంతాన సురధైను బంతాతులులపంపు

ధర్మింతు నేమంత్రి దానమకింప,

యింకాంత దంధి దంతాభూతులుల వీరద

విక్రమసింహాద్వైతాద్వైతాద్వైతాద్వైత
 మునియ్య నత్తత్తవీంద్ర సమంతానామ్
 భూతిరదేవభూతానామ్ స్మరిత భూతానామ్
 శీలదానాదీయతానామ్ విశేషవయస
 గీర్తనకవయస గుణవియస తద్విషయ
 శరణం

౩. అమంత్ర తాతకంబుగ

భూతావతీమనంబు గీర్తనామంత్రగం
 రోమశ్శుభంబు పులియతము
 శ్రేయత్రయేన ర్చన సుతవివరము నవిగతం

౪. నన్నపార్థికు ప్రబంధ శతకవంశం
 సంపత్తి సాంప్రదించు తద్విషయ
 దిక్తనయంబు వాక్యకామంబు

దేవభూతగర్భవయ సాంప్రదించు
 నామంత్రాదుని సామయ వాచామ వాక్యంబు
 సారంభంబు బుద్ధివల్ల వేర్పు

శ్రీనాథభట్టభాషానిగుంభంబుల

పరిమళంబుల గూడలయవనోత్ప
 మహితగుణశాంతిపిల్లల ముట్టివీర
 నార్యదాయంబుల శ్రేయంబు వాంఛన
 దేవయమస్మరితేడు కవిత్వవిశిష్ట

అంబీల సత్రవినికరంబు నాదరింప.

క. శ్రీసుకవిచేత శివభజ

నాసక్తునిచేత గణ్ణి పండ్లయిలచేత

భాసురశనవతవి మాల

శ్రీ సదనునిచేత వలయుఁ గాతఁజెప్పింప.

మరిసి. సాధ్వీమణి నాగవంశంబుకును విద్యార్థి బారతీబంసీ గాఢ

దనకుం యుత్తుని వీరభద్ర పన పన్నుదానిగనుదాంత గం

గాని నేన్న . ఇతిహంబి లంక దనకాక్షి లుండదింపంగమ

న్ననదైవరదగం గారవియి పతికె గంభీరవా క్షిణి మక.

నీ ర-9 యింక నాదర్యురమణియినా క్షిణి గీతి

సవనతాదర్శణం బుణ్ణి నవమగల,

బనితి నాగవా తెటపడఁజేసి నాగదీ

యము సత్తవి క్షిణి శోదరింప

తెన్ని నాదర్యురెవల పేరినెమలున

మా పు మాచక్రత్వ గోలు మంజు ఫణితి

గాదియి నాదర్యు పునఁబుట్టి మానసా

ల్లాస సాగము సవలల్లసి తశ య్య

భారతీ తీర్థ యతి సార్వభౌమగురుకు

ప్రాతి కయి లబ్ధ కవి తా విభూతిగల్గె

గార వ ముగాయి నాదర్యుర కవుల కిత

విమలహరితా క్తి నిర్మితి! విరభది!

గీ. కలదు బాలంగఁ బ్రేమ నీవలన నాకు

వేశన జినె వల గవులెల్ల వేడుపడంగ

య బ్రహ్మ కులగడ్డ వసవలందు

సుకృతిగాఁ జెయ నాకుక సుకృతి చెడి.

ప్రభావ పంబన మితి బంగ మన నుత్తమ బంగార తిక్క.

ప్రభావ పంబగు వస్తువందు మది యాభావ రవయం జెయంగ.

ప్రభావ పంబున వృత్తమైన కృతి నెప్పుడ వత్తుక తెలియదు

విభావ పంబున గుణముల బుచ్చి గరిమ వీ కృతకామంబు

శృంగారము నుత్తమంబగు

నంగియ నంగములు జలంప నన్వర సములు

సాంగ మగునెని బంకము

బంగారము పొంది యెల్ల ప్రబంధము నెంబడి.

గీ. కథ ప్రసిద్ధి యు మిగుల శృంగార వతియల

బరిగఁగింపంగ జీ మవరభారతమున

గణిత యోగ శక్తి మహాభావన భంగి

నది ప్రబంధము నెయి ప్రభావ సాంక్షి

స. సరపుష్పముల మాంబకరి పెక్కు తెలుగుల

విరులు నెత్తులుగఁ గావించినట్లు

కర్పూర కస్తూరికా వస్తు వితతి

శ్రీభంధ చర్మ వాసింబినశ్చు,

బిది.తంబుగా గంభృడితి నానాసూన

పరి మళంబులు గూడఁ బటియినశ్చు

సరభులు వివిధపు ప్లసేగు శవలవములు

నాని వచ్చి తెనయుఁ గూర్చినశ్చు

భారత ప్రాకృత కథ ములల హంసలముగఁ

గాలి నానుని నామకత్రుమము నాంత

తావకెరాత్రికి వచ్చి నవశ్రీవహింపఁ

గూర్చిఁగ్గఱియెలు నాకు శాకుంతలంబుఁ

వ దిని సవిదయంబుగాఁ గరృర తాంబూలంబుఁ తాంబూనవపా
త్రంబున నర్చింబి పాత్రింబినఁ దద్దనప్రకారంబున మిక్రిలుం భం
బుగా శాకుంతలంబును ప్రబంధంబు బంధురప్రేమిం జెప్పఁబూనియిన
త త్తా రంబునకు ముగళాగాఁబుగాఁ గ్గఱి నాయకుని నాకావతా
రం బుల్లవర్ణింపెద.

క. భంధే దుభద సమరంబున

భంధ తపానిరాజ్య సమధి నత వేదస్థు

నాం దిన్పైఁ జెప్పు దగుముని

మంజుల వర్ణమలూ వచన వరాణి న్సంబుధి

కా త్తద్భాంబుధిఁ గన్గె మేదన సుధాశామంబు భూమంతుని

విద్వాన్మతరీయ సురారాజ్యంబు దిత్తాలయె

వి ద్విత్వేన వా వాచక మేకైక మాణి(శ్రీ)లోల స త్త్వై శాంజం
 యా భీషా ననిపాల మంత్ర విభజనాం భూతాం వీరంబ్రుదై.

మ. భూమి తత్వైభవ స్వరణం భూట్ల వశించిన పానాను కామి ప
 క్షిణ గామ మరా నత్తి తేజ ప మంత్రయ్యలంత నీతి
 గాని పుణపు ముప్పేగం త్రిభానుల అనుతే క్షేణాను
 వీర ప జాత మూర్తి యుగే మేధన కామిలు సాగని పంకం.

స. లక్షణాన్ని వేల హం కాంబి యుగా నాన్

భరణి మంత్రాని ముత్తైరిబుక్కు

సంగతిమ పంథ రాజీన్దీ రాజ్మిశీకె

అంపు మేతి నానానాం గున్దా

జాతయ సముదం త పునగాన గలగం

సాం తాన్ద ము ఎగ్గు గల్లిగ్గు

యిలువది నాల్గు వల్లిగ్గు నపాన్ద గుం

అంప శం శ్రాన పట్టణ మత గు

మంబ న్దప క్తౌ స్త్రుళా ముల మ్మేల గాలవేక్కు

కదజన జియి లక్ష్మీ పాల మూలుగ న్ద తక్కు

విపుల భుజి గడ్డి గడ్డిత విమత కాంబ

రాజి వేల్పు క్షి సోధర సోమ రామి పత్తి

క. అనగర ము పైతా మహం

శ్రాన ని జ సేన్ద నమగ సమంబ తలక్ష్మీ

దా నాంగి మంత్ర మేదన

జాను గభాజి యింక సస్ర సం తానములు

క. ఆ మేదన మంత్ర ని

జ్ఞాను నివహించుచున్నట్లు విత్రియము వలు నున్న

కామ త్రియలందు పాఠము

నాము వచ్చి యిటు లున్నది ~~కామము~~ కామ సమ వాడు.

వ. అందు

క. మగ్ధాంశుని దర్శింపు కామ సజన నేమింజామ వాద్యజ్ఞాన

గుగ్ధావళి, నకుంజాని కామ, భుజి మేరుత్వాదరం బున్ సుఖం

దిగ్గ జ్ఞాని, నితాంత కామ సున ప్త జ్ఞాని గావమున్ గాంధవ

ప్రకాశం బిల్గి దొడ్లులు ప్రాణా గుణిం కెప్పం గనుం చెం పునన్.

క. ఆ లెక్క యిక్కడ నున్నది వచ్చుచున్నది నామింజామ ప్రాణినిగా

మోయిందెక కామ దేశ భూనర స భావ మార్గంబులు గుల్లన

తల్లియందుకాల న బున్దు వే ను జుం సాధులు వాని వచ్చు

తొలగి నామలన ప్తానాన పు లుక స్తు త్తం భాని నొక్క ప వున్.

వ. తదను సం భావం

నే నా తమ ముని నాథు చేత నొప్పని మేన

కృతి నాం దని నాడు వేల్పు మేను

జ్ఞాంత్రి లు గిరిజాప్ర బింబంబుఁ జూచుచు

దామి వేదని నాడు తమ్మి మావ

తల వ ప యోగంకి చిట్టక వృష్టాగ్రమ్మన

కుండి కట్టుని నాండు మంద రంబు

కా^{ళి} కి కా విధుని హాకాతి తాళింపుల

గమలం బాటని నాండు కుమలు దళంబుడు

భోగ భిక్షైర్నకం తలంబుల బొంబులు

గాని నాంబుకి వేదజీడు గారనంగ

దెలసె వేన్నయి యినులుండు వినయి భనుడు

తల్లిగ కి జరంబు చిట్టరనంగ రాబు.

క. ఆ నాగ సచివ భీమచి:

త్రినాయుకు చిందిరను వ తింబిన కరణికి

మాన వ తేలిల కమలుపు

భీనుత గతి తొలత మాంబు వివశంబు యోగి

కే ఆపురు నావతం పు మున కాసు చరి త్రిన కున్న వింబు రు

బ్బి త కిత్తి వెన్నయి భీని భి మేడు నయిన్ సమస్త ని

వత్తి సరమెస్తి యిం దెనయి భాక్తి కు దెట్టిన యిన్ సుధాను న

ల్లాపుడు వీరభద్రుడు ను లావిత నీతిక కాళురంభరువ

వత్తిట్టు సమంబి పదాన వంబిత కట్టు తరు పంపకంబు గు నాయుమా

త్తి కు మార పంపకంబునంబు.

మ కుల పాథాని భి పూర్ణ చంద్రముడు దిక్కు జీవిత మేలంకట

ప్రలనీరం ద్ర ము ద ప్రవాహం లహరి నీరంక పట్టి కు:

దంఃరంఘంకల ఘంబ నారతుఁ దంఘం దక్షి సమన్వీతుడై
జేలసెం జిల్లర వెన్నమంత్ర సకలగర్భితవ్రాకంబునన్

క వెన్నయల్లి క్కూర్తి పన్నుడు

సన్మత చరితులు సమస్త జన సమ్మతాడ

జ్యోత్సవ వాచాజ్ఞైశ్చ

పన్నగపతి మేదనుండ్రి పుష్ప వికేతై

కే మేదన పేర్చి నాంఠిఁ బుడమి న్మయిసంపద దేవమంత్రితా

నీదన యూరకావళి కళిష్టపు బీగులు గల్గు శాశితా

శూదన భీజన స్తవ వయోకభవంబున వేళబట్టి త్రివల

దూదన సాతగానవని తూజెర మంబ్రలు జాడు చేతనక

కా ఉన్నా రెచ్చిక కేంద్రజే సచివు లుప్యే శ్చేవరుక బాలసం

పన్ను బ్బారలఁ గింపబానుల గణింపటే చెంబులు వాష్టేజ్జనుక

మిన్ను లెత్తుట తెలుగు సత్కతి జనుక్షేతయల్లి తర్జితురా

వెన్నావూ త్పిన నుంగుఁ దమ్ముని జగద్బీజాభితయా రిత్తినన్

క ఆతని యనుజన్ముండడు

నాతన బుధవిలుధ తరువు నరిన దళార్జు

నూరన మనసుం దాదెన

భూంతము యాకః పతీర మున వాసింబెన్

కే అర్జి న్మప క్రిథాను తన యెదురు గాని సుభీగుణంబులక

మేదిని నేటి వారిను పంపింప సమంతులు గారు భర్తన

మొదటి సర్వజన సేవ మొదలవేసి ఆనందమును
తెలియజేసి పొందెను. ఇదియును ము. ఆ. యొక్క
సే. కుల సమాగత శత్రుగుణ రక్షణమున సే
తాకంతు రెండవ పక్షమున ని.
నదికార నవమోహంసాకారమునఁబురం
దర సూతి రెండవ పక్షమున ని.
సన్నుతా కతి త వికతిలా సంబునఁ బుర
తస్మాద్మి రెండవ పక్షమున ని.
సంకృత సంతాపక్షాంతాంతా ములము
దశకంతు రెండవ పక్షమున ని.
భరణి వెన్నులు రెండవ పక్షమున ని.
సంతాపమున పక్షాంతాంతా ములము
నక్షాంతాంతా ములమునా దరింప
సన్నుత పక్షాంతాంతా ములమునా దరింప
మ. తదనుసంభావండు.
సే. జలజ సంతాపక్షాంతాంతా ములము
నిర్జరాంతాంతా ములమునా దరింప
తాతా కన సంతాపమునా దరింప
దశకంతు రెండవ పక్షమున ని.
జలజ సంతాపక్షాంతాంతా ములము

శ్రీలారి కంఠాపూజనమకవిని.

జాను న.స్కృతిఁ పుట్రు విజ్ఞాన పాలనమున

సౌమిత్రియై యు శత్రులత పైర్తి.

వంశ వన వాంతి పై ప్రొడ న్దీయింపయెదాశీ.

చందురుడు గాత్ర బలబలం గారతిన్

కరుడు కులనందనం గాంతు కల్పతరువు

హరిత గుణం తాం యెల్ల నాంభూత్యైశ్చ.

గీ. ఎల్ల సావకాత్మ ననుచున్న వహి విభూత

జాంఘ్రీ శంకెరు వంశ మురా యు మంస

మాంసముండు మాంస భుజన సమాస గుణుడు

వీర భాద్రుండు విదగళ విలుగతరువు

ఉ. శరీర గమల్లనుం జాగరణ ప్లకు నెట్టిత పై నెత్తి

హరి జిత నీతి వారాల్ బలభాద్రుని జాతన్య పానమునైనన్.

జాగరణ గుణులక విజృంభం కృతాంస వేదేయ రుచిన్

రాజిత దాన సంపద మగుటకు జిల్లగ నిగభాగ్యున్.

వ. ఇట్లు విశిష్ట మాతా పితృ శిష్యులు నిరర్థి నం గోపాని మ్మిలువగు నీరులయందు.

గీ. కుంఠ్యుండు వయస నాన గూర్చుండ నెప్పుడు

ననాదిన తార్కిక సింహాసన మున

గాంతక నడ నెత్తు కానుబుంబి నడ నెత్తు

దప్పుక పేజాక్త శర్మసరణి

వూలు లండన్ నోబుగాంబ నుండియు నోబు

బులుకంగ కింత సత్వ బాష తణములు,
నినెత్తినాడె

చదువంగ వతియంగ సర వది నేర్చియు

నెచ్చెను గాల్చింబు నిర్భాసింప

వినయమున కాకరంబు, వివేకవయనకు

నీమ, జన్మస్థలంబు చాడ్చి యునకు

నాలవంలంబునిచ్చి, కరయవూన్తి

మరులు బల్లరవెన్మయంబు మా బ్రహ్మరులు.

చ. అతడు వివాహ మయ్యెనే నుండచిత్ర భావ మొప్పుగాంబ

త్రుతయగు జ్ఞేర మాంబ యెను వర్ణిత నిర్మల వాన్మీలంప వా

త్పతి యగు సూరమంత్రియను చాల్చి ఫలంబున గన్మయన్మక

క్తితిననసూయి చాడ సరిసెయిగ వచ్చుల సద్గుణాన్మితే.

నీ మాంగల్గి క్షింగార మంగీకరించవ

క్షియబూంబా ర్చితే దేవిగుణము,

నభిలా య్మల కున్మనిష్టాన్మంబు విచ్చసం

బూవింబురంబు రమం దేవిగుణము

హిత విచారాన్మలచేద నెదిరికి త్రివిసెం

దింబురంబు రుచితే దేవిగుణము

కురమపాచిత్ర పరదప్లేష్టి

గా వింబు మో శచిదేవిసుకుమరు

వడు సదే నా ము నాని యెప్పు రదే గాక

నతు లకి త్తగుణంబులు జగతి గలదే

యినా నా లూ నదాదే నుత బంధు జననదంబు

యొం ప్పి జిత పూర్ణ శక్తి బంబు యిన్య మూంబు.

శా త్రివ త్తా న్చియ సింభుజాత యుగు లక్ష్మి రత్రి తన నత్తంబునో

దేవింగా వరియించి యొ పరమ సాధ్వి మోళి రత్నంబు దా ?

శ్రీ వ త్తంబు లుచు నేనెవే వే న్మన ఘన శ్రీ మంత్రుడై సత్తుతున్

గా వింబె నిజ విత్రి బంధు తతివో గార్జున స్థి మొప్ప రంగ

నే రక్షించె బంధు వర్గము ప్ర మోదంబున్

నర్మ లకి చెప్పె నెచ్చె శ్చ న వితి

గట్టించె ఘన రహా వంబు లంబు భు యుగా

ధర్మ తాన నములు తలుచు నివే

శ్చిర స మున్మతి సంప్రతి ప్పించె నన్తిండ్లు

వర నిధానంబులు త్చిర ఘటింబె

నన్మ సత్రి ము వేద శ్చ న మో సాగింబె

మోవి జే యింబె దేవై గా త్త వములు

సత్త సం తాన వత్రి జేసె శ్చ జలధి నేమి

జేసె ధర్మంబు వేన్మిని జేలుపు మిగుల

జే యింబు న్మద ము సంక్రమంబు లూత ముగ

మనుజుల మాత్రం దేవుల మాత్రం
 మ. వెలయుం జిల్లుదేవులు ప్రభులు. దాం వె దేవుల కీ పం నిధి పే
 కలఁ బతి సాదపుఁ బంబ వర్ణమునఁ గలగ్రీవా బూజింపఁ గా
 నలవాదై మఱి యెండి యుంగవ తదీయ భీతి వానంబునఁ
 బలుకుఁ బంజర మెరికా శుకములు బంబుక్షణి నుత్తర బడి.
 ద విడువక సోమ వాగములు నెత్తన నేయుగ వత్సల వ్రేపే
 పైదఁ దనుదాన వచ్చి నిజులై ముఖంబుల నాఁగింపఁగాఁ
 భదదఁబడి పాత గం శ్రమల తావుల నూనిన పదనంబు
 గజుడుగు వర్ణ గళస్థ పుష్కల సుమర్శ నకాంత పరిణా
 ని విలసి తంజైన రావతి వేస్తుమాంబు

మఱి దత్తయగు శైవమంత్రితక్తి
 సమధిత సూక్తియో శాశ్వతై శ్శ్రీశ్రీ
 జిఁజైనశంభు పూజా ఫలంబు
 ప్రేమాధాధి పతి గూర్చి నిత్య తాఁ గావింబు
 సోమ వారణాశ్రమ స్థ వగరిమ
 యుక్త మాంబు కంధనం తరంబు నఁబాల
 తొంజి ట్లుమంగళ సూత్ర లక్ష్మి
 సకల సౌభాగ్యములకు ను సాధనములు
 గారణంబులు దగు బొంధకములు గాన
 సరిద సంతోషంబు లానఁ బ్రకన్తి గాన

విశ్వీనుత కీర్తి బిల్లురవెన్నమంతి.

పశ్యంతములు.

శ. ఏతాశ్చ కనుణగణవి.

జ్ఞాతృతులనకును నిత్యైఘ్నన దయోన్వితృనమనః
శైత్యే పదానంతునకును

ఓహం బానర్థజలధిః పూర్ణైందునమః.

క. శరనిధి గాంజ్యైర్చనకును

బరహిత కార్చనకుఁ తుహిత పర్వత కన్యా
పరపదపంతజ పూజా

కలికాబుధేనకును నిరస్తకరి కాబునమః.

క. బాలామదనునకు రమా.

హేలానదనునకు బంధు హితజన రక్ష

జీలా యతమతి కిని నిజి

వేలాజన వినుతసంరమ హేతరభృతికి.

వ. కౌండిన్యోన్మిత్ర నకును

ధృండాహిత సజివ మతిల తాదాత్మనకుని

బందిత బంతా మణికి, ప్ర

బండ వయో విభ్రవ విష్ణు కుటూర్చి ఫణికి.

క. లిస్త్వాంబికా నమంత

మృత్యు హృన్మనాని త్యునకు మహి దివి సానో

కాశ్యపునకును జల్లర

వెన్నావరా త్పనకు సత్తా స్తు త్పనకు.

వ. ఆ జ్ఞాపయ పదం పరాభివృద్ధియను నభిష్ట ఫలసిద్ధియంగా
నాశీర్వాదింబ నాయొనర్చుం యునిన హకుంతల కావ్యకథా
లతాల వాలంబు గుం ఘ రేల లామంబు..

సీ. పద్మరా నావల వెత్తికా ర నుచి నాల్ గంజూషిత

గంజూషిత శ్లోమ ముం దలంబు,

పాతాళ జల యులీ ప ర్వాప్త కల్లంబు

సుకు వకం ర వరి ఘోష శ్లోమ తంబు,

శక్తి నీల కిలా వి శంల గాపు ర రెంబ

రస మయం జని త. హృదయ తంబు.

కనక గాపాననీ జ్ఞాత ముక్తా ఫల

రాజీవిల గ్నూ యా గా గలంబు

రాజ సదనా గ్ర బేత విరాజ మాన

యారణా లీన మణి గణ ద్భూతి వి తాన

విజ్ఞాన లక్ష్మీ విలంబ త విలస దింబ

హంపరంబి హంపల ము మా స్త్రి నాపు రంబు.

ఉ. ఆపురి ను స్త్రుత స్పృత త హర్ష విభావ బలంబు నింగి ను

భృషిత మ్నె బెలంగ నిది నివృత రంగి తి యెత్తి వచ్చె నా

నీప యు తంతి వ సంబు బ యు శీధులు గానియ చలంబు రగిసే

స్థాపిత. పరిమళములు తామరలంబువిలువైనాగనన్.
మ. దివిఁ జుతి కారము ముట్టి యుండగఁదనకై కంబునం గానినా
దవులుం జుతియు నిర్లమంచుఁబురివీడఁగార పార్శ్వములం
గవడుం దెలివల నూర్పు యుత్తమున రాఁగం నోట గాఁజూయగా
రవి తోరు త్తర దక్షిణా. యన న్ములంబుతిహంసి బిహించుటన్.

క. పేరినా నా పరినాల్చి కంబి కలఁపై బ్రహ్మననల్ నర్తనా
శ్చర్య స త్రిద యొనర్చి దక్షిణ మిర జయి వ్యాపారములొనైన ని
శ్చాసం మోదముఁ బెరి దినోయ నికట స్వర్ణాకాశీ కళలకు
లర్చి సంవర్ణ వ కేసరప్రసవ ముద్భాసంరసార జ్ఞాపకన్.
చ. మొలచుక లఘురి మ్మిడుద మేకలఁగ్రితలు సప్తమూడి మిం
చులు జిజిహించు కన్దవల సారణ గంధ సుఖం ద నేదగున్
తెలుపును నల్లు గూడ నెడతొప్పని బుప్పలుఁ దైర వంబులుం
గలువలు తొరణావలులు గల్జిన యోజల రాజ వీధుల్.

క. పురికొలు రత్న దీపుల
నరుణ ముక్తై చుక్కలుండ నంగారకుని
బరికించి యుండు దేవి యక
కరము విచారిం జు శైవ కార్తాంతి గుఱున్.

క. పరి ఘటంబులు మొదలను
సుర నది నీరాడు పరితె చుట్టున నుండున్
బురికొలు లగ్న వట్టుగ.

నరిది వితర్కిత వాసవాదులకైన.

చ. శ్రుతి గవుజానినం గమలసూతిరి శ్రేయసు బిర్బి వెప్పవే
రుతురు పురాణకాస్త్రములు మౌఘన నిర్ణయ గీరకారికా.
తమయ పరిక్ష వీని వరుతులునఁజూండుదు రిరప్రపట్టము.
గ్రతువులు వేయెనర్చియిను శ్రేయన రఘురి జిప్రసత్తము.

ఉ. మందర గాత్రీధరులు లలి మాన.ధనుల్బురభేది వచ్చిన
గ్రుచు పదంగ నేరనియిరిందములంత నిల్చి యెంగనం
త్రందను లార్ద్రగర్జన పరా యులులంబులు ధావనంబుకు
స్థందను లద్ధితోక వారిచందను లాపురి గాయనాననుత

ఉ. వెచ్చము పెట్టు మన్యంబుదివెలకు నుద్ధరు లాల్ల రథము
దెచ్చిన శేషులైన నొకలది వచ్చివలుల్చివెనన్త విల్చి
హెచ్చును గుండు నాడుకాన కిత్తురు లాభము గూరెన్తగా
నెచ్చుటఁ జూచికిం బడగ యెత్తని వైశ్చక్రు గల్గఁదప్పురక.

౩. సంగరమునొకయింటిన

సింగంబులఁబులులు సమదానింభురవలులనె

కాంగిదేవిదరి పడశ్రేణురు

హంసునంద మకుటుసు పాకపురి బీరబులు.

కాప క్షేమం మునుకావివేదాంబ్రుడు నపింపంబాయిన బావన

శిక్షాశ్రేణుల నర్చితైజుల నధిక్షేపింపఁగాఁజూచిన

ప్రక్షేణాత్మర నింగి నైన గలిసెయింబాబునుచ్చే తువ

సాన్నికై త్తార్ముల యుద్ధురిందురగమున రుప్రంపాకళానంపరణి
 మ గణ నా తీతముతై సురై త్తరై బత్తంబింప నీతయిలు
 త్తరై త్తరై మన బిందువుక పాదమంగం వత్తెల్ల పాతవీధి
 క్కణనంజై పుంబుంబిం తంబునెలగన్ నీ మ్మంబుం బాంసింపలు
 త్తరై మార్గంబున బద్దపెన్దనడ గాంజ మెచ్చితై కుండాలనయన్
 నీ మోతినీల రుచుల నిలాల కంబున గావు

బిత్తము మధుడ శింజ నులుగాని

త్రొప్పెల పంకలూ గుల భూతిలతలుగావు

వివే మాస్త్రి తియ్యినీ విండ్లుగాని

ఆలసంబు తైన వాలా రుజూ పులుగావు

రేతి గంబు మోవంసేన్ద్రు పులుగాని

బంధులన్ద్రై తిలూలు కుడరంబులుగావు

మోదర్పు విజయ కంబువులుగాని

నకి నడక లావాళలు గాను నడవనీర్పు

వేంతు న వశన్ద్రై కాలులు గాని యినంగ

నంగ కంబుల శాంబా శ్చామ చిత్రయిల్లు

వార సములూ ప్పుయరు పురవరమునందు

చదెలకూ దగంత్రి సూనములు పెడగు మార్చికొంప నెత్తులు

గలసి బితుళ్లు పెట్టి యడకట్టిన త్రిప్పిరి మెల్ల పూవుబి

త్తులు దక నాధర ధృమల దూరనలజై తెన రీతి గా విటుక

విలువగ వారి సత్తవములు ఏయరు తత్పురి ^{పు}పుటావికల్
 మ: సరసు ల్లుట్టిన యోజితాబరతుని సంవత్రికా నాకు కే
 సరగు భృంబులు న్నొట్టిన యోజితాబరతుని సంవత్రికా నాకు కే
 త్రరమునిచ్చెట్టి తనీయిల సౌరభములు న్నొట్టిన సంవత్రికా నాకు కే
 స్మరసంజీవనమై చరియిల గల యిట్ల ముందానిలుం దప్పనికే
 గీ. కకవి పాండులు గగనపుష్పమునైన

వనోము విండుల అగవిలువంగ గలవు
 వంసగను నల మధ్యంబులందు వక్ర
 పైవి యె వస్తువులయందు వెనుపురిన.

వ. ఇత్తి అంగున సమస్త వస్తు వస్తుతిం ఇస్తుతి వక్రముల పయి
 పారా వాచము ననుకరింపుము, సర్వతొరమును కర్మములను
 సదాగతి సంభారన ముండు బహులు నా లీమదోగవంతును, సా
 తతానంతతొరంగ లీలా లాచిత పుష్పిత్త మోవెదమును సమున్న
 త లక్ష్మీజిన కంబును కై, యిమరావతి యిల నుండు కళమచ్చ
 పది తతియిల మంతును, నలకాపురంబు నుంచొవై పుష్పిజినా
 కిర్ణంబును, మధురంబు నుంచొవై నున్న సామరక్షితంబును
 సంతరిక్ష పంబునుండు పే నను వక్ర వమిత్ర రాజ సంజూష
 యును, బరమేశ్వరు వామభాగంబునుండు పే సర్వమంగళాలంకృ
 తంబును, మెలిమవో శరంబునుండు పే గలర్చిలమహిమూర్తి
 యును, మవక కవి బ్రహ్మంబునుండు పే నుత్త ముత్తాకంబు
 రంబును

రత్న కథంబయ్యను గుఱ్ఱమ ప్రదేశ సంగమంజై ముక్త మయ్య
 బయ్యను భూరిక్షయోపేతంజై ప్రకటిత పర్వ నైవేద్య పొందారం
 బయ్యను బిర ప్రభా భా సురంజై మంగళా బార మశించంబయ్య
 ను పొ మ్మ పరిచారి తాగి స్థితంజై యూరంథ పాతి ధ్రియ గ్రీహ
 కండు కంబుల యుంచును, బరిచిత స్వేహ నాశంబు రత్న వంబుల
 యుంచును, నీర సచ్చింబు స ముక్తంబుల యుంచును ఇది స దానం
 బు పద్మ రాగా ^{ది మంబుల} యుంచును, యుచి నిబంధంబు పద్మంబుల యుం
 చును, పారి ద్రింబు విద్యు వాంధరం మధ్యంబుల యుంచును, బ
 ద్దే దంబు వాక్యంబుల యుంచును వన యుంబు గలుగ వన నా
 ప్పు న ప్పు రంబు క ప్పు రంబు దా కు వాక్యంబు సన్మ సున్మంబు పోత
 వే త వేన్మ లు సేన్మంబు కల మ్మంబులం గల పోతలును, విరాజిత
 యులగు వాడలును, రే యెండకు మా అు మండు పదాంబు వచ్చి యు
 గారు ముక్త వరు స న ద్మ తాన శ్చై యుద్ధంబుల మీదు పోత మంజ
 నున్మ జేస్తే విన్మ నున్మ న మెంబుంబు జేట్టిన ద్రాక్రిన్మ జేక్కు జేరు
 వారుంబుంద శ తళ వేలుంబు వేచులును, విలసి తంబులగు విధులు
 ను, యూర్పంబున బూర్పతి యె తిం గి న తే అంగగ్గిరి క న్మ తేత బా
 ణ పు త్తి నోర్చిన రీతి నా ర క్కూరా జి రాజి నం దన బేత ద్దార వతి
 గారి పితా పితా వాణు ల బ్బిసిం బిసంబు ద్దీ శుక్ల వేశీ నృత్తంబుల వి
 తేషంబులు బిత్తి భా గంబునం జత్తరువులం జత్త రంజ్యంబుల
 గుంబం బ్రచ్చిక్షు భా గం గీత రియ విలాస వేలను విలసి యు

నా త్ప్రకారం బును; మెక వీర నాక సంజెక్క విశ్వకర్మ నిర్మించిన
తావురం బులం బూబులు గాపురంబుల మీడికి రాబోను సర
బులు గాగట్టినంగం రుకెను బునొన మెక మృతులు పుక్కి
య కకెత్తి పల సోపానంబులన సాధనంబులగు పోసెనంబులు
ను, నుదంబ చ్చిట్టలీ క చత్ర వాంస క్రియ జలపక్షి కుల కలకలం
బులం గాలికా లమ నుకా లంకు లన లంకరియ పంకరు మా కుమ
ద కువల య కల్పార పంజంబులం పంక తంభంబులగు తావులంగ
దంబంబు బావులును జీతంబులు బ్బిగ బ్బితవంబున వీతంబులొడ్డి
నేత్రంబులొడ్డి యోచిన భనంబులొడ్డి నంగాని వేట్టమ ను డిట్టమ
పలంబుట్టిన జగదంబులు విగదంబులై యుద్ధ పత్రంబులగు పం
తంబులొడ్డి నంబంబులుగాని వచ్చు జూదరి దట్టంబుల పోల్చుగు
రచ్చు కెట్టంబులను వి నాదంబులను నాకరంబును, వి నెలిమం
బులకు నేను యు, వి త్ర మంబునకు నెలవును, వి జి యంబునకు
దాన కంబును, వి చ్చిల కు ను పాద్యయియ, వి తరణంబు లకు
పదనంబును, వి భావంబులకు ప్రభావసాధనంబును, వి లంస నంబు
నకు విని నుయంబును శైవ యల ప్పరి కభిశ్చింబు.

సీ. విశ్వసన్మత కాత్మశైవ్యరవర్యయి కుం

మేటిల కుండవిరాజ కుండలుండు

దిగి భ కుండా కుండ చిర్మణి వారిదండ

మూని తొ విలమ కిరకుండలుండు

జన సన్మతానన్వీనా మాన్యశైభవ

శ్లాఘా తతీత పాతకాస నుండు,

కుల కి లాభ్యులు సాను కాని ణస్థ బున్యస్థుః

శస్త్ర విక్రమ బియ్య కాస నుండు

బ్రాహ్మణ మనోహరంబు జాన నుండు

స కల నేకావనీపాల భుమిపతకాత్మ

రత్నరా రజ్యే భంధ్రి నీరజి యుగండు

శంఖ రంఠం తి ని భూడంగు ష్టం త విభూడు.

మ రజనీనాథ కులావతం సుదదనిభా రాధారి డారాతి రా

ధజ కుంభావ్రణమార్గ నిర్గత ముక్తా రక్త వరుండు స

శ్రీ జనం తప్తం కేళి లాల్ దక్షిణ వనీపాలని

శ్రీ బియ్య నిమగ్న పాప భీమంశు మహా వీరుండు నా రుణి

మ. ప్ర జి వెల్లడి బియ్య మెట్టు భర్త మహిమం బావించి వీరాధిభూ

భూజుల్ ది వెల్లుల జేసి యి ధ్వరములం బెత్తి పం బదాంబ్లాజన

ప్ర జనాభీశుల గాని నిచ్చె నిజ సావత్రిభ్యంబుల్ సర్వసం

భుజనస్థు ష్చైతం స త్తీ కీర్తి యుగ నాను ష్టం త ద్భిన్నత

ని. నిచ్చెన జేసె దొర్తి కి జాసి దొరాబు

దివికెం స మదపూజ్య భూజులకుం

గల్గె వృక్ష ము జేసె ఆరతాంజ వెరరాబు

భూదత్తి యు న గల యావకులకు,

30

గేహాబ్జములు జోసెగ్రోగన్న పేరాలు

చెలగి సంప్రీతింప నింధు సువకు

బూట కాపుగఁ జోసె భుజి శక్తి పేరాంబు

భ. లో శంఖు మెంచు భూ శరముల దీర్ఘ

ననుబు వర్ణింపఁదగదె శీరాంకువంశ

రాజి మాంబులు గం నభారంప్ర వాంశ

జెలుప లిక్కు జ తాబిల కలుష నికరు

నంబ తా కతు త కృపుని దుష్టంతశ్శపుని

ఉ. ఆ జననా శ్చ యూధ మణియించు దయించునఁజూచి దిద్దయి

వ్యాజి మునం బ్రహ్మ పవన నాపుడు కీర్తి విధూడు రాఁదకు

ద్యోతి తా తాబఁగాదె పరిపేష విషంబున నాత్మ గుప్తి కై

యెఁజె న మర్తి కాంత్రి రక్షయం గమలారె బుని నిగి వప్రి ముత్తి

నీ ఆలాన కు దంబు హెలా దంబావదావ

లిపు రంజి ధరణి కేరెలు పునకు

మోన దంశము మ మోను ను శే క గూర్చి

గంభీరతా పరిష్క విధి కిని

నాశ దంశము న భూన్యత జియి గ్రీవధా

స ముని త తేవా బ్జ సో శ్రవమునకు

నాధార దండంబు హరిణం త కలము బు

జ్ఞన కుజ్జి కేర్తి భృజింబునకు ను

యట్టి దండంబు వృద్ధ కైకాశి పతికి
మూల దండంబు సై నృప నుత్ర పతికి.

గారి దండంబు కాత్రి వచ్చి పగతికి

బావలు దండంబు చెట్టు దత్తా శ్రీపు నకు.

చ. బిగమున రెండు వత్సములు కాన్త్రులు చెప్పుడు గండు అంబు
నీ బిగడు మకాని యొక్క యునంబు దండగా నకు వాని రెంటి అని

సగుణము వట్టి నిర్గుణము కుత్తు వధూగళనే ముట్ జను త

పొగడ గండూపు నన్ని భూడు పూర్ణి ముగా యున కాన్త్ర పక్షికి

ఉ. పొయి త కిట్లు అంబ పరి పాలనము చను చుట్టరి క్షయి

జేయుచు రాజ్ఞి ముక్తి భూడు నేయి గం దారు ని బిత్రి యెంబన.

బీయె కత్తి క యున్న శరి యెంబరు దంబు లంభ నా క్షు

తొం యెంబ నా యుట్టి గతి సు తుండు ను దర్శన కాల మతమున్

నీ. చెలువ నేరడు విశ్వసింబ యుండునవాని

నల్లి లక్ష్మింప గనెకాద న్నీవని చ

నింకింప నేరడు నీచ శత్రు గణంబు

బాంక నేరడు మం స్సమన కుంబ పతి

విడువ నేరడు చెడ్డ విటుని జేపట్టిన

గడప నేరం దడ్డి గణ ముకంభ

నడుగు వెట్టు గనేరడ పయి కంబు మోతవ

బిన గనెకా దార్త జినము విదిలి

యైదు పదిసేయి నేరం దాహం వముఖమునఁ

శ్రీంతు నందును నేరండు కీడానవు

భనుచునేరము తెన్నుడు రవని జనులు

విపుల యింకా డైన దుష్టాం చ విభుని వలన.

వ. ఆ కాజి పరమేశ్వరుండాశ్రమాండు శుక ముండ కావీరు డ్దామవి
 బ్రహ్మ స్తంభ సంచార సమున్నతంబును, వారిట మణి విటుతా
 లంతార విక్రమనిత్రేణితా పదగమ్యమంస బుద్ధి నంబూప కుం
 బును, గంధేతారి తంతమేవత రుచిశ్రీబంక బ్రీణా చాతురసిజేత
 రపట్టు పటల పాతిలంబు ముక్తాఫల వితాన జారకి త వియిచ్చి ము
 లున్న నత్తంత సమున్నత మదుపరి నిశాంతకాతమ. న్నీవ యీ
 కలాతంబింక నీల భూర్ణి చిలన్దు విసూత్య రత్న కేసర స్తంబు ^{విడంబన} నిజిత
 బున కనక కుమారుం రవిండు సంగంధితనంబు త్త కపటగగనపుష్పం
 బును, నల్లిరా మ దూర్వాదజ్జదామకైకామల ప్రభావంబుల గ
 ర్భ సర్వస్వ పశ్చిమం వార మారి దుపలబ్ధి కాంతరజాతరూ
 పం ప వాతం యి నంబులును, వజ్రక్షేతరణంబు విచ్చుటం విస్మయ
 స్థుతిత పావంబు ఫలక సాహసం మార్గ నిర్గమ ప్రవేశకర్షణ
 మోహిత మానవిపుల తప నీయ కతాబాలంకృతంబును, నల్లిత
 ష కిరాజ్జేవన కిర్మిర సౌఖ్య కౌత కుంభకృతంబు గంజూషి
 త నల్లి ముండలంబును, ప్రయ్యం తరాస్త్రీర్ణ విశిష్ట రత్న కుంభాన
 న వివర్ణ సంబుల కెంబులు సభాసౌఖ్యంబున నవలంబు రత్న కీలన

జాజ్ఞోల్పి మాన కల్పణిణ ఇతి వీతాంతరంబున నానీనుశ్చై యొక్కమం
బు వారిని నింజామరణమును, సెక్తబాణి వీటికంపేతకయు సెక్త
బాల యొంటవట్టును, సెక్తకర తనమన సురణియు, సెక్తవే జిగు
రాకు బాణి కాకంబియు, సెక్తబంధన గంధి. గంధపేడి బరణియు, సెక్త
పుండరీకనయన యగరు ధరాప ధరామతరంబును, సెక్తకనీపన్త
రు తాళి కప్పురం పు గొడి యు, సెక్తబ్రహ్మగాలక బంగారు సంగేదయు,
ధరి యుంచి దగ్గటి కాలిబిందుండ బంధవేల్లవ శ్రీనాట బరట బాణి క
రవీట కలింగాంగవంగ బంకించుకొని పాకకాగి కుమార వర్ణంబు
దగి ననె లచ్చు బలసేసే వింప, పాత పురంబితా మావ్రబింధుమిత్ర.
భాత్రపాత్రత వీత మర్థ విదూషకాదులు భజింప సుధరత్నం తరంబు
న నాలిగంజైన దేవేంద్రుడు నుంచుకొని సాంధ్ర శ్రీభూమిసంగాలు
పుగూర్చు న్న యవసరంబున

ఉ. జులురు పల్లవెడ్డుకల జౌవను సుంగల మస్తకంబుట
గెంజి గుగా కుండెంపుఁ దులకింపెడు వల్లువకన్యక జర
శుంజీర చక్రపట్టముల కుడిసరివచ్చు బెరల్ల మెసలక
మంజులు గొట్టి గొండలు సమంజ్జతి వచ్చి పుంజంద వల్లకాత్.
ని. కానవెత్తువుల ముక్తమౌన ముచ్చాళి.

ముడిరి పందిన మంచిదేదు రుదాతలు
దినము లా గ్రౌత్తయొత్తిన కట్టి బివ్యాది
ముక్కట మురి యని మోరి పప్పు.

క్షజం ద్రికా రుచిః బాల్మిక చమరువాలయలుః .

బాండు గా గాఢుని వృంతి వడుపు

నలతి దంతంపుః గామల సేవీ సురంతులు

సాదిగః పదచిన బుంతి తెనె

గమ్మపిల్లలు బిల్లులు

ల పి

గమ్మ బిల్లులు బిల్లులు : పైరు గోళ్లు

కజ్జంట్ల బేతువని కస్తూరి మృగ ముకిమవులు :

బులులకుం నలు బిల్లుల పాతకములు .

నాదిగాఢె బ్బి ప తిరుపా యన ముచ్చి.

ద. ప్రి లామంబు లానల్లి కేలు దొయలు ప్లాంబులం జేర్చుకొని వి
నయం పనమిత స్థంభం శ్రీంది బాపు లనేట్ల తారలు వారం గనుం
గాను బున్న వారలు పనలూకింది చిత్తంబు వ్వాగయోయిత్తంబుగుట
యలు న్న పాత్తముం దిట్లనియె

క. దలము గంగలొచ్చిన మృగములు

గవిగి ప మప మువ సేట్లు నేరు గాలున యెంద

గవిగి తలుచైన తరువులు

గవిగిన పేరకవి యె బుట గల మ గణింపడ

క. నావుత్తేను వారలు విభుతో

దేవరవేటాత వలసి తే విచ్చియం

గావలయును యామంనాతని

నీవరసే మాం వికాపనేవన వయనక్క

క. రూపములు వెలికిననే త్తురు

నామముల వే తోనలు దమురు నం చేసినయి.

అలము గావని యలండును నా

నాము ఇ యలండులు లభినంబున గలయి

గీ. తోలి క్లుకుంట్లు సమ పద్మై యలనికి జేసి

వేళమై నను సె ర నాన పోషింప

యలబడి కొం ర్మలఁ బనికి మేయంగఁ గలిమి

నగరి కేలారము న్నది నకువలెల్ల!

ఉ జిల్లెడ పాటువడ్డ యపనంబులు మేసి నవ్వి పనేమియ

జిల్లని నీరు దతిగి సుఖ సంగతిదాపులు త్రొప్ప లంగఁ గఁగ

బొల్ల గఁ జేరి నేంపు ప భ ము త్తుది కింపులు నేయనుండియ

జిల్లిక బె బ్బులు లోదిరుగ సాక్షి సమంతు నమ , భద్రేనువు వ.

ఉ సాయక పుంజి పాములగు బాప ములంధరి యంబి యుక్తున

బా యుక రేయి నుంబగలుఁ బాతె మునెట్టి మే గుంబుల న్ననా

నే యంబులఁ బాంస రాం నె జీవి యావ బరింపు బు న్నన మున

త్రొలియ త వర్ణన త్పనినదా వశే వాపళి మాం నాదిష్టు ము

గీ కులం బది నైదు గుది బ్రుచ్చి కునఁగ నేయి

వచ్చు మృగముల వె మకున వల్ల వద క్కురట

పపి.కి నయ్యె శు కిడు పాపంగలగు

వేళుకను నిమ్ము గాన నె బుడ గలదు.

ప. ఆ కల దే వరచి త్తంబు కాని యనిన గోరక్షణంబు ^{కు}కాజును
 ముష్ట మృగ శిక్షణంబు వలన ననుభవంబుగా మృగ యాసా
 జ్ఞింబు నిద్రించె దేవర ప్రసాదంబు జానులు బసెన యొసనియి
 మా త్సర యను మతంబున గొలుపు విచ్చి యుండ అసమయత
 ప్రకారంబుల నీడు కాచిపి వెత్తి వంస్తులంబు పంపి పట్టణంబు
 న మృగ యా వివర సనాత్య హంబునకు జూరెన.

స. పులి మట్ల నడచి పాతుల కాని గరుడ ^{డు}గరుడు
 గాని పేగంబు పంపి ^{చే}పంపిల పసిది

విష్ణు ప్రసాదంబు పంపి గుండులు పరి
 పట్టి మిరియము వెట్టి పుష్ప కాయ
 వేట మాణిక్యంబు విరజాది మెడ బుట్టి పంపి ~~పంపి~~
 పంపి గాఢ పకారి పిడుగు తునున
 బిగ్గురుడు బిత్తంగి క్రిరావలూణంబు

పులి యుండు కస్తూరి బాహు మల్లె
 యున న మ ఆ యును తెక్కి ^{జా}యల ముల పేళ్లు
 దారకులు దోర వచ్చె ను న్దండ వృత్తి
 వేటకుల్లు మృగ రాజి విప్ర హంషులు
 వటుక నాథుని వావచ్చి శివావంశ ములు.

మ. కబల వ పట్టి వల క్షు బట్టి చిగువంబిండా ^{జా}క్షుంబిట్టి వ.
 బ్బి బయి వ ప్రవృత్తి విప్ర హంషులు గుండెట్టి యి నాకాశము

గబళంపంజనుశూజ మోర వేగయం గానెత్తి గర్జిజ్జించు
 త్రిబలెంగుర్మర తంరనాళకు మారీజ్జోజ్జో మవరలవము
 గో. మౌగయి లంఘించె చ్చిరిల గజుగిద్దు
 జొత జలకట్టి కణుళు వేసడవుత్తెనై
 కురుజు లూరణ మనుభేగ కాలమసాళు
 వమలంబులు పురు వోపకువచ్చువాని

సీ బంగారు మోరవడి పల్లినంబుల తొడ

గెంబట్టు కిలుపక్రైరణ తొడ

ముఖ స మర్చిత వారట కచ్చిన ముల తొడ

గాంధనగ్రావేయకముల తొడ

సపంకట్టి ముడిచిన నామలంబుల తొడ

వాపరజ్జెట్టిన యంబుల తొడ

గనక పూరులయలరాగజ్జె నెను తొడ

గర్జకీరత బీర్షు కేళల తొడ

జిత్తు మున వతియల గారాని వెలుగు తొడ

సెప్పె యుజ్జెక్కు వము తొడ యెగ్గులనెగ

వామకులు దొర వచ్చె గు రావీరకలి

వసు ముతినా యి కుని స్తంబ వారవములు

సీ వలనంబు పుట్టించి వంకంబు వేలయించి

దిల్ల యుక్తయించి తీవరంబి

వరసంబు నారందించి వట్టంబు కేలితై

నిగుడంబు సమకాంక్ష నెరసు నెఱుగి

లలిల గూర్చి లవిదొర్చి లంగిళ్ళు శుండాలు

ముల నానా వట్టించి యిచ్చుచెచ్చు

లవణి సంకాచంబు లకుదెచ్చు యివనితా

రససిద్ధి పడయింప రాగెలందు

నాటల తానకములను గృత్యమృతాను

నిశ్చయ దేనాననంబుల నెఱిగి వారుల

నేత్కరసి కులు వట్టించి పొచ్చినగరి

రాగరవృత్తులు సమరానురాగములు

నిజి జీద లక్ష్మి ముడిచి పొంగడ మెల్లము లెదిర్చి

వల ముళ్ళు బలువుగా నెలవుకాళ్ళి

మృగ వయ పొరలగ వచ్చు వెలుగఁగిరి చుర్రొప్పు

దిలకంబు లలక పోవుల ఘటింప

పాకట్టు వడి నెక పోకట్టు మదలు

కరకాండ మధ్యభాగము లెదాది

కులుకగా గల్గిన కరక వట్టి దిందు

నందరమృతంబు లెది యెలు దాని

పండి పాట్లును దడ విండ్లు బాలువాని

యెవ్వలును బిల్లుకాలులు నదిదములును

వలంతుఁ యాదెలు శరీరంబు వచ్చురంగ
రక్షకులు నావ పరశులు పోత వారూ

క. లిరిగెలు నిష్కర బావం ~~పరి~~

పరి ఘట ధరి యుంబునగరి పంబులు నేతెం

చిరికిరి పటుజువచ్చిసమ

కరవాల పృథులు గగన కంజిమ గడుగడి

క. సింగంపుం బూది వచ్చు పంపమన వచ్చెంబూదికాలరి యు

త్తుంగ శృంగమలదేశం సుజనిత కాంతుచ్చీరలక్ష్మీనవా

పాంగభూయల పాండఁబెల్లునవి మెతాయ్ వల్లదు వృద్ధుల

సంగ ^{తగ్గంగ} వృద్ధగదభంగభంగురధనుర్భావల్లరత్నుల్లుల

గో డేవులు జిత్తురు గండెదె రలును బూసలు

వారు వారెనలును వసులు ^{స్వ}గనులు

మొల్లు వలలు పెట్టు గూళ్లు దీమంబులు

నాదిగలగడెచ్చి రావదియు.

వ. ముడియను మూలభృత్వబలును, సామంధ ముత్రిమమోశ

వర్గంబును, నర్హప్రకారంబున సమబుతంబంకారులు, సామ

ధులు నవాహను నైరనుదెంబ రప్పుడమి బోడు పోటకుంబది

నశృంగారం బంగీతరియి, గవివిజిత మరుత్తురంబులగు తుల

గంబులం బూదనయిరదం బెక్కి యరువంకల వయంగంబంగవి

తి మురంగబులులు గూలు వ శుభకావంశవేణు వీణా మృ
దంగులు

మొలగు

జేలంగ నెడకేక సందడింబుండుకాన న మంద పైబ్రావంబునం
 బురంధరనిభంబుండు పురంబు వెడలి వృక్ష వంబుంబు మీద
 విదూషకుండు గుఱు మాండవ్యంబు మొదల గాంతవ వృక్షి
 యొక్క క్షణ ప్రదేశంబున రథ వేగంబు దెవియి పొడుక సరి
 రథంబు నిమోక్త పంబులుగాం యుల్లు బసవ తలంబై యి
 న్నది నీహంబుంబుల రయింబులు జూపుమన వృక్ష నవం
 దు యింబు గ్రంబుల పగ్గంబుల వవల్లు యదల్పిన.

నీ తను వృక్ష నె య్యది మిను వినుక్త మునుండు
 ఘనత వ్రేల్చితి రెండు గాన బడలె

నెడ పైబ్రావంబున పైబ్రావంబున యెని నది గూడ

నది కి న బండా న నన్బయింప

నెయ్యది విలువంత యొ యింబుల దమున

నది స మరొకటా సందమంద

మూరాన నెయ్యది బాంబు నానా కిం

నది కొల్లెమున పొక యవున నంగ

వ్రేవలాము బుని క్కని షంప బామరాగ్రి

ముగ నిరా యద పూర్వాంగ ములదనర్చి

ఘన విరుద్ధాద రెండు పుడగద వలూజి

నిగ్గిరి విభుదేరి వం యము బ మృగజియములు

వ. అయ్యి వ ప రంబున

శ్రీ కుక్కులంబ యుక్త యుంజంగఁ నారాయణభక్తు
 ముంది యొక తాం వచి కైవాస్సందనంబు
 గూడి రారాంత వదిలెడి కైం వచి కై
 ననిలకతి నైగు ర భ మె వ్వి దంఠఁగలుడు
 క సార శ్రింగ సు గాని యపుణా
 క్షౌరమణుడు రభ వసు ద వృగి గావచ్చె బర
 వార వయ గూడడు రానె

వార్తల య గలఁ రివ తు నిలువ వల యున నులుయున్

వ. అతండును సృష్టాంతంబు శాసనంబునం దేవుల సేగ నీక పా
 నేలు గుడియుంచి వోపుయనిమిరి నిలుపుట యు సకలజనం
 బులు గూడుతాని యుల్లసివ యునంబున మెల్లనచని వం
 దురంబు నడ జెన న య్రివ సరంబున విజయ కావాళ్ళ
 కావంబు లాలకించి బిరుదభృజ వివానంబు లవలగింబి
 యు చకు రాజు రాక దేవిని నిసర్గ భీరు వ్రలగు నాభిరళ
 లు భీత చోదస్కుతై నవీనంబగు వాయ్కింగవీనంబుగానుక
 దెచ్చి ప్రణామంబు లావకించి కరంబులు శిరంబునం బెట్టు కెం
 ని విర్వగా లులంబులగు చూపులం గద్గద కంఠులగుచు బ్రహ్మవి
 వినయ వాక్యంబుల నిట్లు విన్నవించిరి.

సో జూరంబువచ్చిన వా రాట సైన్యంబు

ప్రజెల్లఁ బాలుచు పృథ్వీనార.

తానమే వదెను నాల్గి

కొననమన రాంచసాంక్షు గతవలుగఁ గొనుచున్

వలది యు బ్బుండెనియెంక విన్నపంబవధరింపుము

గీ. వేట పొయెడు వారలు విప్రమాట

కలుగుదురు పొడవున్న కవిగి నల్గు

విన్నవింపక నాలుక విన్నకుండ

దైవ నీషేయ గారెడు పొడవఁ గాన.

క. పొయె సమం గలఁగా భూ

నాయక భూజినమునెయి నరులకు సేవ

శ్రేయస్తరమని ప్రవృత్తి

ధర్మయోగమునఁ జెప్ప వింతుఁ డన్యులకె చ్చ

గీ. భూజినము నెయి మనఁగఁ దాంఁబూలగంధ

పూర్ణములు నామ్యునఁగఁ దాని పోవఁజినదు.

శింహాదుడ నంగీకరింప వలయు.

గార్హస్థి లసి క్తి తవి యాది కారణములు

క. ఇటువేదము మా నవుడు దన

తలఁచిన తావు నకుఁ జేరు వారెకను నెయి

కవివేద తత్వ తిరుపు

వలయును కాకునిక వరుల వదనవిధమున.

గీ. మార్మమువెదలు పొయె సమము చేరు వదన

పృథ్వీ భూమి రుద్రులకై వేసినది,
 వాడటా శునకంబు వచ్చెను దక్షిణం
 యుద పూర్ణకుంభాంబు వెనురు పడియె,
 గజాని వెల్లులైచెరి కయ్యలై యెరువల నొనె.
 వల యై క్రమంపై జేవల యిచ్చెమరు,
 పరుభు నెలను వచ్చె యెరువల యిచ్చెమరు,
 కుది నుంచి యెరువల కుది నెరువల,
 నీవు వెలుతు విచ్చె యెరువల కుది నెరువల!
 తంబు పెండ్లి తినకు కరునంబు లయ్యె
 నెలకు గొల్లల మారబ మన్యుల నిర్మి
 మృగయ కరుగుల మిక్కిలి మెరువ.

క. నా విష్ణుః పుణ్య పుణ్య
 నా విష్ణుః దండగనివ నరవరదైవం
 శ్రీవారగింప మందిన
 నీవల్లభులకు శుభాంబులెరువలగున్

త. విరలంగు తాళ్ళులం జేయఁజుప గలదని యారగింపవలయు, న
 ద్విగ్ధులైనది నంబులం గాతకె గన్మలుదివెను. దండంగ వర్మనంబు నా
 నం దలంప యెచ్చినది ముజ్జిలయెరి విచ్చెయి మునివనాల్లు లుల్లు
 యునకల్లు దిల్లి యొకప్పుడు మునివనాల్లు లుల్లు
 యెరువల సేరి యెరువల నీవల్లులై మునివనాల్లు లుల్లు
 చిర

2
 త్రి మూర్తి మాంబలకు ది గులు చెల్లిన గాని పాలకుల భూపాలకుండు
 వల్ల దుష్టానం బుల ^{సేప} మరల సై న్నింబున పలుకత (3) మంబున వితి
 ముంచి కనక కుంజ కలితుంజై వే ను పేట్టు సు క్లే నలంగు తావా నుండై
 నో పే ను పా రు కతి యుంపు చుది వంబుల తొడ

గ మ్మని స మెచ్చి ఘృతంబు తొండ
 గ నరు ధైర్య కుండ గాంబిన యుం న పాల తొండ
 గ ని నే యి వచ్చు మీ గడల తొండ
 బెక్కల గుల గదంబియ బున్దుల తొండ

బేరి పా కొన్దు కైంబెరు గు తొండ
 జియన జమురు గాలె డు మాంస వుల్ల ^{హే}
 దేవ తి య్యని జుంబు తే నె తొండ
 యాయ నా వరి క వుల తొండ ^{త్రే} యుం గన గ
 నబ్బి ల సేవా ప్ర జుల తొండ నారెంబి

సం త సంబంది పటకు పరావరమున
 బి నవి భుండు ఇ జి చె ని కాను బుంబు

కా. కొం ది న్నా న్ని యిసిం థు చంద్ర! పి ను త క్షి పాల కొ మాత్తే
 చండా నీ క మ్మ గోత్ర! యం త్ర వద నా తారంబై కు వచ్చ! త్రి
 ఇం ద క్షి ద వి పాం దు నిర్మల యి హె గం గా జి ల క్షి తా
 జాం దా ధేం ర కలం క శంకర ని వాసా వర్త కై రిచ్చి స్వతా

క. సుర సుర ఇ కల్లు భరం రు వం

తరణిబి శిఖి ఆచరణివ తామరి రజిన్.

తరకాల బలంవంకసన్ని

కరపద్మ సమస్త విబుధ కేసమితన ఇత్తా !

మూలన:- జనహిత సుచరిత్ర! సజ్జనాబ్జుతవిత్తం!

జినితమృష పవిత్రాత్మ సత్తానైత్య త్రిపంచా !

వనరుహ దళనైత్య! వంశమంకం దప్తేతి

నిమిషమ కుభగూతతి ! ఆస్థమరంబంకళతతి !

న ధ్నివయ...

ఇది శ్రీ భారతీ తీర్థగురు శ్రీవరణ కరుణాలక్ష్మిసిద్ధ
సారస్వతప్రేమిణి గాదయూమాత్మప్రభు.

మూలాధి తామర వీరభద్రపి

ల్లలమజ్జి పినవర

భద్రప్రణేత

జ్ఞేనకా

కుం

తల

శృంగార

కావ్యమునందల

అథ మాకావ్యసవయ

.. ౨ ..

— శకుంతలాపరిచయము —

ద్వితీయాశ్వాసము.

కత్రిసదన సజారాధిత

వాసు కి కౌయుర వంశ చర్య నావిన యూ

వాస పయెంజాననక

నార్య సన్నికృతి ప్రసన్న! నాగయివె నర్కా!

వత్తెత్తె అంగున ముష్కంతు మహి కాంతు శు సజ్జాషంబున

శ్లాషంబున నారాత్రిని వివి మలు నాడు సూర్యోదయంబున

బయలుఁ గల్పితరణియంబులు బిల్లి లావకునే నేర్చికవలి.

౫. మొక ములఁబుట్టి కట్టి వలిమీటి చనంజననక యూగితం

కికిఁజినే బెరులుగానునకలఁ గీల్కలు పంబలు వచ్చెనొ త

ప్పుక పొం శువంగ నొరపువున బంబంబలంబును గల్గినేలు వేఁ

టెరు నె రవాసులైన నంభట ప్రతరంబులు పొత్తి నేగెనొ.

౬. నయి. కమును మదమును మనమున

గుడిగ్గోన గొప్పంబుగఁజు కాంక్షుక పనియి

ల్లదె. యిదె కాం తాళలనాగె.

నైదురం జూపట్టు కుంక నైగగననబున్.
 నీ ఘోరియ మృగములు త్రియంగుల్లిగ (బ)
 చంకమై పాశము జ్ఞాయుంధరవము
 జ్ఞాయుంధ నినచ తంపి పములై సాతెడు
 కరజ్జనంత తనా ఇవిన స్రావనము
 కరజ్జనినాద విప్రస్థంబులై గోపం
 నింబుకెం తరవ నిష్కములు
 గంతరవో రవ స్థవితంబులై చను
 జ్ఞాతవస్వీతరంజిబ్బుపొ తంబు
 మక్తజ్జికుం నదియిం త్రియంగుల్లిగ
 తారిత్రాక్షిణ పుంబునను సత్వీయూ భ వివిధ
 సత్వీరవత్సనములు బహు హాత (భక్తి)
 కైలక లాబులు తనవశి ప్పెగగ్గములకు.

క. త్రిరావముల గృహంతా
 కారములై బ్రోవకు క్కరదు పులు వెలుబాన్
 దార కులు వట్టి తిగువం

గారయి మున మృగములు ము మెగములై కెగయిన్
 నీ సంత సంతంబు నృపతియొక పంజరము
 తిమురుకు కల్ప బెదిదం పువెం పువెం
 మృగముల వర్ణము గర్భిపుంబుల నుండు

యెల్లఁజూసఁజూల మూంఁడ వృక్షములు కుప్పట్టి

వ. వనంబు జేదన జ్జి తిమి; మృగంబులు గాన వచ్చు చున్న యిది.
 ఈ వచ్చిన వారిని లగాన నె వ్వనిని పుంజిం బనం గా తర జ్జింబునె
 ను. పొత రంబులు వంలం జ్జె యున్నది ను వైద బా మృణం
 దని వ్వన కృంగంబు లన వంజిం బ న కార జ్జ సామి తలంపు
 నంబది పు ట్టి న క ర జ్జంబు ను నై కుంఠ కంఠ ర వంబు పంజి యు
 క్తంఠ నా విర్భు వింబ న సింగంబులు ను, జొలొ వంతుం డల్ల పనిసె.
 యు న ప్పుం డుప్ప తిన్గి న జ్జ అంబు కంబులు ను, నా గ్రహంబు న వ్యా
 పు ర క్కెల్ల జ్జ ర్త యంబు లంకె రంబంబు న్న క్కెల్ల పింబ నే యు న
 క్కు బా ప వ్యా పారంబు న ను దంబు చిన్ద పులులు ను, కుంభి వం నపు
 నకు సంజ వం జ్జె న యి జ్జంబులు ను, గృహంతు ని లంబుంబులు
 లంబుంబు సంతతిం బుచిన కంఠె ను జిరీతులు ను, గుహ నా వ
 రంబంబు జ్జె మోహంబు న స మూహంబు జ్జె న పండులు గాని యె
 త నా బ్బింబులు గావు. నా కుంబా వృక్ష బుద్ధి గాదు. కారని మ
 గుణ ను జ్జాగింబిన మంఠ కు ను దూ రంబు గా వచ్చి తిమి. నా
 దన యు నె ద త గె. మనిసి ము(బ) బిల్లె దని యింబ్బి దని నె
 ట్టు చన నేర్పు; సెంక యి పంబుం. తరంబు నఁ జొడు వేట్టింబు.
 కారని బని యె దం గా త యని యెల్ల నల్ల న భూ వల్లంబుం జిరం.
 జిని యెల్ల నియె.

స. కర్మ కాంఠం బె టుం గని పం మ రుండు గా

రాధిఁ జేకాని వినాయకునిఁ గూర్చుఁ
 వైఁటవైఁ దమి విష్ణు విభుఁ బాతకనముపెయి
 కరల వచ్చి హారవయ నమనవేళ
 కరళ కారణులది చంద నక్షత్రముల
 మర్రిమరుతులు కున్నె పువ్వునాక
 మృగములు మనచేతఁ దగులవడగన
 దులఁ జీతి పుష్పల కుఁ గలఁగకుండు
 గణి ముఖుని నెను బాక్షితు దా జనుఁగిన
 శూరి కును నెఱి కుండలం బాళి కరణ
 నాల్లలకుఁ జెప్ప న స్మృ దాప్తుని బనంగ.
 నంగళాలలనను పృథరాధినాథ !
 క. నేమూలు పూని మృగజయ
 కామనవంకల్ప పూర్ణక ముగూటి సమా
 హూమహాజేయ చునందెన
 సామరణ వదనం నకుఁ దాపు నా దవతుకవిష్ణు.
 సి. బిక్క జేరుఁగఁ గూర్చు సింహం పోతకవలల
 దూలి తెంపు అపాదు సోమల పులుల
 పలయంబు సుంకిండు విదేవంబు పండుల
 వెరచి వెంపర లండు వారిణములను
 విలువై కరాన్ము పులు లికి బచ్చిగారుల

మొత్త మోదరలాడు మత్తకరుల

గూట్టు మంత్రిర దన్ని కొన మన్నుఁజూతుల

ప్రబ్బి వందలులాడు నావారిపుల

జంపి నది యాడు శశములగుంపుకూటికి

చింతి చెందాడు కణుజులఁ జేచి కొడ్డి

వెదకి వేటొడు దుప్పు లమెదలనిక

హడవిత్రి మహాప! మప్సంతభరాప!

క. లి ను బయ్య మూండ్ వ్యసిన మన

మునఁ గలిగిన జ్ఞాతి దెలిసి భరాపా లకుఁది

ఞ్జను బంధ వృణామితునిఁ బా

లుని నొని శ్మశ్రుత! యెమ లుచునె' యుకబుక.

వ. నీవు నావెంబనంబు కొని యొంటి వశక వూడు నీకయ్య.

బారె నే తెమ్ము ప్రమాదంబు గాకుండం బ్రహ్మచారిగావే

బవేడుకఁ జూపి కుసు మంబునంబూరెఁ గనుగందకుండ

నిన్నుఁ దెచ్చెదనని భుజింబపుళంబి వృగయ వర్గమునుదా

నును నిరర్గళప్రసారంబుల దాయ నేగి, వేళిఁ గుఱారింబ

దాపుల మేపుల జూచ్చుల మొచ్చుల దొంగుల నోకెనుల, రెలల

జొలల, నెండ్లల మడ్లల, గరుగుల విరుగుల, నెమ్మల జమ్మల

వేరెళ్ల మారెళ్ల, కలువల బలుపుల ? కాదినెల మెదినెలనం

దుగులనిండుగుల కలుగొట్లు నాట్లు, పబ్బరుల నారుల, ప్రేక్షణంబుల

గణంబులు, కాండ మూవిళ్ళ వావిళ్ళ తాండ్య మూర్తి చంద్రుల
 సుంద్రుల, వెలగల వెయలగల, బీరల గారల వేముల ప్రొవ్యునల
 ముడి యునుం బెద బిబ్బి చిన బిబ్బి నల్లం బానెళ్ళిద, యిప్పు క
 ప్పు మత్తిగడ్డ గూర్పుగారం వెలమ యు విమిరి, వూగం
 వేగిసా మొదలుగా చెక్కడెలుం. గుల వంతెములు చూంకలు
 గూని యెనుదు జిల్లింబి చక్కిన రాంబి నట్టంబునంబూడ కట్టు
 వెక పరిత్రీడ మాన కలిడ సింహ సైరిబ్బ శరభ శార్కల చమ
 రురురు కురంగాది జింతుధూంబులును, గంక కలవింక
 క్కంజిర బింబి లీట క పూత శిఖావళ కురప్పి గానెక పక్కికు
 లక్ష్మంబులను జింతు పవన ర్పుంపానంపాత కంపదూన
 కలత్తుం తకాల జిలడ్డి ననుకరించు నగర్జింబుల బ్రవేశిని వల
 యువంతలం గూలువలు తేర బంరులు బూనలు దిమంబులు బిగు
 రు గండెలు వేట్టంబి సార మేలంబుల విడివేరిన.

వీగక నాక ములుప్రంచె గారు పూతుల గాన్తి
 తాలిలాడె గాన్తి శార్కల ములును
 ఎలుగులు గాన్తి మేనులు నఖంబుల ప్రబ్బె
 జెమ రీమృ గంబుల జింపె గాన్తి
 గూని వేతెణములు చెడి తుంబ్బె కుప్ప ల గాన్తి
 బెండె మమ్మల గాన్తి గూండెల కును
 నలుచె బండుల గాన్తి నంధరం తరములు

కాండ నా ^{ర్య}త్రయము మన్నితానియెఁగొన్న
 భటులగతిఁ గొన్ని కలుముల సఁ హరింప
 వెంటఁబడి గొన్ని కళముల విత్తమార్పెఁ
 గొన్ని జింకలప్రేవులు గ్రుచ్చివైచె
 గుక్కలాటవికంబున ను క్కమిగిలి
 నీ కడివివైఁబడియెంనఁజూచియెంకడకు కాత
 పతిఁబంబు తూలబులిఁబట్టి తేల్చె
 బలాల్సిన నిర్గత పతిఁబంబు గావించి
 లంఘన నెక్కడ కలంబుఁ దెల్చె
 నని ధూర్మ మెడఁబ్రొక్క నదిచి కొవల్లుల తాళన
 నా కడకు కంఠపురు మస్తకముఁ దెల్చె
 బాణాబి వండిఁ గూలఁబడ నెని యెక్కడకు కా
 ననగఱి తొందఁబు నడికొట్టె
 కుటుచ కుంతానఁ బెను మోర గ్రుచ్చి యెత్తి
 యెలుఁగ నెక్కడకు గాల్చిట్టి యాడితెల్చె
 తేవమ్మఁ జిల్లకాల నా బింబియెక్కడ
 డెట్లు గానివచ్చెఁగరిపురాభికు కడకు
 బలివిగను గొంచునెంత కుయఁబ్రహరము నొందునుఁదానువే
 నవిరళభక్తి గాంచన సమంబిత పూజకీర్తి ముఖంబు
 గవయి వరాహంబు రుకానర వంతుల గూలనెయ్యు

గవని తదీయకంఠములు ఇశ్శముఖంబునఁ దెచ్చి పోయిరి

క వనచరులను జూచుచు నలు

చన జనపతి గాంబ సెక్తకైతి యిట్టి

మునిపతి పెంపుడు బుట్టిని

తనమునఁ జరియించు వేళ వలపులు కుట్టి

క పొరిణము నెఱంగని పుంజీవ

కరుణై వెంబడినయ రిని జనపతి కడిమి

వరయజ్ఞ మృగముపెంబడి

నీరిగెడు సాక్షాత్తి సంతకం స్మృతు పొలివే

చ విటు గొని పెంట పెంటబు భివపతిరం కరపాపభూతం

మలగి మలంగి గన్గెనుచు మార్గముత్రేవకు నడ్డగింపు

నిలుచుటఁ గొంత గొంత గమనింపుచు నర్థము మెసి మెసిద

భర్తలు విప్రు వాస్తవ పార్శ్వములు రాల్గగమింబడికిఁ జొరకఁపు

నీ కాలంఠరులు మోసంబైనవిడి వడి ~~యిచ్చెము~~

యిరుదెంబు గాడ్చు వావం న మృగంబు

కశము తా నొంట క జగ తిష్టే వచ్చిన

చంద్రుని లోని లంబు న మృగంబు

వీర భక్తిని కృపా వీక్షణంబునఁబున

ర్థవశై చరింబు జన్మ మృగంబు

పార్శ్వవీక్షక పార్శ్వవీక్షక పార్శ్వవీక్షక

ను రగేంబ్ర కంఠబుక రమ్యగంబూ
 యు నంగవం యం మృగ పటపూవి తినా మృగంబు
 భరణి పతిబాణని హం తికిం దగులు పడంగ
 నదులు నగములు ఘనకాననములు గడు
 బలుల గతి నెఱిగే మానినీ తమ మునకును
 క పితామహున నరిగె మృగం

బాతెరు వున నదులు వనము లు ద్రియ న ద్దా
 ప్రేమల సతి సైన్య సమా...

నీచుండై యికినె పూరిననదికానో.

గీ. అచట ఘృగమును యోతేక యలసి నిలిచె.

నా నెలపు నా శ్రీ వరాంబిక మగుటజ్ఞాని

స్థల వికేషంబునె జ్ఞానా భరణి పతికి

మారిణ పతి మోద నేంద్రయ్యగ నుం ఖగ్జ్య

వ. ఇట్టై అంగున గురంగంబు మేరంగురంగాంక కుళినోడు

కృపా పగంగి తాం పగంగునె రైలియతయ్యంకం దత్తకం

లో పటంబున

నీ. కడంగి సంత్రీశంబున దవి యెనంగుల

గంధస్థలలదానగంధములను

జెంధుల రాదకెంజిచురావూ బూదలు

చిరస్థుల జి.వచ్చి ధరిమ కమలన

విభిన్నవైభవము విరులఁడు మైచలాద
 జాతినఁ ఘోరదేవేంద్రులఁ గలుగఁ
 గలఁడు ముంజుల గావి తాఁకునఁ గాని

వచ్చిన యులయ కల్పివాసనలను
 శబవి హంబగు న యైతి నవిలకఁగవయ
 లెల్ల నల్లనఁ గూను ము మంబాని యుండు
 చల్లఁ గావీరి వనపథ కలింత్ర బిడ్డ
 నది గనుంజు నువేడుకఁ గదలికదలి

మః శ్రుతచేరి మత్త మరాళ నృత్త ని నదంబుంబుకైజ్జెలఁ జికివా
 కకుంబుంబుస్మరకొళి జాత కలనికృపణంబు వే జ్జిత్తయో
 వి కబంబుంబుజి మరందన న్నగు మదావేకఁబ్రమ ష్టాంగ గం
 నకలాపధృతి వరా ననంబునకు నానందంబు సంధింపఁ గన్

క. కంజికు ముహూర్తల బృత

కింజిల్ల ప్రరాగవటల కేవితమ గుగర్

మంజు సరేంద్రదేవత

మంజు స్తవయఁ గట్టుకెనిన వరాధ్వి వనరక్ష

మ దల దిం దివరబంధునేత్ర సముదంబు బృందరేతాలక

జిలజాతాననఁ గంబుకంఠి బసవంస్త్రీ జిత్రి వాతస్త్రీ

బువివేషిణి మరాళరాజిగ ముగ్ధి భూజాని గాంధర్వ

జిల కల్పల పరం పరావి నద వాహిని నిమిషాని

వ. కంఠం వివరపథ పరి కరింతుండును సం తోషి వ స్వామింతును
శ్రే. తెదరితెదరి తన వదనంబు గనుం నానును గదల గున్న యి
జ్జి గున్న వీక్షింపు మున్న యావ సరంబున
ని. బీర్లు బీర్లుంబులై తిరిగి జ్జి మడమలు

గదల యాలాదు కెంజి దల తాద
వింతా మరలు బిల్లి ప్రేల వై బిస మాడ్కి
దా లాదు వర ప గడ్డంబు తాద
భూ
కాల బం వంబుదర పాల్చి పేశంబుల
సెం మ గా రు భూతి పుం ద్ర ము లతాద
యోతంబు విడిచి కప్పు కుని వట్టిన త్రిత
మంబు లగు చి తులారు మర్కంబు తాద
ప్ర వృ త్తె జొగి క్కుల రై న బ్ర వృ బారు
విడ్డ జిరు వంక నలమిరా నెల మి తాద
నగ్ని కిల్లి పొలి యును జిల్లి నై న కాం
యదర సెక వృ ధ ముని వట్టె నగి పుకడకు

వ. వట్టి వెడ వెడ బీనింబి కృతాంబి వి ధై ని పంబ యున్నరా
బునుం గూర్చుండు మనక తారును సానీ నులుగాక ని విచి
హరిణంబు నంగళి వలు యును నంబూపి

5. ఆత్మ మ పారంగంబిది
యోత్రి త మం బార ద్వి నల యంబి చి న

విశతి ము ము నను నది మా

క కలం తవలుఁ బ్రతి మిత్రులై చరి యింబున్

ఈ ఏ మని చెప్ప నట్లు దలు యొని నన్నె దది యొకవేళు దా
నీ మదిం బాత్ర మంబు నను నే పరవిం బది తల్లి నచ్చె నా
ప్రేమ ము చెసి యుం గుళుల చెట్టి న నల్లులు మె యుగం డగా
నెం మనఁ బాపం బులెఁ గ్రువ నెం బితి నీ మృగ రాజు దింబు చు

క. తన తల్లులు ముని పత్తులు

తన తండ్రిలు ముని జనములు తన సహజ స్తుత

ముని కన్యలు గాగరంప

మునఁ జెరిగి వ నొక సులకు ముద్దులు గురి యున్

వ. త్రది యెక్కు నాదావరవివర రూఢుల ని కాన నంబులఁగ
నపు మెయిలుచుం దాపసజ నంబు ప్రక నెప్పగు ననూగానినం
గను చూపు మెరన మెర బాకంబి దాయా వల్లు యొకని కాను
చు సొప్పొ దా వ్రంఠఁగంఠంబెత్తి కంఠంబు యనరంబుఁ జేయింబి
కా నును ముమ్మస మ్మలంబున నానాకింపుచుంబియింబి బెంతు
వది యొక లంబునఁ దల వతింబై మతాల్కి మిన్నకున్న యొక
యెల్లెల యెంత సెల్లె సొకదా! యొని దగ్గటి కపాలంబు
లు పుడికి గళంబులు చ్చియిం గంబులు ని మిరి సారంగంబు
మవలంబింపుమఁ గృపాపరం దింబి రంగంబులగు నప్రాపం
బుల మృగంబుల క్షియ ముని పుంగవుని నృపపుంగవుండు

గలంగి. స. యు. తరం. గం. యు. స.

క. ముచ్చెను వీరల వృత్తయము

విచ్చట నా ముద నవిగి యెమని శంపం.

బిచ్చెద రెంకదా నాలుక

ప్రేచ్చన మునులకును గినుక వేగమనుచ్చు.

స. బ్రగుని నూనరేదెల్లి వగుతుని యెకడదె
సగరుల సెకడు బ్రహ్మముగల బూర

శీతంతు సెకడు నాశిలుమండ గానిపించె

భూసుని సెకడు ర్మిరబడన వచ్చె.

నబ్బు వెడ్డును సెకడ పాపానవము గానె

నగబొడ్డి సెకడ జేవము గనవించి

రంకించి యెకడగ్ని సర్వజ్ఞక్షకుడజేసె

నవలుముని సెకడ దంపనక్షి గలయ

గొర్రు రిపురడ్డి మున్ను పుం గూర్చె సెకడు

మునుల మనసులు మెప్పించి వెలుకక్షైరాలు

బ్రెసి దొలగి నవారింత వేసి వార

వితరజనముల గణుతింప నెంతవారు

చ. దిరిసెప్పులు ప్పుకంటెను ముతింప గ మెత్తన బండ్ల జిత్తువచ్చు

కెరల యుగం తవం యుసఖ కేలల కంటెను వోడి దినాలుకల

మొరసిన గూలదెలియదురు జాతంల మోడి దిగి కర్మా

కరుణ వహించి రే మునులు కట్టుదురల్లలత్రిమూపట్టవహి
 గీ కుడిని కుర్చుంచి యిరకయెన్నఁజునువేసి
 పేద్రేయే నేలవచ్చుచి విపినమునకు
 వత్తుఁగాకెమిదుష్ట సత్వములఁజేసి
 యెలఁదని యిరక వచ్చుచి నీట్టి బిడ్డని

వ. విడిచి కృతంబెట్లు గానున్నదాకాక యిది యింక కుచితముత్తం
 దై యింక నృపాత్తముండు తాపసాత్తము పదంబులకు ము
 దంబుదవఁ బ్రణామంబుచేసి తరతంబింబులం దిసి బంధంబు
 గావించి యింతి యింతి పంజులాత్తులం దపస్వీకుంజర! యెను
 ముచ్చేసనంబున మృగయింక వివరంబునకు గణాధిపతి కేసు
 సింహాకరభద్రైరిభాద్రైవిద్విపాది దుష్టమృగంబులు నాశ్వుంబు
 లకు నశిష్టగతిఁబంబులకు నరిష్టంబు సేయఁబున్న గని నీల్ల
 పల్లవజీనంబురెఱింగించిన వాని మర్థింబులకు నై నర్థయంకంబు
 లన ^{కళింగ} ముచ్చేయను, మదభరౌత్రంతకంతరవాతాన బ్రైరవంబును
 శరభానైరిభాద్రైవ భయిదంబును, బ్రహ్మదైవదంశను కంశంబు
 వింతాకాండజిలద గర్భాసూక్ష్మితంబును, సముల్లసద్భజ్జాకవీ
 కార నిర్భజకలిదంబును, నుద్భవస్త్రా రోహిణిమ నిర్భుణవిర్భు
 ఘ్నాద్భుర నిర్భుణ పశ్చిమజంబును, ముచ్చేహాక ర్భిరభితరంబు
 మనైన యిరల్లంబున పేద్రేయంబులు వచ్చు యిది యింతి ముచ్చే
 గంజాది యెటుంగక మరంగవంబు యింత వచ్చింకానిర్భుణ

వైఁటాంబియంబుల యింతి నీయింతా నాంబు సకంప వలయు ననినా
బాధమ జిక్కినియగు మునీంబుండు నరేంద్రునాంబుకింబు:

క. జిననాథ! శుష్టుమృగమ
ర్థనమెనరింపంగనీవరణ్యంబునకు
జనుదెంచుటంతరవల్గు.

కనమంలనెలగుగులు. వునీకుగట్టుష్ట వుగలదే!

గీ. బీని నాశ్రమ మృగ మనతెవి యివేపు
వచ్చు బెలగుగులు మవనీశ! వలకు ఇయము
పైరిమద్ద నుడవు వంశవద్ద నుడవు
కొద్ది పునుడవు నీకెలక కేడు గలదే?

ఉ. సర్వ జిన్మైక పూజ్యుడవు సర్వయతుండభా నీశ! మామకా
శీర్షాననంబునంగనుప్రనిష్ఠ న పూర్వ సుపర్వనా యికాం
తర్వసుండ్రై ననీయి నుండగాడతలు యోరభులు నానినీ
యిచ్చిర బిత్త వత్తి పద వెలుండు నుప్ప ధ్మ సర్వ రుద్రాక్ష.

శ్లో. ఈ మాంబినీత రంగిరి
సేమముగా నింజనుండు క్షితి సాయకని.

స్వీమత పానిధి కర్ణామ

వరముని తపవయండు నాశ్ర వంబువియ్యుత్.

గీ. మునులు నిత్య సత్తనములు బిచ్చియెడలక

కాపార మంబుకర్ణగడియివెలుగు

మెని జనంబను మౌనంబుచీర్చుక

పుంగ శాంతము నర్చు మెయివెలుగు
సంయమింపు బుధివాల్చు నలుచెల్లింత

ప్రస వంబునకుఁ దెలివనునరవెలుగు
బారిత్తాంక్షలు పలువరతృప్త్యుగాక
గోరంబు పంతికిఁ జేరవెలుగు

నవసిజినములును తెమంత్రజివములుదిగి
నచ్చు యుండుత పిత శిఖావళవలుది
గ్నావభంబునఁ గలపివం గవు కలుంబు
తత్తరము నొందినారు వారెంతవెలుగు
నీ వృద్ధసింహ వునకు విహరింపఁ దొందంబు

తైదండ గానిచ్చు నందనజివము
పు వితతిత్త యొనిన పాదరింతెలుగి
బురిహొత్త తానప్రణాంబోవు హరిణి
నరజంబు క్షాన గూర్చి శిరమును ప్పొంగఁజెక్కి
కనుకొందు సుఖని ప్రగంధకంబు

సింహ కైకారంబుచొరవచ్చు నవింత
వెతదన్రిచ్చు పావెంత కరీరి

నెల కలాశుపఁ జెరలాడు నెనని పిల్లి
నెమ్మిఁ బురి విచ్చినివిది పింజమ్మచీక

జుంజిగక న్నోకనాదియఁ బూరినమవి

యనఁడు! తణ్ణి మునఁద్రు పుణాభిశ్రవమున.

మ. పవనం దా వయతినంధ ముష్ణే నుచుఁ బ్రేపై పక్షి నాసాపుత్ర
వివరద్రేతిగణా స్పృశింపుము చతుర్వేదాత్తమత్రాభిసంక
కవి యిది యాచారె యుజ్జ్వలా వయల నాత్రింపు పక్షిపు వ
బ్బై వియిల్చితి హేమపుధూవత లలికవోమూత జీవామపుక
వ. సంయమేంద్రులు నరేంద్ర! నీవిదటకె వచ్చుట తమదివ్యశక్తినం
బున నెఱింగి యున్నవారు: నీవెఱుంగనియెసికొని పావక యు
యరై శ్వరార్చి విష్ణుకేకంబును, గలుషతర్కనంబును నగుతాప
స నర్కనంబునైసి పాపముని యుష్మనివరుండుని బోధ్యం జని
యె. నృపవరుండును నచ్చట నుండి యిరవందెక్కిననుట యుచిత
బుగామింజెసి తోలు మావినీతరంబు ననునిచి శతాపనాదిసా
ధనంబులు సారథిచేతికి బ్బి తైవనంబునం బరమ పావనంబు
గుత పావనంబు సొబ్బి.

సీ. శుకగర్భ క్తబురచ్చితమవై నివ్విరి

తతి వ్విం దఁజెదరిన పాదపములు

మలలకు గారక యులు నూతు నందలు

జమరంబు మెలుకు పాపాణ తమలు

నిబిడ వల్లకి యాని ప్పొందరెయిల

జారులుగలు జిలుతయ పదవలులు

దమ మేనల్లుల రసి కాయ మనుష్యుల కిది
 యో మునఁజిం పవం పనిమృగములు

శశి ని య నెచ్చిచ్చి మైత్రీ నక్రతఁజిరించు

ప్రలుల కూనలు జిం క. పిల్లలు మృగేంద్ర

వాత కమ్ములు నానకౌపులు ను గడుపు

గట్టు కుని కూడ యీ దశ క్షణ వపు నాండు

శి. వేదం ద్యౌప కుపైన రాచిలు కలఁదేవదాంత మహిమంబు

వాదంబు వల్లులఁజేయు కాలి కలఁ దత్త్వంబును నెఱుంగును

నందే శింబుపురాంబువహదాపుఁ బతతింగంబుఁ దిండినామఁబు

నాదంబుండల నాకొఱుచు నలుఁద నందంగఁ దై భాగంబులు

చ. చనునెడ నం బలగాఁగుచి మునింబదరంగఁ గాణంగి నడిమనం

బునఁ గడఁ జెల్లవృత్తి మంబు మండపానన మిచ్చులు నీసికిన్దలం

మొనరవనెల్లజ్జి మూర్తియగుంబుగ్గుల కెఱిగి యెఱిగఁగావే

గొనకెని యొక్కఁబంధ మెఱుంగున గన రానిది మాంబుడ యి

మృత్రిని నాల్గేను పపంబువేరి నునఁడగర్భానంద సంధాని

విసేగం బచ్చైఁద్రయం వదాం పుగుడి రావేయంబు రాకాగదో

యన సకలంబు నిపుక్షేనైవ సవయ నెయం బాలయి దైక్యం

కెని యొక్కైవయ నెయ నెక్తత ను మద్యమం బులంకావపవత్

క. ప్రిమాంబు లాలకింపును

భూమీమండల శాన్తిరహితములు పనియందరం

గా వయని దీపము లనఁజెను

వామూత్కృ ము గురిఁబూల వారలఁగొనన్
 శా. బంచ త్తుల్లవ కోమలాంగుళతరణ సంపూర్ణబంధరిననక
 ప్త్యించచ్చుందనగంధి గంభగజయొనఁజిత్రవాహస్తాని
 గింబ స్తుభ్యదటిల్లతానిలసి జాంబింబస్తపతల్పి వి
 డ్దించెన్ రాజు నకుంఠలఁమధుకరశ్రీజీవన త్పుష్పాన్
 నిదర్శ కురాజ్యంబు దలసూపవెత్తిన

బంగారుట నఁజి వంచవయలనంగ
 రతి వంస్తభులు వివరమునఁగొనెడులు
 బట్టి యొడెడు నిష్కపండ్లనంగ
 రెయివెత్తెల నాఁజి రెయెండ యుదయంప
 బెదరు చకెంరంపుఁబల్లలవగ
 శృంగార సరసి రాజీవ కాననమున

విజ్ఞన వనకారజింద మనగ
 నూలి యు నమలును జను దొయి యెప్పు విష్ణు
 కన్యగ ప నె మ్మెగంబునాత్మరతనంప
 గొతు కముచొసె భూపాల కాంతుమదిరి
 చెపులఁగ వణిపర వీమ తపసిలేమ

మ. త్రిష్ణు. త్తష్ణు. త్తమి. త్తయ. విస్తయ. యత్తం బగా. యత్తంబున నత్తపన్తి

మత్తకాశిని నవలూకొని తన మనంబున.
సో సురతస్సగణాలు సురత స్సయియ్యోనో

రే వత్తై టెప్పలాదిమటెట్లు
పుత్తడిగాఁబోలు పుత్తడియయ్యోనో.

హం నీ నమలనడయాడుటెట్లు
వనలక్ష్మిగాఁబోలు వనలక్ష్మియయ్యోనో
[కాచివల్లలుంబులు గట్టుటెట్లు?]—
రతిదేవి గాఁబోలు రతిదేవియయ్యోనో

వలరాజుఁబెడఁబాసి వచ్చుటెట్లు.
కన్యకావయొర్పుట సురతస్సగణం
నడచి యాడడు గాన పుత్తడియఁగాడు
లలిదపల్లివల్లమున వనలక్ష్మిగాడు
పునవరరేవుత్తయైనదిరతియఁగాడు.

వమానవమానవతియికావలయుగాక దేవకామినియ
య్యోనోని నన్య నవలూకొని యంతరథానంబు నాండెను. కాకుం
డెదోని యెచ్చోచ్చోనల్లుపంబులు జ్ఞానింబు యూరకుండులు
గావున సెక్కిదిక్కువచులుగుపడియండి యువలూకింపవ
లయిననీ సమీప వటుకోటసి మూలంబున దాడగి కనుగొ
నుచుండెనయ్యోవసరాంబున.

క. ఇందెలు కర ములుఁ గానియార.

వింశావ్యయ బిలము బెల్లువేడు కడమో నం
దంద తరుసేచనంబులు.

సందడి నాని సేయుచును ససంప్రమోక్షం

క. త్రినసూయ నిగుడి చనఁజ న

లచ్చిన సూయంగదని వదిలై యుంపదచన న

లచ్చిన సూయై యుంపద మును

కొని వేగిర పొందు తో కకుంతల చనఁగో

నీ. గిరుణ పల్లవములు హస్తాంగుళంబులు.

గెంజాయఁ దమ జానఁ గ్రీణి సేయఁ

దేవి వింశావ్యయములు విమలదం తంబులుఁ

జేలు వాచుద ములానఁ గలసి వేలయఁ

బరు వంపు గుత్తులు ~~పు~~ న్ననె ~~జేలు~~ పావండ్లు

మహ్మంబుఁ దమలా నమాల్చికా నగఁ

జిందు జేనియ లను జేమటయత్తదియలను

గోత్రవి దమలాన బిత్తరింప

లలిత పుష్పిత బంగమ లలితప్రేత

వల్లికా వృక్షశైలియొల వాలములు

బిలమువై యుకతుం తలచం ద్రవదన

బారుతర వైశ్వావలూని చినవిశ్వాంబు

ప. దిది సేవుఁ బుష్పికంటె గణుతింపఁ గమెత్త నేమెనుదఁగెయ

తరుణి కి నిట్టి కైము పురి ల తాతరు సేవన వరావరింప గల
గరుణ యొకింప వేత కడత బ్బి పునీంబ్రుండు మాట వేల్చి
పరవి యెలుంగులే కలు జాదు అవే హర మంగలంబున.

గీ. చందనంబున బుష్పంబు కుంధనమున

బరిమళంబు కడు లలితంబు ఫలమువైరతి

రతి మసలవాచర వైన యొం యంతవేసెన

నరంబు గరి గణిగాని యొం యెరి వనంబు

వ. కలతా తల్లి తపస్విని వ్రాంబులు పూనియెన్నున నెరవు
దూపుచు శరీరకాంతి స్థాంబర్య సౌభాగ్యంబు వలన రాజసం
బున్నట్లు తాపంబును (వర్షంబును) లేవయి నింబుకొనుక
ప్రకాశించుచున్నయది మోని తెచ్చి కలితంబుగా ప్రవేశింపజేసి
దిశెడుంబు వేళంబునుంగానరాం దదియట్లుండె.

ఉ. సందియమెల యావితర సారస లాసన రాజపుత్రి నా

డెందము మోని తెచ్చిల బడిం జిన నేరదు నిక్కవంబు, యె

చందము నందు సంతయ విచార పదంబును నట్టి వస్తున

మంద మచిత్తవుత్తులు ప్రయోగములుత్త మువైనవారికి.

ఉ. పౌరవ వంశసంభవుల పావనచిత్త విద్యంబులన్సకం

తారతి కింబ్ర మోద జరి తంబులుగావు ప్రికంపవేయందన.

ధారణి సంపాదించినను తామధిపతివారంబు దప్పిన

వారిచ్చి లింకిన మణి ది. వానరులు బ్రలు తప్ప ప్రాంతి

౩. కాన్తిసంశయమెల్లను

మాను^{నో}ం^పరి పాఠి వీరి మంబలవలన

లగానున్న రాగి^{వెలు}పరు

గాసంగా వచ్చు పూంతకతియముల్లగా

గీ. వీనులకుఁ బండు పులుగాఁగ వీరి మంబ

లలుకించె దఁ గంకని యుద్ధిపుఁజుండె

నంత నెంత పోలి వచ్చి కతుంత లామ

భ్రాంబుజి మునంబు ముసరినదులఁ తనెంచి

క. కరమునఁ బలు మరునామధు

కరమునఁ దల్పినది నె మ్మె గమవి దువమికిం

గరమువ దంకుమరజినీ

కర్మముఖి యనసూయఁబూచి కడుదినవత్సా

ఉ. ^{మే}రొంపి పావవీనఁ గనె క్కడి నుండియెవచ్చుమొమ్మ

రాల్పిది పోయి బుచ్చి కరములు బాచి పినఁ బావకన్యనా

తెరా యంబనఁ బ్రాసె నెలుగు దుఁది పిరువాదికి నీరువ్రోయి

నాయెడ నుండి వచ్చె భవదానన గంధివయ నాన్పడింపఁగ

మ. శ్రువణం బివరమంబు జింపె నది యుండు న్నాన ముక్తంబుగా

భవదక్తి న్నినె యంపె నక్తి మును జంపంబోలి నెవ్రావయ్యె

దవివెడ దానిఁ జూరంగఁ జూపుట కు హస్తంబు వారియె

వపునంబులు మనా వ్రాదాడు వయవ యున్నా వేదినీ పతి

గో. కమల రూప నీవయ్యున్నావ్వివంశములురూప

పద్మినీయు ధృ నియతి పాని పావ

దలియెలలుంగు నీవెలుంగు ను వనఁ గవియుఁడు

తెలువమో వున భ్రామర్తించు చేఁబఁజూచి.

మ. వనితం జంచదపాంగఁజేసి కనుఁగ్రేవల్లుట్టుచుంటేరిమం

తనముఁజెప్పితి భాగి నెయ్యిఁజెవిపంఠ మెఱియును మెల్లమె

ల్లనమెఱిగి రతిసంభాసనం పదలు నొల్లల్లుఁబడి భన్యఁడవి

వనధూ. తుమ్మెద నెనువెల్పితి తత్తాన్వేషణము జోయియు

వ. కమలసుధా తరకులేనుండనెను కంతకలంఠితచిత్తుండనై

యలుండ, ముతమన మధువతులనుండవిపు నిశ్శుక్తంఘంకర

పంకజమల్యం జివి నొంటివి. చండాలభర్త పుణ్యండును, విశ్వే

భారౌ భర్త యుభాణ్యండును సయ్యెఁగ జంబునును నానం

లీకంబునాక్షిపించును నాడు పల్లవాధరల నల్లవంఘులు చెపు

లుచల్లిఁగావినును నుల్లంబునభూం పల్లభండు చప్పుడునె

లుకుండెనప్పుడు కకుంతల యివి సుస్త కుంతలయు, విభవస్త

తైర్లీయు, విభవస్త సాక్షి నయినైయ నసూరింపై యిం వసు

నవలూ 30 బి.

గో. ఏమ మిచెరి నెఱియెరవునెయి

చింత వారైన మెఱియింపకెందు రకలు

పెరింప ముందు కంఠే పెరింపెచ్చి

మమతః విడువత మా నృరే మధుపభాభః

క. నే, జనన మోక్షతల్లను .

దాఁ జెనుదెంచుచును మరలఁ జనుఁజొరఁపంగా

మేఁ జేతుకెల్లగి జిగిజి

గాఁ జేసెను మొగవి ముంఁ జ్ఞుగాఁ దిన శృంగి

గి. నివరమొనరింప బొందులు వేలుగాని

తెలియమొక్కటి మనకు బద్ధుక్కులార!

పాసరే నాకు నిర్భయిఁ బంధయిన

జిట్టకాలకు వారలఁ జేలువబాధ.

ఉ. ఇంతి వత్సస్థిరస్థిరకల మేమన మర్థుల మతిబాధ భూ

కాంతాదు మాన్చి దాత్రి ప్రజఁ గావను శ్రీవను శర్మగానదు

ద్భుతునకైము చెప్పదము సాధుజనార్తి వారుండవండుదు

లక్షంతుని నిర్భయిఁ గెడపి తామర పూఁ జేటి సామరజేట్టు

వ. రాజు సప్తధికిం బెలయె కవని నగవలకు రెండు మూడువదం

బులరిగిన ననసూ యొప్రియం వదలవేంటి నాకలో కంబునెయి

ను శత్రుండయింగదవెనయ్యి వసరంబున భూవల్లభాం దప్ప

ల్ల జాదూరలుగనుం గాని వీలావచ్చి జంబున నీరాజి వదనలా

(శ్రీ) మనదనంబునకుఁ జిన కుండనెఁజిగింజుతుననిది యవసరం

బని మత్రిని హఁటువిడిచి జివనిత వాయుం దట్టిన బాదయింపు

బువ్వలురాని వెలుంగున ముటుంగుదదియిచ్చు తా నన్యవినయూ

లొననన గోదరుంతై నివివివేటవతుం జూడ గుండు. తవళ్ళి
కచ్చలకు మేకు నాకులంబు నర్చిన దుళ్ళురి క్కుండెప్పడు నాని
నాళ్ళు పించెదననిన సుదామ భురంబులగున తని వాక్కింబు
లావర్ణింబి కనుగ నొనునెడ.

సీ. కస్తూరి వత్తసిన కరణి మేస బునల్ల

దెంగడు రెఖజినింజే వెలుగ వయ మెలుయల

గల్గెత్తమ్మి సోగ తోకుల మీదతుమ్మెద

బున్నలాగునల బెడ్డకన్నులమర

నాజాను దీర్ఘంబు కైస బావలపెంపు

కైష భాగాక్కాడి బెలువమొంద

బిడికి వింపగ వచ్చునది మియెప్పిద వయతా

నురవయవిస్త్రాతంబుసిరి వేహింప

నాననవయ పూర్ణచంద్రు పెం పవహంసింప

గగన మున నుండి వేడ్డ నకాండమిలకు

నదరిపాటు గదిగిన బియ్యంతుడనగ

జాలనద్బుత మొసంగె దుష్కృతవయక్తి.

వత్తిట్లు వాడబూపిన నృపాలయం ద్రునాకార తోడొవి కైషంబులు

బూదింబి బియ్యం తుండక కంతుండోనల గుంబరుండా యిచ్చ

తొకివచ్చుట కెయ్యిది కారణంబుకానియని యుచ్చుతంబును

బియ్యంబును మనంబునకెవంక నొండొకవది గమనానిన

మొదటి

నిశ్చయించి యుతని కులనామదేయంబులు దేలిసి కునవల యు
నది యున సూర్యుని ప్రయం వదలు రాజు వదనార వింధంబు
వెలకింబు.

ఉ పక్షితి వాడవ న్మజగతీన్ద్రులక్షణాలక్ష్మితంబు నో
చక్షుని మేను బిడ్డు భుజి శాశిలు బోధి జమలజర్మనీయంగా
నిర్వణ కాంతి వచ్చుటకు నె య్యది గారణ మంత వట్టు నో
నిర్వణమై ప్ప మన్మథరణి పతి సత్ప్రకరి ప్రాచిన్త్రుణాన్ది

క వారక యునెత్తవచనము
నారక జేర తు వనగనరువి నంబు ^ఉ సూ
యైరణ్య వలు లాపల ముని
దారి కులకు బాంక నేల నర్మబుజిగాన్ది.

ప. అనివి బాంకలు వారలు తొనె ను దుష్ట తుండ కాంతారం
లున దుష్ట వృగంబులు మక్తింబులు కునై నెల వచ్చి మునిన
తరంబున బరివారంబు నివివి కేళిని వేరి వలుకి నవస్మక్తి
తావు తలం పున వచ్చి వచ్చి యిచ్చు నాక్ష కుల వత్తలంబు
తనా కేళి శివ మియ్యార్త సంచారు వినియరగలదెం బరసప్ప
కి మనర స సల్ల పంబునై యుష్మయవి యునె యల్ల నల్ల
న కమల తలం గనం నానుమండ నేచ్చుట.

ఇ. అ కాంతా తిల కులు చన్ద్రులవనై నందంబ రొమంబు మ
స్మాకంజై పాద కల్మ నుత్తర కై తొణి శీత సంతిల్ల నో

76

కాంతా మోచి మంజు వశాబాహులము లొకర్నిపురుషునిమనతా
సాకర్నిమే మనెనాది బంప గుణం సావకుకార లోకం రమణ

క. బావబావ పుష్పబావ

బిచ్చివ ప్లీర వము బమ్మయ బ్బవలు దెలుపం.

దేవేంద్ర తనయ స శ్రిభు

నాపిబుం గనుం నానును సుండె ననిమిష కృష్ణి.

బ. కాలుది కి మియు కాయల శకుంతలముండ నృపంబుదొడవయ్య

నలుపు నుదెట్టునైన నానినబ్బద లానినలనినబ్బ వుల్

శాలలము లట్లు నా టుకొన పొరబా లాబామనకి మధుక్రతం

బులు ద గులంగ నాటంకానె బుష్పధనుత్థ రుండె ట్లు మహాఫీణి.

క. వా వికర్త విరి నమ్మల

యొ వికర్త బావ బావని యెల దంపుల కుడి

పొలికర్త యుత్త కల

ముత్త కల యుబల దాకె మెలిగి నృపుబాపని.

ఉ. బాలకేమం పుట్టి ధరణి పాలను బంపులు నాండెకేళ్లపై

గీటుకొనంజిసంగ గనుగ్రీవల న వృషినిచ్చి యుత్తరి

వావికపుష్ప దూపు విరువకల బాటంగ నిత్తు బాపనయం

గెలన మర్చియె యుదాటం గెడివి నవాత్మ మన వ్రసానియె

గీ. కామయ దనకు పేర్చి కాద్యె యునును రాగ

ను నిదాని వ మనెడు నాంధవయనము

వసువంతీశత్రువనృతలంద్రంబు

వదియెడలగాని మగుదివెడలదయ్యె.

నయ్యెత్తి అంగుదల తావనకరనిర్భిజ్జేషుసావీతుండై యిం
నందల శత్రువుల విరువులతనమనంబున.

చ వియల శత్రువు ను జేల్లుతు విల్లును మునడుగాని విడిచు నా
మయిండు మరంజయినలకు మౌనవతివచనంబుపల్లవా
ధరలకుఁజేల్ల దింత విదితంబుగ నీతనిఁజూచిరేని నా
తరుణికి తండు గూర్చు నది కర్చుకున్నెదె యెంత బంబుగో.

గీ యిత్తనం దనురంపంబు వంశీకరమం

పాతకాపీని రుండుంబు బడిసి వాంబు

విషమబాణుని రూపంబు వీనిమయంబు

ధరణి నీరాజుపం ద్రుపాదార్చనమునకు.

వ. ఇతండు ప్రియంబు మగాఁగలూర్చ వీరతస్సమైష్ఠవై యిహం

యని బంకింపుయంగనుం నాను బుష్పలుప్తవ ఫలంబునాదా

ననసూంయంప్రియం వదలు రాబు విచ్చేసి యున్న వాఁడెక్క

డ బూచెద వేల నివ్వెఱవది యున్న దాన వర్షంపొచ్చుంబులు

సంగ వల యుఁ బర్ణకలకతి త్పీఠివప్త సర వప్త వప్త కలవప్త

వప్త కలకతి త్పీఠివప్త సర వప్త వప్త కలవప్త

సెయింబ భూపా బహువికి సెత్తరిష్టంబుత్తొనిన

క. అంతే వాని యు నాదు.

ప్రేమ నిఁగనీ యుత్తివ యుత్తివ సత్కారమునీ
కేవలము భక్తియొనర్చున క.

కుంతల పుత్తెంబెఁ దాడు కునిర మృదుమునీ

గీ. వేగవిచ్చె యల మనిన నావిప్రు తాద

ననఘం యుండు కకుంతల యలఁగనె వృ

రేతప స్థిని పుతమెద్ది యెట్టి బంధ

యరయ కింజులచే బుంబి యును మృతంబు

క. అన వుడు భూపాల తప

స్థిని గాదా యింతి భంవనసే వ్రుంకగుంక

ఘోని కుంఠు రా యు మునునై

మని వుచ్చుఁడు సామ తీర్థ మునకుం శుభమునీ

మలతిధి సత్కారంబున భీ నాత్మ్య యునని యుంబున నంతరా

తరంబుతెటింగి యొచ్చులకు సపర్యయసే యుండుననిన న

తని భదనంబు వలగకింబి యుండ్ల రొమండు కల్పానువదలు

నీంబ్రుంజతనికె సపర్యలాభంబెట్టుగతిగె నది యుంబుతంబు

వినవల యుననిన

క. ఎంతెని యుఁగల దీవు

త్తాంతము మీరలసి నార లలదెండు పద్

కలింతి కేకరి యుంపుఁజనుల

స్థాంత కకుంతలయొనర్చునాచిత్తమునీ

3. తదయంః పల దనిన సేవింబ

బ.ద.న.య.ది.వే.కు.కా.శ్చ.ప.వ.న.ం.ప్ర.న.నీ.
ప.ద.నీ.చ.జ.ని.య.న.త్ర.మ.మే

ర్చ.ద.వి.ను.పి.ం.పు.మ.న.న.త.ద.బ.భా.స.ర.ఫ.ణ.ఁ.ఁ.

ప. మ.భ.నీ.మ.ల.క.ప.ల.కు.ం.భ.వ.య.న.నీ.వ.న.ం.బ. మ.క.న.ల.ం.భ.
నీ.య.ం.బ. త.క్ష.క.త్ర.మ.ం.బ. య.క.త్ర.మ.ం.బ.న.ం.జె.శ్చ.ద.ద.త్ర.
వ.ద.న.ం.భ.వ.నీ.గి.ం.భ.వ.మ.

(నీ. మ.ని.మ.సం.ప.రా.హ.న.వ.త్ర.న.త.న.ం.బ.)

రంగంబులగు మౌమశ్చంగవలులను

గనకాబ్జకైరవ కల్పార సారభేరి

నగరంబులగు జలారావలలును

గ్రీహారవిశతిం త కిన్నరీపరిమిత

స్వేదంబులగుగల వరిగోడరములను

గుంజన్మకా వినిమంజుల మంజరీ

పుంజంబులగుల తా కుంజములను

నలరి పెంపాంసు ^యశ్చ.ప.కాం.బ.ని.ధ.ల.

నకుమ దరణి కి వరాన దం బుశ్చైవ

దోవతాత్మ భూతా భీక దిశ్చిభూంప

పుంజ్వినిల యంబు నీవరర భూతరంబు.

మంజునుచింపక క్షిప్తమౌమశ్చివనవతి వానికై నర

తక్కువ రేటులు క్షమ నిరస్తమ మస్తరవంతులవలన
గంభీరమనకంబుగా యువని కలయుత. వారి క్షరాంబరాలని
ర్మించిత బొడవతో యిండ్లున వాంఛిత వయలవలన శీత శ్రేణులవనీ.

ఇ. భూభరము తెల్లఁ దనువత్తుము గనునర్చు
బృథు నృపాణాపదిష్టయ్యె బియ్యమువలన
నఖిలర వృష్ట్యధులును నశస్త్రవిని విదిత
నమర శ్రేణులు దూర్ణగా నవని సురభి॥

ఉ. వారని మంచుత్రై లూకవి వచ్చిన పాదయున మెప్పు మునినో
భూరిన భాగ్ర ముక్తమయి పొల్చు గుమలత్తైపుఁ జూచునెట్లుఁ గంఁ
దారలు యెఱిగి కాంచు గు ను త బ్ధిప్రకృతి సరి వాసనో ముల్లం
వీరకి రాంతులది వనవీథుల సింగపు వెంపలా దుర్భి.

ఉ. మానము దప్పు కుండ నస వరాసదలిమలుచు జూయి మానమో
లానిల పూర్ణరంధ్ర నివయంబయి కేవల రాజసేతి యుగా
నా నగరాంబు కి స్మయల యుంబతగా నవిసేరావ వేళువనీ.
దామె కవాసి కాదు వకేద క్కగ నూల్గొన జేయి యానమువ.

క. భరణి భరణం ను తటములు
పరిమళవం తములు సేయిఁ బాయిత యెప్పుడు
గరి కండుం యున నిస్సృత
సరళ క్షేర ప్రసూత సారభాలవంబునీ.

ఉ. ఇంగపు బాలుగా పొమ మువెరిన యగ్నిరితెలివ నుచ్చహిం

~~జన~~ జ్యోతిగ కలె తుచాలస వతు తురగాఢ్యుసం పరియియె
 నగుళిపొర్చి జంగముల కాక్తి యెల్లనల్లిన గాని యెల్లెళ్ళ
 జింగలు ముందు మందగ నునంబున కాండగనో రేపా యుము
 నీ ఏదేవి నల్ల రాణులు విండు రేఖల భంగి

అవహించు నెంత కా రేపా వదలి
 గా మరెందు నేదేవి కుడి వంక నర్థం
 లివి త కం కర రూ పల విద వయ్య

ఏదేవి యందు అవర్చి కు వీడని తా
 పుష్ప బాల్మరు కల్ప విరమ వేళ
 జిని యిండు నేదేవి కాంబా వీలి నన
 శ్రీ శతా శ ము నశ్చే రించ న్నన్య

కన్య సన్మ లనేదేవి కడ జరించు
 రక్షి ల ది క్కాల శి ద్ధి అహ వంశిణ నయిన
 లామ వో దేవి పుష్ప క యెల్లెగూర్చి
 నెల్లె త ప మరూ కించె నాతి వన నంబు

వ. ఇట్లన న్న సా వరా న్న సా శాగ్గి పోతా వ శ్చే శ్చ వంబుల జగన్మతంబు
 గు నమ్మ వో శ్చే లంబు నుపాహుంబున సర్వ ర్థ కి నలయి ప్రస వ ఫ
 ల శ్రు ప్ర కాండ మం ది తంబు గు కాన నా తరంబు నంబుండ రేక శ్చేర
 ప్పెం త్తుల పండు సంపన్నంబు గు జల శాంతర స మే వంబున మెక్కల
 ణ సి కతా ప్ర దే కంబున

సో పంచాక్షరీమంత్ర పఠవేంపనిషదర్థ
 వాసనా సురజ్జయే వ్యాసీబుద్ధి
 త్రితిపాద పూర్వ హాత్మతి ముఖ స్తు ముఖ
 వదతే నెవ్వఁడు నవ స్పర్శ స్రావ్య
 బాహుబుండ య్యై దప శక్తి సేవాఙ్గము
 త్రివ్యక్తి యై త్రైవిశ్వ రథవయఁ
 బంద వెంప నిది వంబుఁబుంబు యిప్పింపెని
 శృంత నెవ్వఁడు వారి క్షుంబ్ర నకును

గే నమ్మ వర్ణాత్మండు పతల లాక్ష్మకైక వినుతుఁ
 డార్చి కైయిని తాడి మండుతిలకాడు
 నిష్ఠ తోడుతుత నాత్మర్చనియమ ముత్తిఁ
 దప ము నకు నుండ నంచికాశ్రమ నిఁగూర్చి
 మ. పద్మజ సంజాతం దతులభాస్రర తేజుడు గంధిసూనుడ
 బృద్ధ మతిద పాని యమ సంగతి నాంది సముల్లస వ్రనః
 శీర్ష ము సందు నిండు గురు శైల సుతా శ్రవ భాగి కంకణం
 బుద్ధి నికావ రంతుఁ గ్రుపానిధి నిష్ఠియ సప్రీతి త్తై
 మ. ఇవ ముగి గండు మర్ద జలంబు నను నట్టెండ వైసంగం యివే
 సక్రలఁబంప మ వాగ్మి మధుమన వర్ష వేళుగి వప్రప్ర
 క్షేపి తానంబుల వేని బుట్టు బయలుగి. కాకాత నుండె యిమ్మ
 త్తైవఁజొం తింపును నిష్ఠియ సే దప ముగి తాత్పర్య కై ర్సంబునఁ

అల్ప. 91

మా నసాం బుచి కల్పితా మధ్యమనను.

గాన్ధిజిన ములు శశి పోలె గుడు నుకాల్పి.

మీది గాడ్బుత్ గాడ్బు తొమె శివం.

భాను శశి మాంధ ములుగల్పు వజ్రపిత గను.

శా. కోటిమ శ్రీమ నాళి నాళి మవిగాక్షి హిప్పలా వెక్కిరిలు
 త్రిలంశై యె గం బులోకి బి. స్థ దన వీణింజెంది యిందున్న యిం
 పోలివోయి ద్యుతి మండలంబు గరగింపన్ దక్షుభా సారే ముత్త
 ములం గూర్చెడు పావో తన్నెదెలుపన్ ముగ్ధా బిషే కంబునన్.

క. వరువది దిరిగె దుహంబి

తరువులు నెడ నంతరంబులదె అవి తనుకన్

బరువుల వెట్టెడు తమ తమ

యి రో వులు గొల్పిదిరి పదిరి యెట్లనె తాము.

మ. పశువై పశ్చిమ నాది యెను జీవనధ్యంబులు వత్తింపగా

దశనా దంబులు సంభావించె మె రయన్ దానన్ సదాను దుశ్చై

యశనా యానో లోక రయన్ మజియి దై నచ్చి దై న్నవమల్లెకాయా

శశి మూలండు ను దాను దానయి యి వశ్యుని మృతి యెట్లం దెగన్.

మ. అవన్మోత్రమ ప్రాంత నింగి ఘనగర్భా దంబ రంబ యెక్కి

త్తువదెం బుక్కులు దుష్ట దిక్తరు బసంక్షోభించె గుంబినస

ప్రవరుం దుష్ట దలంకె ధాత వగిరెన్ త్రవ్వెం దళాండంబులు

ట్లనినెన్ దిక్షరరాజి భాని పది నూరి యుడిన్ మవశ్చైలమున్

వ. క్రి. ట్లు విశ్వాధి కుండగు విశ్వామి త్రిండు తపంబునెయి భిమండ్రి
 పురుషామృతంబు తయి నంపరా యంబు నెండిత నిశిష్యుం
 పకగంధులందు నెవ్వరు గల రకాయ ని స పిపంబునం గొల్పి
 యున్న నిర్ణరక్తి జనంబునవలగించి.

ని క మనయి సుర సభాగం ర మన్వనయనకు

చిపించు మాణిక్య దీప మనంగ

రంభా దిదేవ తారంభెరువులకెల్ల

జారు చూడొ వతం సంచనంగ

జెగములు నైలు వంగ సొన బట్టించి న

ర తిరాజు న వఖిల్ల లతికయనంగ

య తుల మానస ములు ధృతులనా తర్జింపు

వేరవత్తమంత్ర దేవతయనంగ

బంత మాదిన వారి శైవలబద్ధభావుని

శైవ హారునైన మోహ గసాంబు దిల్లి

యొండు లాడింప నొపడు నిగురు బోడి

మేసకంస తిల్యూచి స న్మానవేటసంగి.

వ. స కల(పా భా వ్ర)సొం వర్గ మండిరంబగు నీతెఱంగుని గాధి

వందను తే పంబు వి ఘ్నంబు గొనే రదు. శేష్రంబచని యివ్వెని

వరుని మరుని యింజులు లా ను జేసి రమ్మని నమ వంప్రసాదం

బనియె క్కెమ్మపాకకాసను కాసనంబున సొకరు తపాదవంబు

వచ్చి. పయిచ్చురవతి యొజ్ఞ నయ్యచ్చురమచ్చుకంటి వెనుకా
ని.

శా. ఏతెంచెక మధుమధు లక్ష్మి పరుణీహిం ధోళరాగభవము
వోతెంచెక బుటు మినతీ తనముతో విల్లండి పూచెరిపై
జ్ఞాతెంచెక దవి రాకుత్తె ధువులు దెరా జ్ఞాతి నామ్మ పోడిగలది
వోతెంచెక బెగదేక విత్తము కళా వీరుండు మారుండగాగి.

తా. వామనది గ్గజంబు మద వాసనకుం జనతోహరింబును
ద్దామ గతి స్తుభ్దెరా మణి రథంబువం యంబుల నూరుడుధృతం
దైమగుడింపఁ గాం మగుడతద్దము జ్ఞాతె ననంగనుత్తరా
కామలుబి. ధి నేడిగె జివనంబులదీర్చు వపల్లవింపఁగడి.

గీ. తరణి మధుపేళఁ బత్తిని సరసకేళి
దదసె నన వాసరంబులు నిశుపు లయ్యె
బాసి విరవంబు సైంపము చేసి రథము
దోమి కాని వచ్చెనన ^{రథ}లుకు బుంబులయ్యె

క. భూరు హం ముతెల్ల నామని

గా రా కులు రావి చిగురు గలయి నలమి సాం

తారె ను మధుమంసమున న

గారంబులు దువిచి క్రొత్త గప్పిన భృంగి. #

బ. మలంబున మేర మన్నిలుండు మచ్చరికంబున బుట్టి తీవలక్
బేలువలపైఁ బు రాణుకక చేలముల హరియింప లచ్చు ప్రాం

84.

జైలనమునందఁగా ననువు జాణఁడు పైఁబ్రుఁడు గొప్పఁ యానఁడు
మెఁదిన కుంద్రీ పేర్చి చెడకుండఁగఁగెంజిగు రాగుబట్టినది.

నీ పశుపశుమింబు కెందఁగఁగెంజిగు రాగుబట్టినది

నెడనెంబ్బోసెంబ్బోనడ మెఁదిమవెత్తె

దాదిమలన యమదామ యాతితగనవచ్చె

రావననన లంకురంబు నానందె

ననలంకురమునాంది నవేతంబుతాఁగరాద

బలసి పేఁ జావ్వులు నవికలయ్యె

గతికల పరిమళంబులు క్రొవ్వు నును మోము.

లరవిచ్చు మవ్వంపు పలరులయ్యె

నలరుగుత్తులు మకరంద వల కనెరయ

విచ్చి సాదెడు ముట్టె పఁగా వీడ్చికలను

దరుణాభావంబు సెందించెడలరుల లతల

నశినవంజైన నవవసంతాగమంబు

కాసంపెంగవ వరువంది క్రొవ్విరు లచేశంపాలతా లక్ష్మీ నాం

దింపంబా దపవలు యునంబు పూడెనేట్లు వాళంబి వ

ర్జింపడివచ్చిరి నన్ని పాంథజిన రాజింగప్పుగాండ్పువ నవిం

పింపక మాధవుఁ డంబుదరంగతి విడంబింపక విజ్ఞంబుంబుమార్క

కామోమంపంబును రాజు సేనవ అపక పొలంగతింజే మ్రొద

కామంబుంబుదగుదం నదియిం బెవరాంబు పుట్టారం

జా ముంగుల నిండు పాంసువులు సాగలుచు భృంగం రావగు
జామగ్గలవలీలవంగనవపుపు భ్రేణిరాంరేణువుక.

ఉ తెచ్చెర బాంపగం నలురుదేని యలని మదింబుంపునక
దుచ్చెద వేమ లాగతులతా మధుర స్ఫుట తాతి లానినా
దమ్మునఁ బాడుచుండెను లతానవ హాలల నూని యిండుమలక
గమ్మని వింతిజూచు బెయ్యంకే ణులు పుష్పితభూరి వీణులక

ఉ అపువువింతి జూచు మధుపావళనారియొనర్చి బక్రగం
మోపిది పట్టి జుమ్మ నుచు పోతియొగ వీడిటుచు నున్న వాఁడుమా
కాపనిగాడు పాత్రి గాఁట గాదిరివన్నుల నేనుఁబట్టుతాం
దాపతుఁడొలతాంగులను నొంబఁగరంబె యింబఁ గాఁయిలుక.

౧. వలరామ దండుపెడలఁగ

బలములు నియమించు సైన్యపతు వేడుకెమరం.
దలతలఁతను నెల్లగులత్రియలఁ
గలకల నెఱిగింపె నెల్ల కథ కాచులుక.

సే సమ వర్తి రాణివా పాలపావంశ్లపై

మృగమ దం మోకంబు మోకదోళ్ళ
దల్లికరణ్ణిలు వన్ను వాచవిబరాత
గందంపు గాండ బెంగట సుఖించి
దర్శురశ్మలమధ్యమునఁ గదాపురంపు
తరువాతి క. లూనందెరువుతప్పి

తామ్ర పర్వోజ్యోతిఃదనశార ముత్తరాల

యే బి యంబు పులకా నీకులాది

తి రహితి న ముల వృద్ధి కౌటర ములండు

రాజు మదనా నలము మియ రవులు కౌట్టి

గాధి పు త్రిండు దశ మున్మతాన నమన

నల్ల నల్ల నవ్విచె ముందాని టుండు.

వ. ఇత్తె అంగున సంతోషిత సకల జీవహృదయము వసంతంబు
బనుదెంచిన నుల్లసి త పల్లవమును, నుపారకార కంబును,
నుత్పల్ల కు సుమంబును, నున్మత స్తంబ కంబును, నుద్గతమక
రందంబును, మధుర తపరాగంబును, నుదాహిత ఫలంబును శైశ్ర
త్ర రశ్మంబున కుంభ హృదయంబును, వందనంబున కుంభ తిచ్ఛంబును
ను నగుచిక్కామిత్ర నాశ్రీమదనంబున మనంబుల రసలరుచిలు
కాడు సహాయంబుగా విహార విలాసి నులుపు ^{జల!} ప్పాపంబునె
యంబునె.

క. దల దరుణా తరుణాకి సలయ

విలసత్పలకం తవిషి నవీణీ తిబర

తల్లకంఠ శారి కాశుక

కలకంఠ భృంగులు చెవులకా బివులానే గడి

గోవలపు శాగాడుపు లూర్పుల గలసి వెలయ

దుష్టదులు గుంతలములు దామ్ర కౌన్ద

బుచ్చులును నవ్వులును గూడి పాత్తుగలరు
విరులుగారిరులఁ దాణంగి రవ్వేళలుండు

ఉ. అసవగంధుశ్చై న వదనా నిలవబట్ పయిబ్రదిసేయిగాఁ
గోసిన గంట్టు పేగవయనఁ గోసిన వ్రంతవయనండుబుట్టుగాఁ
గూసె మనెంజ్జు వూర్తి యెంకకాకిల భాషిణి నిండు పేకుతో
దాసివయస్సపిల్లఁ బానదళబాసదళ బానదప్రసానవయస్

క. మవ్వుపుటలరులుగోసెను
గోవాది నజ్జంతు రమలు గామరు దవిర్భక్
బుచ్చియఁ బాఁడి యెక్కుతె
నవ్వులు బుచ్చులును జిది గానఁసుర పాన్మర్తి

నీ. బాటుకున నదిచిర సాలంబు నొక్కతే
ననసింహి యప్రసానములుగోసె
బులుతఁ గాద వ్వియ కెరంకంబుఁ బూయించి
విద్రువరాజ్మరి యెంకవ్విరులుగో
నవ్వేగింతులఁ దొంకణివయ వికసింపించి
వనితయెక్కుతె ప్రసవములుగోసె

సమదశాగ్ధి తిసంపంగవిరియించి
చంకత్తియొరయ్య పుష్పవయలుగోసె
ఏకి బూపులఁబరువంబు గామెనర్చి
తిలకమునఁ బువ్వులుతవేబ్బుతెలువగోసె

నిండు గోఁ గిట్టఁ గోరఁది మన్నించి యెక్కు

సంశత లాదరి యలరు మంచిరులు గోసె

హ మ ణి యు నుం యు రుం దర పు రా ర విం ద ల గు నలు ల గు నా నం
ద త రం బు ను త రు ల తాం త రం బు ల ల తాం తం బు ల దెచ్చి పోర
కు మ ణం న తుం డ గం ద కుం డ మ కళం దం బు నిం ద తుం డ దే లి గు
ల కుం డ ల రా గం బు రా ల కుం డ మే న తం హ స్తం బు న కు నిచ్చి న నా
హ స్తి రా జి గ మ న యు న వీ న ప్ర సూ నం బు లు ప్ర సూ న క ర ద
మ న ప యా త్రి యు గు వి శా ప్తి ని ప్ర పా ద ప ద్మం బు ల కు స మ శ్చిం బ
దం దం బు వే ట్టి పోసి స మే వం బు నం బు ని న స హ తా రం బు నీ ద సె
కృ పా దం బా కు యి తం బు గా న ప రు వు న సె ల గి యెం యి రం బు
న సె స వి యి ట్టు లు జె ముట మాఱి మాఱి కిం గా న గోర వీ టు లు
దుం ట వి య క్రా ని హేం హా న కట్టి యుం బూ ప ను న్న యెం ద

నీ తే లి మొత్త ము నే పు డూ డి తి పుచ్చు గ నా పు

క మ నీ యి నీ లా ల త ము లు చరాది,

చి గు రు టా కు ల దా లు జీన్మ బుచ్చు గ నా లు

నాం ద్రుం పు గెం పు హం స్త ము లు సరాది,

త రి కుం బు ము లు త్రి పు డ్రి గా ను నో యు మ న వు

మోరం పు నే తి పుచ్చు దా లు బుచ్చు

చంద్ర విం బు ము పెం పు స వ మ నా ద వి పిం పు

మొలక న వు ప్పిల ము మ్మ మోరం బు బుచ్చు

రస వయలు బృథం తిం బంధరం బుఁబ్బుని

జ్ఞ. స సెఁది పొది గాలు క క్షేత్రే శ్చ నఁ పుఁబ్బుని

క ముల వయల నేలు పొద ప ద్మ వయలు నూని

వయ నెకెఁ జెక్కి తి నితి గింత నొనె మ నంబు.

కా. ఆ తద్దీ గి ప యం త్రియం బంధవి విశ్వామిత్రుఁ జీర్జింపుయ్య

జేతః పద్మ వయసం నునుస్సు గి పునఁ జేమోల్లి పేత్తిన్దీరితా

నా తారా ద్రితిఁ బంపి యిచ్చుట లతా తా వాస నేమడి ననూ

తాతంబ్రతినిఁ జేసె దొ వ గణితం సంభూగ సౌఖ్యంబు

క. మొనకయలుఁ బాను పొమ గిరి

దానక వయ గజ పవయ దప వయ దనవది యానఁ

బూనక యెక నాడై నను

మానక సుఖి యంపుయండె నున్న కేళి.

నో. ప్రస వ కాశ్యకుఁ గను పాపకర్మనివేత

సూ నాస్త్రిఁ జేసె తు దుర్మానివేత

నంబుచగ క్షేమం దనుతిగా తునివేత

మన్న కుం గను న స న్నాన్దివేత

శంబరాంత కుం ద నే జోల్పు బి త్తునివేత

గం దర్బుఁ దను పలు గాక వేత

సంగ సంభావం దను నతి నిర్మలయనివేత

దర్బు కుం దను నా తతా యివేత

90.

జెడ్డువారల్గుగ ^{లదు} ధీలుగాఁజె ప్రవల?

వేల్పు జుఁదం ప సెత దేవ వేళ్ళ జూచు

బూదరి యింజు నైన నా సవి జాతి బ్బుడు వ నెంపు

కొనితుని యిం ప వాఁడూ ధ్యే గచ్చుడంబు.

క. ఈగతి వేయ పు ^{సతి కె?} సెంబెం

నాఁగను న గు య క్తాని నాడు నా తి క్తి నోర్పు

తీగలు సాగగ మన్నుడు

జ్ఞాంగంబుల మన సు దృష్టి జూంజి నపికపడి

క. ఆజీమిళక మరెగత

కైళివన పవన చరిత కైసర ధరాళి

పంజీవయ వలు ర మగ తల్లం

గాళిగల్పంబు విమన గారల్పంబుడి

వ. బ్ర వేకించి యిచ్చుటం ద పంబునకుని పా మెనక యున వెన్చి నిసం

గమంబున నా క్తకూఁతుర్రుం గని యిప్పుడ బుపుట్టిన యిప్పుడిటి

పట్టి నల్లన ^{సేల్లి} పట్టికాని పాయి మాచినీన దీక్షేత తంబున సేతతంబు

నలంబు పత్రింబులు సాత్తుగా నమర్చి మెత్త మెత్తన యుని

దివంబు న కలిగె నిచ్చుట.

క. బ్ర త్తబి ని క కుంపంబులు

తత్త మువున కెంద గాని జాతక యుండో

మెత్తన యింకల జూగు గురు

నెత్తురుంగం దుపేయినిపై నెయ్యివలగ్గుపేయి.

ఉ. అనది నొక్కనాడు ముదమారగఁగి ప్రియఁదానుగూఁచి
జ్ఞానభవండు పుచ్చానిధి సాధువరేణ్యుఁడు కంఠేభ్రంశను
వ్వాసమునె యి నొడిగి యుజుకొణాడఁగాంచె శతుఁతపక్షర
క్షునిరుపద్రవస్థి తియెంసంగిన కౌకతవర్జసంజవక.

వ. కాంచీ యిది విశ్వామిత్ర. పేర్గొంటుంటు నార్యజనసేవితుండగు కణ్ణ
మవలమునొత్తుండు గాధిపుత్రుని మేడిమైత్రీయలుఁ దల్లితెలుఁగు
ని సంజ్ఞ మేడి కారుల్పొందునుఁజెనఁగొన. నా పేర్బులుంప నెక
కిచ్చునివొడికిచ్చి యుత్తమంబున కుండెచ్చి కరుణరక్షి తయ
గుట యుఁక కుంటల యిను నామంబువెట్టి ప్రేమంబు నుంచెను
పుంబున్మ వాడన్మ ప్రకాతయ నభయ ప్రకాతయ నే యిచ్చ
టుంగ న్నలకు గురువుకైరేండు దెలుఁగులు నచ్చుని పుంగవుని
యింద కలిగెఁగా వుననఁజు తంత్రీయలు నచ్చొలి కరణతుర
య్యేని ది కుంటలూ వృత్తాంతంబుని యుద్భృతంబును నే ^{యి.}జ్ఞింగియ
న నచ్చు పేరి కాంచుండుని తొంత సంతోషంబు నుండెనంతట నూ
చ్చు కాంచుండును జెరమగిరికిచ్చు రంబునకుఁ బుష్పమం
జరి యుఁకొరకెఁగొనె యి నలం కరించె.

గీ. అపుడు భూపతి పుని నాదరిం
చరమ సంధ్యవ సరమ య్యోసంయమింధి
కర్మతలు చెప్పి పుష్పైరఁ గాదనంగ.

రాదువేగపునడుపు ము పొవ మనుయ.

శ్రీ. శంకా తంతు పు. డ్రెంపె నీవడుగు కాంచు క్షిప్ర యంబూష్టానాం
గంత్వా క్రింత యువేక నిర్భయమునై కైంకర్యకానకసంగణా
నింతనా కైంక మంటు బూదగతిగై మోలాశర మృర్తిమం
పంకేజాహి వసుగువయ్య బింబి శ్రీక బింబాభరిణి

మ. అసంపించివును సంతసింపురే. యం బారంశసారంగణం
భనవం శాగ్రుణి యే సుచరాజితులవర్షాకాలతాలంబుద
స్థనితభావిన పదా భవినన నళ. చర్మకాతధ నిష్కృతని
స్థననిర్భగ్య నితాంతకాత బహు సజ్జనాభింతతాంతగమై

క. కైల యమ వరదేశి

జాతెరావర దళనకేశి స మయూచిగళ

త్రీలాంబసిక్త దంపత్ర

భీలన జంతుగు మును కైచె బ్బుచి వజ్రే

కా. ఆకార్యుల మూజూబి భీతవర్షదయంతై పేను గంపింపగా

నాశు బంధుమయి బతివ్రాటుండుపురు తెలియః వేతనరక్షా

యోకార్యుల మృగింపు చర్మధర యోయగత్తయోయదిజా

భీకాటూయి పమ్మత్పీపుంక దప రావేయింబుగేర్తింపగన్.

వ. అక్షిప్త వరు నియోక్తియి కాద్యుల విస్ఫూక్తియింగమం

నాని తారణ్యి వూక్తియి నునారామ భీతబీతస్కందై

వారిను పచకింపురు శీఘ్రగమనంబునవచ్చు వార్షిప్రంబు

నడ్డగించు నప్పుడు నగరి వేటపులి యగుట దెలిసి మృ
గయై వెళ్లుచు నేను తిరిగి వనివలన నేయింతును వనత
ను సత్తెంబులకు నపాయంబు పుట్టిన మహాపరాధులు
వచ్చు ననుచు నప్పుగ రాజుంబుత్తుతానబంధురగమనం
బున నిజ స్థానావారంబున కుం బినుచు దనమనంబున

క. తాప సతి పుని లక్షితం

అంపంబుల నాశకుం తలా వృత్తాంతం

బేపారగ విసేయి నునా

శ్లో. పాండు సంతపిలక సంతయింతుడో

గీ. కన్యకైతియి వీర్యి ^{పై} గాక యేమి

కన్యకైతాకనిక నీగద కట్టివేసి

చెయత నామోద గూరిమి నేయిదేసి

రెండు పురితు కార్తి పూరించుచెట్లు

చ. గాన తాని తావి మూర్ఖుని క్రొచ్చి యెచ్చోడ వత్తి సూరిక

యని రతనంబు జివ్వి జివి యు నని తేనియ, గోరుమోచి

ల్లని బిజురాకు, అతిత విలాస నికేతనమూలతాంగి, దా

ననుచు వత్త యే ఘనుఁడా యా విధియ వృషేయంగ నట్టివో

ఉ. ఆడదు గాని మాట మేక యింబుల నింబుక వీణ ^{మూ} యిగ్గినా

యూద నమాట వెల్లు చిను న్నర్మిణిలాదను, నేను బూరినో

బూదదు గానో యెంబుద సజ్జానినదా న నూ బూరింబునో

తొడలు నా పయంధ గులు పంద వుడెందవు బెర్బెర్బగళి
 ఉచ్చిపలాడ్డి కన్నవి మలాత్రిమ వాసి నిష్ట ముని వత్తెముక్
 ముచ్చిక కేక పొయి చను మానవుగల్గుడు సత్సం తముక్
 వెచ్చాపుఁ గూ రుముల్లి రి డవింపగ నేరరు నేరరల్లి సం
 ప ప్పుటులంబు తై మె అయి పచ్చనిరూపుల క్రైశ్లు గూడంగ
 ముని కురంబు రి మెసలుట నున్మరెమట. పక్కల్లి విర్మో ఘటా
 దతభూ రంబునఁ గెంపు మాస్తయలు గవు క్కరింప నంసంబులిం
 చుత జూ అం బును క్కాయి అయి వడి సం క్కైశ్లినితంపింపఁ బా
 నెంక కేలిం దు అు మాం వత్తింబు పలువక్కింబుల్లంబు నాలక్కి కే
 వ. అనురుపై ప్పులువ చెలువంబు జనమనంబున నున్మరెమట వియి
 ప్పుటువాసి మగుడి మూలంబు నిలుమరునిష్ట అపడురుఁ బా
 ద్ధి వంతన నుం జూనురు చె ధ్ధసంజాంజా కద వ్వుగ మనింపురు
 ని ట్టురు పునిగుడింబున ప్పుకెలకు వేలంబున్మరెమట కి దపసి
 జూత్తి కి మనంబున్మరెమట దురంత నతరణి ధరణి నాలంబుకుం
 దు ప్ర వేశింబు.

మ. తనకు శకుం తలావదన దర్శన అలాత్రికు విష్ణు మామరిం
 ప్పిన ప్పుల్లంబు అయి ను వెంపుడుగావు నవేలి కాంక్ష మి
 దనెవ వువెట్టి మెమటంబు దప్పగఁగట్టి అు భాపరాధ. దం
 దనవెలునరింబె నుత్తమ జనంబులు మాంప రనక్క తా పముక్

గ. అవని పతి అయి విధి వలన వరును వెలు

యివర సంద్యభివంధనంబావరించి

యిటు యును దీర్ఘమునుగాననుసర్పరము

సంయుచింతుమూరిత సంస్కరించి.

సే. పిటవ వచ్చినాఁడొక నిజియెక్కితెరిసింది

పుట్టుకుదెలియదు యుక్తి పుట్టె

బుట్టినీ యితడేల పూర్వోపరంబులు

సూరించి విడువకపోవకట్టె

బుట్టినీగమనసంభ్రమపోతకారణాల

మదరి పాఠుగనేలయిడవిసాచ్చె

మొచ్చరానేమూలు సుద్ధి వంపకయింతు

జనుదెంచెనెక్కితెరిసి రమసంధి

విఘ్నములుపెక్కితెరిసి సంజానింపజేసి

తెలువగనితన్మూలతవదీర్చుకుంద

నదయింతుకొత్తకంఠమువెలదనివాని

పోకమందలూగ్రుపవెకవెవనెట్టి

క. అనిదైవముదూరయింతుదన

మనమెల్లను ^{జూరి} నొల్లనొనిన మూనిన తరుసే.

చనచర్చలు వాలసలా

చనములుజూవనముమూవసమునలరిపన్.

ఉ. మజ్జన శ్లో జనత్రయముమూని పేలంనియిరూనికంబునన్

శిశ్మము నాండ కుండ కని గంటులుగా జూచి యింత యెప్పుడు
 బండ్లకు తొర నీక. వన భూవ ములుగా పలకారే పురంబుగా
 సజ్జి కూ జేరి యుండె నృప సంద్రుడు సాంగ్రవియెంగదేవనాగి

క. అపొళవేంద్రి నగర

తెల్ల పల్ల భూడు వ్రయెడ కుండవ నుండెరం
 గావచ్చిన మాండ పుండ
 భూవ ముండె లి యుంగ వలసి పరివర సాక్షి.

క. వన మున కునాంబి యెరిగితి

జెన నా యి క య పువ న ను శంకించే నా యె
 ముని వరు పేమి పరా భవ

మొనరించె నా కుండె పు మున్ను విశ్వాంబు.

చ. మనమున జంక్షు గల్గినను మాన్చె గనె నది మంత్ర శక్తిచే

మునల య ను జ్జగల్గినను ముండ జిత్తి మన నేమలుగని కా

నన ములు గుత్త యుచ్చి జెవ నంబుగ జేసె నకుండ మాంబులు

దిని యెంచు వారు గాగ నయి నెరివ శం వదు తాడు రంబులు.

చ. దిని కింత బంత యెల? జెగతి యెలంగని నా పంజి సేవ కుండుని జ్జి

వి యుండ న శక్తిండు నుంబులె నుండు బే పొల్ల వంబుని న సాధు

జెన పాప కుండు విదుం ప కునకెల్ల నియె.

గీ పొల్ల పంజి యెల పు నేకుండె పుక వుదెయి

పుత్త నాప వ మొల్లు గావించె నెల్లు

మచ్చునాటవ వాడవు మంతనంబు

బూద మనీకనీరస నగుచున్నావు

మ మదనాగాతి సమంసుఁగాశ్రవ మహా మోహంబు సేవింపసగ

మృదువారంబిని యొత్రిమంబు వననీ మంగంటి వాల్గంటిదా

యిద నీలాలకఁగంబు కంఠిఁగిరి జీయ నంబుయోజాననన్

సదసపుం శయి నెలయ రెండర సుధా నంబాశ్రయించు శరీ

ని నింజుఁజిందురునకు నెత్తున్ పలపును

నద్దంపుఁబూలపు ను నచ్చెనెని

కరి కుంభములకు బంగారు తార్పులయెప్పు

శత్రుఁలంగ ములవిప్పుజరిగెనెని

యారలఁగి కంబు ములకుఁగ రజంబునునుబాటు

దూఁజీర ముల మేలుకారికెనెని

సరసి శౌఠ ముల ముఁజిం ద్రుఁజుంపును

జిగురాకు సాంపును జేరెనెని

చపల లోచన వెయ్యి ముఁగి యువము

నింతి పాచిండ్ల దెరాయి తానీడు వచ్చు

వనిత యలలుచ్చియింబుకొనెన యువము

జింఁది ముఖి పాద యుగ ము తానవ తు వచ్చు

వల్లిని ముఁగియు నాపాద శిరసంబు వర్జించును త్క

నారాజ కంఠీరవుండు వరాంధ వ్యయిండు చలంపువెతెవిను

98

మని యిట్లు నియె

ని. వేదవల్ల బిగురాకు నాడుగులు నానివల్లు

చరణాద్భయంబుగా నవదరించి

సంతల్లు సంతప్రసేయితావం కలుదెచ్చి

జింధరా యు గంబుగానం ఘరించి

దుగ్ధాబ్ధి మనుమని మూలకరవులు దెచ్చి

యూరు యు గంబుగాను పవరించి

శ్రీదేవి సుతు పౌమసింహం న న ముదెచ్చి

జిఘనసంత్రంబుగానం యరించి

నీరరుహం సూ తిశేషాంగనిర్మితినా

దగిన యివి వైక కనక క్రి పత్రవలు ననియె

గదమ గలధని వలెలు వెచ్చి యును విపి యు

మధ్యమును నారనయ్యెన వర్తన వతితి

ని. ప్రపౌస్త్ర వరాయణ వియల వ్రాసిన సుతి

బిసరువారనకు గంజీరనాభి

వేరాహ బలాంక్షము వ్రాసి మూసిన బంగారు

బరణులు త్పల గంధిగురుకురువులు

యెరివనా మర భూరుహంమున దిగిన యూద

లరవింద వదనకు గర యుగాంబు

సౌందర్య బిలధిలాసంబాదించిన పాంబు

జి స్థంబు వీనలూచనగళంబు

వ.ద న మ ను తామ్రపల్లె జెల్పించుకైన

విశద పరిక్రిత వయలు పోమదశనపంక్తి

శంబు రాంరాతి సామతి జ్ఞాసాం శ్చిపదవి

యిదిగులాలలక కంజిగురంకు చెదవి.

గీ. జిష్టసంబును పూలుకంఠుని వ్విజిల్లి

సతి మిఠాద ను వెరావం నీజంబులలక

మానస క్షేత్ర వయలు దుస్మృమదమడనెడు

కర్షకు నకింతినాసిత తనతపోలయ.

క. శ్రీ కమలశృంగ వయలెంబు వి

లగాతింపఁగదీప తళికలుకనుంగవయం

తైకాది వారి నసస్యపు

రెతలు నాబానులు సుందరికి జెలుప్రంబు.

గీ. మహిమతేర్తి కనుం పరామంబు వారికి

బాల నమ్మదక ద్విప వయలనుగలుగ

రనుచు శ్రుతులను సంజ్ఞల నతివయంబు

దామ్యుడులు రెండు విధిలుంబెదవ్విబూవి.

క. బావేందుని ప్తేజ్జీవిరవల

పాశేవల వెట్టుకాని పోజులరికింపులుదా

వేలము తోసిన పావర

బావిత వారి నీలకై నపాశంబ మురుగ్

గీ. పదుపురాజు శుకప్రవృత్తాంబులను

దామరసవేత్త్ర వదన మధ్యయిన గృహంబు

గాణలయ వచ్చుకొకిల నాంబులు

నాచితంఠంబు నలుప సంగీతశాల.

ఉ. కన్యల తీరు జక్కని మొగంబు మెలుంగును జొరకళియివె

జన్మల మింబునెన్నడుము సంకయివెల్లె యిది మోని యిందవల్

పెన్నె జీవేరి సాంపు మురిపెంబును జిన్న మోవి కెంపు^ల

వస్త్రేలుగాని కాపుర వంబులు వన్మియిలంబు లాంకి

మనవలన నచ్చిప యోధి జిత్తుమను మంజా నాదీతి జిత్తికా

పవనాకిం దతి తలిదుగజ జెన్నె యిట్లు తామగుం దిట్లు

రవవిం నొకి ఖరేరముల్ల రే వసార తాతరంబును

శ్మవ ముంబాం దిన లక్ష్మి గావల యు నాపకాక్షి భాసింపంగ

ఉ. జిత్తురువుక విభింబ మజి జీవము వ్రేసె మోలంపనంపవ

జిత్తుమునందలంబు యి సృజించె మెరెండు నుజిచ్చ సేయిగా

జిత్తురు వందు నాతరణి చెల్లివలు గల్గ దనవ్విత్తు శ్రే

జిత్తుమునందలంబు యి సృజించె తామవలం దావలదరి

కా ఆదింబిం ద్రుడు బంధితారులు న య్చిట్లు సంగిల్చి చె నొ

వేదే కంఠుడు చెల్లివలు వ్రేసె మోలంబు లావలిం జేసె నొ

కా నే పైత్రుడు తాపురెల్లు మోని యొకం వడి విని ర్చింబె నొ

వేదా భర్తృస జిడుండు ముండే యుల గానింగు నేదీ యొక్క యే.
 నీ పాఠ వలు న్నీటి లోపల సంశ్లావించిన.

జల జాతన యునల చక్కెననము.

జెం చులం లి తి తల ~~జు~~ జననంబు గాంచిన.

ధృవకేలంబునల సొందర్శలక్ష్మి
 యొమ్మ తాంశు కళల యరిండా విర్భు వింబిన
 నీల వేణుల రా పుణి యు కంబు.

ముంత్రైత్తు కైంకం డవలు నేల యొమ్మ వే దవిన

లా వల్ల వతుల విలాస రేఖ.

నరస ముని యొంతు కంబున నుస మున్న
 వంబు నాం దిన యు గు రాజి వదన పువు
 గున్నులగాఁ జొని మునితన్వరేయ ప్పూతాడ
 వాని దల పొయి నా రాంలకే స వే వితి.

కా. ఆ వా యం నను దాని యు నాగు మొగంబు పొలిండ్ల పం.

కావే జేరు బయి అనం విలసనం బా యొమ్మ నే జే క్షి నక

రై వారంబు గుఁ గాని యు యొక కి గోతంపంబు తాగూ డనా

వేల పుట్టి పద యొక్క డనునకు న యొక్క క్షి విక్లింబిన

వ. లిని త దీయ రేఖా కిలా స విప్ర మంబులు పు సంగింబు తానులు

మొండే జుంగత ము పొ విభుంబుండే. అంత నిక్కడ వాత్రు మవకం

మున శతుంతులయం దారున వల్లన విప్రు నివలన రాము తన జేన్

⑥ కారం బుధి గినవిధ్యులును, దదాకర్ణవంబువని రస్త్వ సంకలం
 తైష ర్ణకలంబు ముఖ్యంశై గమనించుట యుల దదవసరంబున
 నకాండంబుగాఁ జెడ్డపుం దలకంబువచ్చుట యు, నాకారూఢ లంబు
 నావత్సంబు నుంబూని రాజు కారూఢ లంబుగ గొనివచ్చుట యు, నా
 ల్లానన యుపర సంధ్యై సమయంబునం పాత్రవ్వబగుట యులఁ బ్ర
 తివచనంబులకు నెడవై కుండుట యులఁ జెప్పినఁ దనమనంబున.

గీ నరవరుండు స్మరీయ జిన్నత్రీమంబు

వినుట నాపుణ్యమయ్యెని వృనములుగాని

కెన్నఁడును తెనికారూఢలపెట్టువచ్చె

నరయరాత్రుండ నరితల్పై నామృగంబు.

క. ఎప్పుడతఱ యొనిశివను

నెప్పు (దక్షిణ తల్లి వాణు హృద) యెఱుమెంగ

చెప్పుడకారూఢ ముట నా

కెప్పుడకారూఢ గుఱియై యెఱుమెంగ గుటనుబట్టి

మ. చెమటంచేక్కలు బాంగవంప ముఖరాజీవంబు వాదంగ సో

లము (నది తొప్పట మొంగనక్కగవ నెట్టి) వెరావి నిలుబుచ్చులు

గమలులం దల్లిముఁజేరుమని విభుని రాతల్లెరుమఁ బ్రాప్త్యు

రమునంబువచ్చును పర్థమనవిరహగర్హి ముడిగండుబట్టి

మ. మధ్యకెప్పుడర నిర్ణయవనము (మం) తింపగా మంజుల

గలతం గొట్టిక యుండగండు సుమనః తాండ్రు తాండ్రువా

జేబువెట్లం జేదతుండ నవ్విభునురస్సేమంబుఁదాఁదాఁదెన్నం
గలుఁగాఁజైననుగల్గు సెక్కాయనియక్క (బాస్సీజీనాస్సీయే)

జె. ఆమందలన్పయి రాజమంధ్రవయని పాంశానింబిచన్మంగవే
బూంబుంగన్మల నీరునింబుఁదలయింబుఁదెను శిల్పాన్విత
త్రైయే వేయను నవ్వును స్ఫురమ బూవంగంబింబు భుజి
(గంబుజి బూన్మంగనుంబింబుఁదెను) బుజుగామంధ్రాంధ్రాన్విత

వ. ఇన్విధులున.

గో. అనాది విరవరన్మిరామను నిరవమదన

బాణ పేదన నింతియింబురి తపింప

ప్రివర్ణ కల్పంబు ప్రివేనా (రాత్రివేగ

నెట్టకేరిన నంతట నిమరదు పెణియె.

శు. నాగామూర్తి కుమార! మారమణ మున్నీత! శ్రీకంఠ యూ

దంగంగంసన్న కీర్తి! కీర్తితనరుణ పేరితనిర్మిత వాక్

బాన్మంబు (బూంబు) బుబుగర్ష! గర్భ సుఖి వాహిని! బూన్మసభర
త్యగిగాఁద్రోక్షుర బూబు! బూజనహివ వ్యాపార పారంగతా

త. తనితాకల్పకల వికా

నవపుష్ప మరంద పారణం మధుపనిబు.

శ్రీ వణింబ్రియ సకలజగ

క్షువనత మోదీప కీర్తి ముసురమూర్తి!

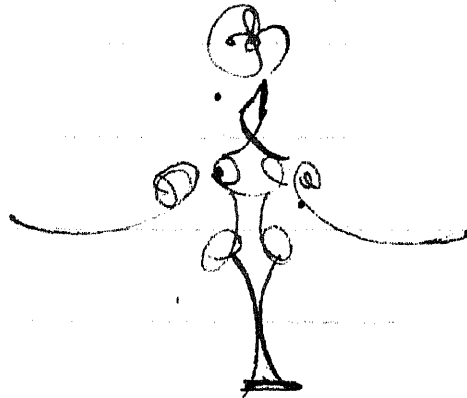
ప్రశ్న (అజితమా వీగుణంబురాంబు) వీలబంధుకల్పద్రవరా

సమస్త జన సమైక్యతా సమ కిత ప్రజామోక్షతా!
 త్రిమూర్త్య తపనీశ్వరా లులత పదారవిద భూయ
 సమంత మధుత్రితా సతత పూతన భీమిణి

గా. భీ. ము.

ఇది శ్రీ భారతీ చిత్త గురువరణం కరుణాలక్ష్మి సిద్ధ సార
 స్వత ప దత్త గాదయం మాంజీ ప్రతి త్రిరాధితా
 మర వీర భద్ర ప్రణామం జ్ఞాన శృంగార
 శా కులతా వ్యంజనం నందం
 శ్రీ తీ యం శాన్

మే

పు తియ్యం శబ్దసము.

క. శ్రీ కర పతి హింసకారసి

శాతర శాంధ్యర్చిబంధు. స త్తవిజినప
 ద్భాతర సూర్యపయో.ర
 త్తాతర గాంధీర్న వెన్నయిబ్రువహర్చి!

క. దిన నాథుండు పయింబన

దిననాథుండు పయింబన సంతాపితులై
 బ్ధను బిల్బిలయన్త సమయం
 యునసనా విజ్ఞుండు వచ్చి ముకుళితకరుడై

గీ తొలుట గొల్లు దొలయిన తాళి సమవయ
 నేర్చి ~~మ~~ వేర్చి ముగవయలుగారి పమనయ
 వేర్చుతా వచ్చుయింతారు వేర్చి కాంక్షి

వేగవిచ్చెయి మనినలబ్ధి విజృంభం.

నీ కె వల్లుల నుద కంబు గొరొది వేరెవలు

గల్గుత్రీదింప నీ కాసరవలులు

దంశత్రం కురమల మున్నెట్రీ విజృంభం ^యయింబన ?

..... కునీ వృత్తినుండని సూతర వలులు

నడుమొరమొసి ముత్త న్నను వేడి నీడలు

నెమరు నెట్టును నుండ నీ మృగములు
 నష్టర శాస్త్రబంధ నిర్మలై వున్నానని
 గవినె ననుండ నీకామ్యకంబు

వలలు బాగులు గావేయి కులవయ మగుచు
 బుట్టణమునకు సకలంబువెట్టి యినువు
 పనుపు మృగ యులఁ దమ పమ వల్లియలకుఁ
 జాలు మృగ యిం దివఁ రవి నతి మ సుమము.

గీ. అత్రివరాంతి కవయన వేడితయ మహాతము
 నీవు నొకడు నున్నాను అప్పును నిరూప నివ
 మునులఁ బాడుగని వారల నను నయి
 వి దవఁ బురి కేసు దెంబులు మృగ దయకరవు.

వశే మిక్త్ర నుండు దివసంబుల నాత్రి మంబులకు రాయది గామం
 డ మ దీయి న్నది దనంబును సారథి యును, నివు మాండ వృం
 డును గతి ప యిం ద్ద పరి బి నంబును దక్క దక్షి న్న తాం గమాతం
 గమ రంగ ప దాతి వర్గంబు దుర్గంబు నేతను పు మని ననన తం దును న
 ట్ల కావిం పనెట్లు స కల సై న్నో బు నుం గరిపురి కనియి యిం దా జ్ఞాత్త
 ముండు బిత్తంబు కకుం తల యిత్తం బు పోసి అత్త మాటల మాండ
 వ్రసే నా ప మల తాళ్ల నేమెని ప్రసంగంబు జరుపురొండె నయ్య
 వసరంబును.

స వి న యం యు నఁ గృ త న మ స్మ రు డ్దై న.
 త రణి ప ణి వేళి మం య త్త త వ య య ణే ట్టి
 వ రు స నా సే ను త్రై వృ ణు వా క్తృ ము ల ను.

మ అ తి కా త్రం బ ను పో రి టి మ ఇ వ య ని యం బుం వి ఘ్రా త్త క త్వా త్రి మం
 యు త ప స్పృ వో భా న దా తి కం యు న తు మ య్యం బె ట్టి పు త్తై ర వ
 ఙ్గి తి మి యో టి కి ను ల్ల స ద్వి జ యి ల క్ష్మీ కా వి వ యో టి కిం
 గ్ర మ సం ర క్ష యో న ద్ద కా వ ల యు న క్ష త్రి వం కా గ్రిణి!

మథ. సౌం భ కా త్రి వ ము ల్గై శ్ర వ ప ర త్రి వా క్తృ వ శ్రిం వ మ
 స్తం భ న క్షే మ క్రి త్రి వ ల్ల భా దా న వా క్తిం త ఘో రి కా
 ట్టం బి క్కం త వి రా జి త భృ ప కుం బి ని శ్చ ర బంధు ణా
 స్తం భా సం భృ త భా మి మం త ల సంగ రో ర గ కుం ద లా!

క. ఘో రా ప న బాణ త ను
 బాణ క్షే పాణ ము ల ఘో ర భ స్క య వై నీ
 బేణా త కు ల బి కా డ గు
 గౌణ ప కు ర్జ్వ ము న ల గు త్రి తు వి ఘ్న క రుణి.

క అ న ఘం త్రి న ట్టి కా క ని
 జ న ప వి యు త్తై ని వ రు ల స న్మా న వ య త్రి
 ర ని ర ఘో ర త ప టు సా
 ధ న సం ప ద సాం పు గా ర భ స్క య త గు యి.

వ ప పో శి మం బు ల గు ప వ స స వా క్తృ నా రి కై శ్చ రు క్త ర విం బు

జంజీర రంభాకపి త్త కర్తృధూతింతుక సొగంధికాని సుగంధ బంధు
 ర్థలంబులును, సెతిపిస్తామిదూ సరబియ్యంబు, నివృతివస్తు
 గునుకు యాదలాదిగా గలుగు వన్నా న్నంబులు ముదియిల నా
 వళ్లంబు జ్ఞానమేని తదవి తదభి కాచందన స్సందన మరు వకాంగు
 కురువకాత్రాత పూగ పునానాగళూర్ణ భర్తుర సజ్జితార్జున
 శిశు స్త్రీసేతిధగుగ్గులు మధురం వ్యాధికింతుక శింశుప బూత జం
 బీరూచుంబర తదంబు వంజుల మంజరాశన కరంజి భల్లత కిస్ల
 కీరిరి చిల్లిచిల్లి ప్రముఖ వివిధ వితపి కైంతుర కైతి కత్రిధా
 కైతిక కంకళలవంత కంజిరబుంబ లీల తపాత పారావత శారి
 కాశుతపి తశిఖావళావళి ముఖరి తంబగు వనంబుప్రసాదాని
 చపల విపుల తపిలంఘనంబులు గరు వలి తార్క కులంబాయికరా
 బుపండ్ల నవిని తొరగ గున నేతవిధస్వాదు రసంబులుపెను వభవ
 తైపండి పగివిన కానేనీ క్షుద్రాకాండంబు లంబ ల్పనిర్మత్తంబు
 లగు ముక్తా ఫల రాసులస్త్రాచూరవిని పరవం దాప్రవర్ణిస్తల వికే
 షంబు నల్లిన యింబు నల్లరామ ప్రదోషంబులు గనుంగు నునుం
 జనియని చాపస పరిషదు పనిషదు పబ్బంపింప బిహ్మ విద్యాతర్క ఫక్తి
 కావర్తతీ వనూతన క్రితి సుఖగా రవంబులను నిష్ఠానుబద్ధవు
 ద్ధముని ప ద్యాను సారి విద్యాద్వి వటుక పటువలుషాచ్ఛారి
 పేదనాదంబులు గర్జనాచరంబు వైన నాతర్కాంత వికలంబు
 బంధుంబుల వరకుం బుదిగి యుదిగి.

మ. వంధిద కప్పితి తేలుజి విమల భాషాసాండు సర్వవిగులది
 వరరు కతిక్ష విభూషితావయ్యులైన వ్యాధులజనాసేనులైన
 గరుణావయ్యులఁ బుణ్యవతుల బివంతులైన కౌముద
 పరమవ్రవక్త శిష్యా మహిలాపనిషదభ్యాస క్షేత్ర సాంతుల
 నీ ఘనభూజనులఁ బర్ణభక్తులఁ బంబగ

ప్రేమతానమలనుజుల శయ్యలను

నీవేర రభులు శాకావరాలసవర

వాసులఁ ద్రుస రేణుసారణులను

నూర్చివ లలితనస్తా కులఁ బంబాగ్ని

మధ్యవర్తుల సకావెనపరులఁ

బంబాక్షరీవం త్రుపారాయణులనాని

శ్లోలశి వనిర్మలభాగినరతుల

సంతతవ్రహ్మచర్యుల పంగవర్షి

తులనకావయల నూర్ణరేణుల వినిర్మి

వేత్తియుల నిర్మయలను నిలిపయలను

రాకులనని ప్రేమకర్తల నెకమతుల.

నీ అంధకాసురశైరియపరావతారుల

యొక్కై కసభుని పర్యాయమల

సాక్షాత్తరించిన శశివెంకటయ్యల

నంబికెవ్రుతిబింబములను

భూవజ్రాంతి వీణావిగ్రహంబులు

నిబల. లూచనపుని మాంజులు యెదుళ్లు

నగరాంబు కాదండు నా మాం తరంబులు

బ్రహ్మశివుని పతిబింబం పాతాళములను.

పుణి కులాధిప భరునను పాతిన ములను

దనుసు పట్టణభేదను విని మయి ముల

బుంబుల కాంతి పట్టణము భక్తతరులు

గాత్రస్థని యొక జీవుని సత్తా నకమంబును.

వ. కాంబి రెండు మాంబకంబు కి తగాత్రుండును, ననుంజానంద సిద్ధిని
సేవలనిత్రుండును, యొకాంతి కళ్యాణంబు దాని కు నంద నానా
ర్థి తాదేచ్చిన నన్నెల కు నున్నెలు ముందటంబు వినియినిని
తస్మాత్తుంజైని వినిన నామ హంబు బ్రహ్మశివుని యొకాంతి
భుని యొక నెద ములుగు కెనియై త్రియంగ రుణములు జేసియు
ని తాప నంబున నా నీనం గానింబి హస్తవర్మములెత్తి యాతని వ
దన సర్వంబు వ లాకిం పులు నన్నెలగు ను న్నామ గుణవా
క్యంబులు త్రిస్త తింబి.

సో. సప్తస్థి స్థు వజ్రాంతి కౌస్తుభ రత్న
త్రీరస్తు సమరనిర్ణిత సనత్తు!

భీర్యు యురస్థు పుణిజన స్తుత శిల!

కల్యాణమస్తు విత్రిమ వికాల!

విశ్వభృమిస్తు భక్త్యానోతహస్తేభ.

సమధితోమస్తు రస్త్రసత్వసంభ!

సౌభాగ్యమస్తు సజ్జనబహుతవనశ్చేతి.

విశ్వతేలాదిజయోస్తు విమతశ్చేతి

భూవినుతకీర్తిరస్త్రసత్వసంభాగిత

సంపదభివృద్ధిరస్త్రవిశ్వసృకస్త్ర

కతివిభావోస్తు ప్రకారమతప్రవీణ

సగతిభవ^{హాసం} శాస్త్రం^య సుప్రసాదభూప!

౪. అనిమతాయోమస్తేతి అనిమత

మనుమతినవవేదమంత్రములదీవనము

మనుమనియోధ్యభావతి

మనుమనిదీవించిసంప్రమనమానసమై.

౫. కానిచనిరానసాలములకుంజరుస్త్రాతరణివతి

భువనకుకగర్భతంతునదికత్తివేష్టరపల్లవావళి?

వినుతవిశిత్తతేరణంపవిత్రపదంబునగనితాంబూ

వనవిహితావిధూర్ణకుభావస్త్రవికాలగుయ్యజ్జకాలగు

౬. ఆరామనకీర్తింబరి

దీరాజినమయసువాసినీజనవలులయి

సౌరవమననంతవ

హారములచిరశిల్పరమతగుంధాక్షతము

వ. ఇ ష్టిభంబున నీహార వయస్థిం పలులగు తాప సులు రామునిసంప్ర
వృష్ట వృష్ట యుంజెసి.

నీ. సవన త్రియం లక్ష్మీసంప్రతిగ్రహంప

వేదొక్తిగణ్యన నేదియూపి,

క్రొత్త వర్ష ము జారనిపడె జ్ఞాన యుత్తి

స మిదా జ్ఞానర్ష సంపదయవలయుం,

తలుష సంఘమున కు గళవలకై జ్ఞయి యుత్త

బంధురకత యుంపంబుం జూపి,

యజ్ఞులృంబున కై ననమరా నతికిన్దెన

యదవల వెల్లుగజూయ పశుభూషణి

శుభ కర్మలక్షణ ~~జ్ఞా~~ శూల శూర్మముసల

హరిణావస్థ లతా తీర్థమునగ్గియున్న

సాధన త్రితరవల బూపి సాధు నవవం

తలకలిత మైన నాత్మశ్శంశ కంబుయూపి.

వ. నేడు మొదలు సప్తరా త్రియంబు సప్తతంబున సరంతరాయం
బున గంపల యునంతి తమవో శరంబున బరతనరామంబున
సంబంధు వర్తింపు బుండునిండులకుం దగిన తాంబున రక్షణంబు
వలయు ననిన నక్తుంజినీ వల్ల బుండు మెఘగంజీర భీరస్వనం
బున.

క. రక్షణ భయ మెల నవం :

సోత్తి క్షుండు దేవ తలఁ గూడి యిరు నెంచు నీటి
~~లొక్కడఁ దానను~~ క్షుండు దీరించిన నిట
 లొక్కడు పచ్చినను నిలుచు యొగవు గావడి.

గో. త్రింశా శౌరజాసింధుదేనియుఁ గలకవేత
 యానుచు పరినుల వీ డాన మనుజు విభూతు
 నిష్ఠుగా ధి జ్యోతార్చకాన్వితగడగుచు
 గెలన ముకూట సంగమ సేనులు నుండె.

శా. అతం తం యోతయితువేదములు జ్ఞానాన్నియు యున్నాన్నియు
 ద్దాత వహేయ తలు మంత్రితంతువుల మున్నో నొకరితో కనం
 భూతంజైత్రితా తర్కవయనదు వనా ఘోరానాతి పద్ధతి చి
 మూత కృతి ముని గూర్చు కైపులు నభాంబునకుంబెఁజంగ భుజి

క. ఆ పొంగలు చూడ నుడిగా
 గెలాసాన్ని యుండఁ గోన సవంగ గురిల భృగవ
 వ్యాసాచమ త్రిశా విజ్ఞాన
 వ్యాపార పాతి నున్నానానింశం పడి.

క. ఆ కాల దేవా యుక్తతే
 మాతరము నృకాకముఁ బూని యుని నాన్నులుకై
 మాకంగుఁ దనెడు మంత్ర వి
 ప్రితి పదగ్రు ముననవిని వినయివుతావడి.

గీ. మానుత మతంబు నేపేళ దానవేంద్ర

114.

మూనవేంద్రుడ న నృసా మూ న్నమలుడు
సవనరక్షణంసెయి దుష్టం తుడగిప
వచ్చి యి నజ్జాడు మునిత పావనమునందు
చింతామల త్పంబు నెఱువలగె జొరలక్కి

నిధు పానటీతి సి గ్గులజెఱుమఁ
జెఱుమ విద్యుదృష్టి శీల తాంగనిమంబుఁ
అశున వాచా వృత్తి సేంపులజెఱుమఁ
జిత్త డై కల్పంబులజెఱుమ బ్రహ్మ శక్తి
బర వధూనం సర్వ జైసింజెఱుమఁ

జెఱుమ నెఱువలము తప స్థి స్థి రసమాధి స్థితిఁ
గామకర్మము వివేకంబులజెఱుమఁ

శు బిల మానవా శ్రేయస్ గుణంబులజెఱుమ
నసమ విద్యాదివా గంబు యిస వయలజెఱుమ
ఫలిత కార్యంబు పోషక పంతులజెఱుమఁ
దమకమెంపు గుపనిక నెం చుతి ఘననకు.

వ. దుష్టంతుం దలు తులంబావు వారీడు గాండరి. పొంది మాంపు
ల్లవేడి బిం పత మూలకుతన్మల వారీడు వచ్చి నడిచిచ్చు పడండు.
వియల్చురులకుండెలాడువచ్చినపోజ నాహం వక్రీడ నడని బావలు
బలంబు నుంజలంబును శౌర్యంబును, లేవయింజెవయింజెంపు
సుశంపు నునెఱుపును సెఱుపును గల్గును ముల్గును వెఱుగును

జెన్నం బేడు దినంబులున్నయిది. యిది యియనుంగుడు. నత్తంబరు
 లమైన మనకు శక్తియగులంబు దివసంబున జెవంబు నష్టంబైయు
 డుమాపు తదియై నై భావంబుఁ బూర్వకమనిన నట్లుకాకయని
 యెట్లుకలెడుం గర్హించుమీది కాకే యుంకిగి యుంకటంబెట్లిన
 యుంకి యుంకటే నిక్కచ్చి సంబులు నిగుండును వాసవారాతి
 నిలువకేతయిన్ద్ర సప్తవక్త్రం బగుమనుండె నంత నిక్కవనాత్రిమంబున
 గొ. (ప) థ మ సవనత్రియలు సుసంపన్నమైన
 మునులు భూమి సామంతిని నింకి జనవరేల్లె.
 యుక్తతంబైన భావబియ్య గక్షణ మున
 వధ్వరమయంబున నంతరా యంబుకేత.

చ లిలసి తివేంత యొనియును నాక కల నామి వటుంబుకేవెట్లె
 న్నేల నులుగెట్లె యెట్లె త సవనత్రియల మాసతి జాకరగల్గి
 బ్బుల జని విక్రమింపునపు సచంద్రు ముఖాన్ని యుంప నత్తప
 మ్మలకు నమ స్కరింప నలఁబూని ఎడంగ మునా సాత్తలంకి.

ఉ. సావనసాక్షి యుక్తత పాశను విండు కర్మ వలంబున
 గో విజృంభంబు నన్నవమని యింత యెరిగి నతంబుడు మ్రొక్కె
 కెం వని యుంట్రి కే జగుడుండు త నున్నై కాని యుక్తగింబునెం
 తానగు వింబ నేయెసెం తాంత శరంబులగుండె గాడగన్

స. రవులుకెట్లును సన్న పావలతొర యెట్లు

కొ మరాగ్రి పక్షి కంఠంబు వలదు

116.

మౌన శింషా నా బోలు బెవి నూడి వె అపింప

మూనునూ మరు నింతి జూగి బేరి

పరుల తోడు తుద కూట పలుకాడ కుంజంగ

వా కట్టు నెం మంత్ర వాదిని యక

తెరువ కట్టి కట్టంగ మరుని కింతరులకు

గూరి కలు దేవుని నెంకొకిలంబు

భావజుని బేరి సెప్పక పవను బేరి

దూల పోవక యిల్ల బేరి దాట్రి పడక

యిలక బేరి దాట్రి గత కెంకిల వలుబేరి

గాని గాత క్షతం తల గననెయి

మ. ఈ దేవ కట్టకాల నాది కామ మోహన నిలువ తమను సేచనము

సేయించెలా భావేని న బెట్టగతి కిం జిది.

సీ. కుంతలంబుల పేరి కెదమ తువ్వేదలను

గాలి బగన్ముల పేరి గండు బిలి

బెన్ము గుంబుల పేరి బాత్రీ వాతముల

హస్త ధ్యాయి వలు పేరి యిల్లు వలులను

ద్రవ శిల్పిల పేరి నవ వీరితములను

నత నాభి పేరి నెన్నది మినుదిని.

కలిమండల వలు పేరి ఘన స్థిత తల న్ముది

గొంతులూ ఘ్రుల పేరి కుండు మలులను

గుచిల్పెన శకుంతలారూప మురసి
 నీడులాదింప కుంఠిన నెట్లువాయు
 దల్లి తానంగక దేవాల గావ దవాన
 మప్తమైన సమరాళ తావత్తరము:

శ్రీ కృతి పాదాంతర్య కృత్యయలంగూడి శకుంతలకైలకూడి సాం
 పాదేడు పల్లవంగు దర మానభాగ్య కృతలంకరింప న
 య్యిరి కలంగ మంగభూమియిం పుండగల్గుతలవైసి యుష్మత్
 సౌరికలంగ గూఢనచిత్రంకెతలనను పారదౌసక

౧. ఆరామచలతాంతర్య

నారామ శ్రీద మాతలూది కౌనను భూ

సారథ్యంబులూదు నుజి ఘన

సారథ్యంబులూదులూదు నుజి ఘన

౨. ఆకర్షణ కౌనును సౌత్తతా కుంఠింబున గుంబున

లకింపునుననంగకేక నం నెహంగ నంబునా కింబుకెన్. యెదం

గాతయని తొలగి తొలికలంకని నిగూళి. వృత్తి నీక్షింపు నప్పు

దం పత వయస్య హృద్య త ఇల్ల కింబిగూన మానస యగుకకు

తల నప్పుకొ కింబున దుష్ట కుమం ద కు వయస సౌగంధికావళింగ

నిష్కంధ మకరంద బుడుసంహృతం శబజానంబున నిగుదారు

నీరుదొలంబు నాగల కెలంకు కెలంకు నుభుల్లవస వయస్య సంతాన

సహకారంబు వేద మ వృంపు దీగె యోవరి లుష్కాదిసెప్పెది

యి^య యోగం గు వీరి కడ నెం పై నగు కి నలయంబులం బాపుగాన మచ్చి
యిచ్చుతి కిం నాని వచ్చి.

స. కడ తోతు లా విసన తల్వార కళవయల

దలగడ ఇళ్ల లందవయగడ పోర్తి
వీరి కి బచ్చెడ గీసి మృదువు గాఢజేసిన
దిమల మృణాలి వర కవయలైత
పూండేనే బదనిచ్చి పుష్పాది మోకింబ
కలగనాన మొన పోళ్ళు నలంకి
చువ వ పెట్టిన త్రుత్త పులక ప త్రివయలను

దూరవచ్చుగాఢ విను దూరయిగాళ్ళి
చరణముల తొడ ఇట్టేగులు మోజాలు చూచి
తొలి ఇరంబున గురివేయ కమరుగళ్ళి
పొగడ బను గెండ్లి ముక్తైలు శోభిస్తవిరులు
బాలు నా బును దిక్కల అడవి వై.

క. త్రినసూయ యును త్రియంవద

యెను గెంద విరామ సురజి యొప్పున ధైర్య
భేదిన బామరములు నాని
యెను వార గవి సరదాప మగ్గలవేనా

క. త్రినసూయ త్రియంవద తా

దున మీచంద మున నిన్యమాప మనవి

వని తకు శీతల కృత్రిమము

లృ. నరింపుమునున్న వంశ ముడుగుని పనిగాఁ.

శీ. నయిమొకరియొక యొనఁగా నంగబడదు

చటవ మందులకై చ్చీంబు సంభవిత

యి నుడుగు ^{నిలువు} దొనిన నీర య్యెనింతిమేన

నుత కతకు సంతాప మగ్గవించె.

క. వెలదికి మనమొనరించెడు

చలువ లురవిమోననైన కైత్తిమమునుండున్

పటములు పోయి నునేటికి

వది గొని వణకాడు చుండు పైచ్చానలుఁడన్.

ఉ. వొసర కాచుకొనెదమువోయిన బంగుల కైత్తిమము

వొసవి పట్టిమానిలము పొడిమిత్తన్నను వాఁదిగల్గి తొ

డ్రొసము బీర్లుమై యిగగుఁడూపెము వెట్టిన తాళులుబ్బున్

త్యాస సమీరణంబు వడ చల్లు మొనంగెఁగఁగఁగి పైపయిన్.

క. చదువు ^{బ్ర}విని యిండు చుమి

యొడ వడ విరవో ద్ర కార మని యొసన్

సుదతి కలలుగాన నెఱుగదు

తదినెన్నడు దినము తెల్ల కళలందైనన్

వ. ఇది యెఱి మూయి యొక వా! తాత కాత్రిప మునొంబ్రుంతును

శోకువకొండు మనమీ పూఁగూడి యిప్పు పోఁచి మి యొనగ్గులు

వేదిమయ్య నేయి పాయములఁజిక్కఁజేయవ నెవ్వరికింజెప్పు
ద మెక్కడఁ జొచ్చు వార. మే దైవంబుఁబఱిశ్చి తమని యనసరాబు
కన్నీరునించినదియైయింపద యిట్లునియె.

మ. ఏలగును మఁగెంత కౌతంబు యిదియెనె జిఁగింపియింజెప్ప నేలయిం
దెలుఁగని దానఁబోవెఁజరియింపుచు నిట్టిరవంఁ బ్రయోజనం
బు తు తత ముంపఁజెప్పుటయి యుక్తము నే గనుగొన్నవత్తము
వెలువకజెప్పెదటిని నుత్తరేతనకంఠల స మ్మతియినది.

క. అనఁ బామ ముదియింజెట్టు మఁ
గను గిణి న నను మఁబుగ్గి కౌగి నదియే
యనసరాయి జెప్పు మనుచును
దను నకుఁగఁగ నామ్రయింపదగజ్జిరొక్తి ని.

కా. నీవు న్నెనును మూడఁగఁవనయింపని న్నది మదావి భీతిం
దావత్రిం పుగ వచ్చెగా జె యింప పుచ్చి జలజావి శుభ్ర
జిల్లి పుచ్చినిన జిల్లి ముత్తుల కవవిపుంబానుపు బాబుగా
నుచ్చి జిల్లి గుఱుఁజూచె ^{దట్టి} జూనిఁ దానెం యిచ్చిరపుంబూపుచు

మ. మన తర లొక్తిని గల్గి తర వరాఁబున నుంబక దాఁటి తరాఁటి పం
జీనఁగదియిం గాఁబట్టి యిసి రింతలయూ పులఁద న్నక మూడఁగా
మను జిది భూండు ప్రేమ గది మంబునఁ జూచె లతాంగి న య్పిచ్చి
జనుమొన నాతెనానృప తిలంబ్రని చుంపులుగంతు తరాఁటిపుచ్చి
క తిప్పు మఁగెనాతెనులలవతు.

ని ప్పూజితం నయం ఋషి మేనని గుడె భుజాపం

చి ప్పూజితం నేను నన్నది

దప్పదు నిత్యంబులు చాడె సతత బ్రహ్మ.

త. ఆ మోక్షము వినినది పరికిం

గామని శరని వంతి నై న మోక్షములు పూజిం

గా మంత్రియలు బ్రహ్మకేను

గామని తనవారి దానిమగల ముందు దేవుడు.

ప. తిత్తెలంగు నభియంపన వల్ల నూత్నము దక్షిణ కంఠము విరహవిక

రంబుకొని క్షయించి తన్నుంబునం దెలియక పుయ్యెంజినంబుగా

చివడ నేరదని యి ననూయి శతుంవలగ గొణి కుం తలంబు.

బుద భృదు నుభుతునుం దెంత గు కన్నీరు తపోలంబుల రాతి

నం దుదుదులు ద్వి గుదుదు సమంగ మంగ స్థి గంబున.

గి. తలఁపూ వంజం పుగురు తక్షణంబులగును

తెలులయెడదా చి నలు పరు చిత్త విశ్రమ.

యింత నికింత నికింతయెంచు మాను

మోక్షెప్పు నాతొడ నాతొడ గడ్డగు గు

త. నికు బహిః పాతికా వయవలు

మాకెయె శింశింప వింత మణియెచ్చిరికి

గొతనద హస్త బ్రహ్మదు

దాతుని మదిగా ననుష్ఠ గు బ్రహ్మదులు.

ఉత్తరసంఖ్య దేశియబలు యె అరిగింపక నిల్చినోపున
 వేరి తలగొత గుండె లగనించేడు కెంయిల దుంజగేలపె
 న్నందల గండుకొమ్మ నలగు సులపెంతలలు లాననీతలు
 జూరితలు నైన యజ్ఞ తలపొంతలు గంతున బీక నే తలుక.

క. ధానంబు పేరె టుంగత

యెగది నొడుదము కంఠి కేసెన్మీదు . నాశీ
 శీలాగున నీహృదయము నను
 రాగముకొక టుంగకేదె తపునీయనగు.

వ దీనునం (త్రి)యం వద(యం) నీకుంబు కల్పియంబో హంబు లదలు పీతి
 చల్లయిలము. మాకంటె నీకునెప్పటి వచ్చు వయస్సలు. మౌగలగు
 నా యింపులు గంఠాస్య! వక్త్రములు, నీయంకాస్యంబు నేటి
 గింపకున్దు ముద్దులు కుండుట (త్రి)యం వద పాతికంబులకుం దక్కి
 నదానవు. నీవు దేవు వాటికి పోయిన మాలతీలత స్వహస్తంబు
 నం ద్రుంబిన దానవని యాప బువెట్టి నిట్టొర్చిని గుడ్డి వెలు
 'గిడ్చిన లాజనంబు కింబుతవిచ్చి నేచ్చెలి వదనంబులు త దీయ
 తపిత్రంబు నవదన దంతంబు మొదలైన నదక్షవకంఠ నాశయై యు
 త్తర నీకుం(త్రి)యం వదచెప్పినది తప్పదవి.

కై గంగాగర్భ మునందు (సుంధి)కల్పి తుద దా ^{తరహా} కల్పి తురా కుండ ము
 మౌగల గల్గెను పీమొగంబు వికటాదస్తాను మొమెడి రెం
 క్కుం గిడ్చి యు ము నీతి కల్పిత ల ^{మో} మౌగల మౌగలిం ద

నాంగియే గతిఁ జేరఁజూచుననియె య్యునిపెక్కిపెక్కిచ్చినది.

3. తన్నరు శుభియెంజ్జగ

త్రున్నరున మోవయ గదిగి మారిమి పెళ్ళి

త్రున్నరజ ముఖి కౌఁగిట.

జెనారఁగఁజెర్చి యెలమి జెన్న వనిర్వక్.

4. కుంమలి మేనక పునుచి

శోపిమితి మునెంబ్రినరును జనియిననఱ

లామణిని నీవు నీకె

లాముని కన్దకలఱఁగలంతవయ గల్గున్.

5. నీకుమిరమెల మహానీయి చరిత్రపు నీమనంబుగం

గాళ్ళమణియింపావనవయ కల్పమంబుగదగదెఱుండు మం

దానిని నిర్మరాత్మని నాదగతింజనుదెంచుటెల్ల ర.

జ్ఞాతరుఁడుండుగాత యింపావన చదవెల్లనె పొలి కుంబుకన్.

6. నాంబ్ర వంశేండ్లు వ్రాండుకుప్ప వనిభూడు

నీకుఁబతి యెట్ల కుండుగా నీరజొచ్చి

తగు దువ తనికె గొకికొత్తుబుననివు

జ్ఞాతరుం నుకుల కాంపవ్షమిరువుగరును

7. ఆయాభ యె వసేదైన నీకుండుగువల్లి వ్రాండుగలుగ మహావల్ల

భూని సేవింపుపం దాతకల్పమనంబ్రంకుసా మతీర్థంబునకుం

బూయి (వ్రతంబు పూని వర్తింపు) దున్న వాడే తత్పాల్గింబునిజ్ఞింబు

నయ్యచ్చి ధృవతి తుం ధుల్లసిలుంగని పుల్లసిలుండు బింతయ
 దీగి సంతసంబు నెంచువుని పల్లెయన సూరియింప వద
 వదనంబునం భూక్తిని పి యిట్లనియె

గీ. తెన్నుచెరాట నెనికెనె నీకేమప్రేమ

తాడ వినినను మిగుల సంత్రీ తి నెంచు
 భరణి పతిబిత్తు మెమిచంకంజెయినెన
 నింపు మేఱిప్రియంవద యిట్లునెయె.

క. ఆవిధము నింబుకిం చుక

భూవంబునదెలొంచె నాస్థుకలుతు నిన్ను
 దావనమునకు నువచ్చిన
 తేవఁదాలంగినది పల్లవినినదితెలుపు.

శ్రీ తేకికువ దప్పి తప్పి వద బెట్టెడు కన్యలు మున్ను వంటి యా
 తూరి కు వేతెత మెను గడు దూరియె యున్నది వెలమునవచ్చి.
 పోతువయందవరామ గతివి న్నన యైనది మన్నుకాన్డ వయన
 దాకిన శాంగి దానియ వసుధు పతి గూరితె యుగకాలంగి.

ప. మృగయరా వివర వచ్చియో మంబునంగల యిలపు నాలపుగా
 భువి సవళాణత పన వ్యభాజిత సంతాప తొలి లుని క్షేమంబు.
 ఆమూర్తా జిహ్వానకు కుద్యంతరాంతరావ మంతాశరంబూ? కుం
 తలంబింతాశరంబు నెటె పట యెన్న యెట్లంబు మెల్ల మెల్లనె
 తిరిపి కుని యెక్కనె యానన పల్లవాధరి మ్రస కల్లుంబులు నుల్లంబు

శిల్పని రేయిల్ల బూరాయి యి పొయింబు నాందకుండ ము పొయింబు
 బు ది బారింబు కౌన వల యు నని న న త్తొన నంబులు భూ వల్ల
 భూండు విని

కా. బంలార త్తమలు కుర్చినా వలనసం పాడించుట వ విడిచి
 న్నూలం జైన ముసొని బాపమును నన్ను బ్బల్ల గాంగంటి నీ
 తేల స్త్రోపాద పం ప కున్న ములేదేవి ష్యం బుగా వింబుసా
 లింబు స్త్రో దమ్మ తం వి షం" బసేతు తా క్కం బువత్రి తంబెప్పుడు
 క. బిష్టుని పోని కాలస్సము

జెప్పుచు రింతి యి శుభస్స జీషుం బనగా
 నిష్టులు కుషినారింబన
 నిష్టుడ పాదసూప వలయు నిచ్చగా మినికీ.

వ. బిక్తయు పొయింత రంబు నం గాను పిం బెదం గాక యని యె
 క్కయెలమంచి సొగం బద్ధుచు న తంబు వాగురుం బుగుగా నమ
 బ్బి యి రివే బితాని లాగున శకుంతంబులని లేర్చి మునున్న
 వాడ పోతే శకుంతల యిన్న వృక్ష వాటి కల్లనల్లన మొచ్చి వచ్చుట
 లు ననసూయూత్రియం పదలు గనుంకెని గాని విచ్చేసెనని స
 త్రామంబున నా సనంబులు దిగ్గినం బూని స మ్మచ భయ వినియ
 కతల లక్ష్మ స ముచేయం బగు రయంబున

బ. కి సలలు శయ్యిదిగ్గి యొకత్రవ శకుం తలనిల్చియండ
 త్తమ మున వాంక మంబు కుని త్రొత్తు విగుల్లను పట్టెనెడయి

మొసవిసిదంబువాని. పువుమయి బ్రులునాటిస పోబుతగట్టునడి

తస గిరిఁజొరఁబడ్డ రుధిరంబుల యొడిత వండుపొయినన్.

ఉ త్తిరవిజూఁది సజ్జి బిగురాకులు పైపయి నఱియిండుగాఁ

గీరముఖంబులు చ్చువినిగెచ్చితనల్లినయింగజాతు శ్చం

కారపురమోఁట లుగనినవత్తుకవత్తియొయింబు రాజుని

పారఁగఱుంబు బుండె మధు^{రా}ల^స. ముగ్ధములైనబుగపుల్.

క బాలకి బుంబురు భరణి పాట

పొలుడు పలుకు దిగి ప్రమద^{గురు}బారి తుండయెల్.

బాలకికిని నా భరణి

పొలుకునెడలజ్జి మెనఁబంధమునెందెన్.

వ. తిచ్చి భంబున శతుఁత. లాసొందర్చిసం దర్శనసొచ్చి పారవచ్చి.

బున రాజును. లజ్జా భయ రజ్జింబు భంబున మెని గంధగణియొన

యె^{బు}ఁ జితి. రూపంబులచె బధునఁబ్రతిజ్జి బొదికునిన కరణి. గ

సం జూఁకె పట్టిన చందంబున ముంసిన ముత్తయింబునవతె నుండు

నున సూయంబొంబు వచ్చి భూనా యుకున కి. ళ్లనియె.

గీ. నిస్సనిచ్చు^{న్} యింబుల నిన్మృత్యు^బలె

బుంబులె యె తప్పుగాఁబూని సూన బాణుఁ

దొంతగాఁబూనె విచ్చొసి తింతగానఁ

గొంతగాఁబూనుఁ గొకింతఁ గాంత మరుడరు.

ఉ. జాతకృపావిభూతి ముఖ సామజియొనవము దేవయోనమ

తాత వెడల్పు తెచ్చి భయదంబగు కౌపముల సమంధంగా
 భూతల నాథుని ప్రసవభూతదయ విధింతుగాకనీ
 వీరశాసనాన్ని రతీకుడు దేవుని తాపకౌపము.

మృత్యువును రోగముంగలువునన్నియు దేవుని కృప
 చనుదన వారు ^{చేసి} బనుకొనివుంటుని వారు చేయు
 డనములు మానుషముల గోరుక బతియింపని యిచ్చివర్గము
 మనమున గాంచి నేర్పుమయి మాన్యుయెప్పుడు జాళి వృద్ధికి
 వ. ఈ యంశమున వారుండు చేరుండు మామానిని మానధనము
 మృత్యువు తెచ్చి మృతిచ్చినచోరుండు భవత్తు మేమును ననుష్ఠా
 డు. శ్రీశ్రీభవములు రామలక్ష్మి గావ్యములు. ఇందిసావత్తువు.
 గుడనిష్ఠులు యశస్వరుండు శ్రీ మదనతస్వరుని శిక్షించి బిచ్చెయి
 మనిన మం దస్తి త వదనారవిండుం శ్రీ లూక్మినుకు కసంభ
 వుండు విప్రింభగంభీరంబుగా నిల్లనియె.

గో వెలుదల వరాధైర్నీభ నమలులు చ్చువింబ
 యింబు విలుకాడు దాంగ మీయింటికిచ్చె
 నోము కాలెల వ్రలు గుచె నెలుగు పయను
 గుడు వ వరాకిచ్చె మీయింటి వ్రాదయ భవము.

క. మా సో వత్తుమాకు వాసంగిన
 మీసో వత్తున్నా మునుడు మీ మాసో వత్తువ
 వాని పడుకుండమారక

128

మే

గౌరవనీయమితి మహర్షయోనియోవమోదే.

గీ త్తందు యా నిష్ఠమేర్థి మే. యందువుమితి

నదుగుండె చ మాట లతుఁబ్రాహ్మనిచివిపొదు

సాయి మ వసానమైనను సవనరక్ష

కాదగవతెఁగని యుంకెట నుండదాను

మ నయికాస్త్రాంబులుమేరెలుంగనివి యే న్మంగల్ల వింతనీమనః

మియివీక్షింపఁగఁ దా స్పృహం వరముగల్గుంపంబుడెవరికు మా

తు యికెహవ నులు పొల్ల కౌతుకముమీతుంగన్మనంగన్నె

నియిఁగఁవింపుడు మాతుఁగోర్కలు మదినింజారగాంభవవేదె

వ. వివాహంబులు బ్రాహ్మణ్యమును, దైవికంబును, గాఢంబును, బ్రా

జౌప జ్ఞంబును, రాక్షసంబును, గాంభీర్యంబును, దైకాచిత్తంబును

సననెనిమిది తెజంగులనివ్రవర్తిల్లు నందు క్షత్రయులను గాఢ

ర్థంబునరాక్షసంబును ముఖ్యంబులని నభూపముని వాక్యంబులు

శతుంతులవయస్థులు విన వినయంబుననిట్లనిరి

చ. జినవరసేవుచెప్పినది సత్సము నీమది దుష్టభంబునం

జినమియి నేమి టుంగుదుము సర్వవిధిజ్ఞుఁడుకాశ్రపర్మి యిది

పునవసునెందుహర్షము నమష్టము సెందఁడు మాకునిప్రియో

జినముకుఞ్చెయైన సెకసంశయ స్తది మానసంబున

వ త్తది యెట్టిదనిన.

వేటములు వచ్చి నృపమా

బెంబిలీకిఁజొట్టుఁజ్జు నంతటి పోయినపదపదఁ.

దాఁబువడుంగులయునకను

మాటయుఁ గల్పనకువచ్చు మెనులబెడఁ.

ఉ. నాంబ లోకాన్ని ప్తేఁగలుగుమక్కువ నిక్కవమయ్యెనెని యెం

భూదల నాథ యంతకుఁజీవింఁ బూజింపఁజికినీకుసుబుష్టు పుష్పి

శ్చేతిగ యెవరాంజ్ఞిపదపేర యునగ్గినిబవంగసత్తుపా

న్బోతర దత్తైమసొజ్జైమహనియియుగా వపథంబునఁజగఁ.

క. తినపుడు నచ్చనితలఁ

తినపేతి యొకనికివేల సంజెవంపునా

ఘనలక్ష్మి నీఁ గాశ్చేపవలు

మనుమని కంటిఁబు మఱొకడు మాన్మఁడుగలదే.

ని. ని 23 వలు గానీ బోలి నెలఁతపైఁగూరివి

గలుగు నా యుం తరంగంబు సాక్షి

కలహంస క్రిర క్రొకిలములు నొలువనె

లిగమున్న యొక వసుక్కిసాక్షి

కుఁజరతనానాథకేర బీరరత్నంబు

దాంధ్రండు మామూసామి సాక్షి

యొక కలూచన మూర్తి యొక తాశ్చేప మహా

వేదినీ ద్రుపదపద్మములు సాక్షి

సార సత్ప్రయత్నముమరుసాక్షి

ఈ లతాంగితి సు తగు దుశ యింను పూర్తి

వేను ఖైసిన న తని నా యెలు స కల

సంధుకై మి కి యు వ రాంబు యోయి పాడె.

వ. తిని యి వ్విధంబున ఈ నవ్విక్కః భరాభరణ వి శ్వాసంబున
ని న వి శ్వామి ట్రీ శ్రీ త్రిశేఖి గాంధర్వంబ ముత్రతంబుగావు
వ న్నంగా మహ స్తంబున కు సారా షవదన కర స సౌమింబు
శబి యు క త మ న్నండు, శర ధి త న్న యు శంష్ట పాణి యు
శైల రాజి త న్న యు శ శాంక శేఖ రుండునుంబు (బిప్పె) శశిదదన
శ కుండ ల యు, శశి మలూవ తంసంబు దుష్ట తుండును న ను కూ
లదాంప తన సౌ ష్టింబు లవి బ్బి న్న ప్రీతి న ను ఇతిం ప్ప గురుగాంధ్య
ని యు న నా లూ ట్రి. యం వ కలు బి వింబ పాస నా ప్ర స వ ము
త్రుళంబుల ని రు వ్ర ర కి రంబులం బిల్లి పల్లవ తల్లింబున కూ గా.
ని పోవు నె నను.

వి. (ప). శయి సందృశ్య నట త్పా లాక్తు తమరు గా

బృంద ని ర్భాషంబు జెందు పటిల,

మంద రా బలు ము వోరి ము తన పోకా గూ భ

దం బ్బి నీ నా దంబు న ప హంసింబ

గి రిగ రు త్తం దన క్రీడా స మారంభ

దంబ్బి శిరు ది తంబు ద్రిష్ట రిలు

పుష్ప లా వర్తకాంబు యో భ ర్భాష దర గళ

శ్రీ రాఘవరావంబునీనవేట్టి
 వరుస దిక్కుంబుములఁబ్రతిభృనులుచెలుగ
 నాశి మోగొచ్చెములనెల్లనాకొమింగి
 మునుబుట్టితిల్లుగాకాములమనెనుంగి
 భూరిసనాకావంస మగభౌరీరవంబు
 మహాదేశ్వర:-

ఁనిరెక్కాపంబుకంటే మారీదురుగతివలు
 సృష్టియొక్కంతసార్త
 ద్దానినంబుక మెనిరాజీవననభవమునై
 వచ్చెనస్త్రుత్తపాతక
 క్షయింపక లాలపొలమున మగవెజ్జయిదు
 ష్యంతి భూపాలగక్షయి.
 శీనాశుకవేట్టినున్నట్టియొకరనుట
 క్రింద గక్షయి ముందు.

గీ పిశిత భూత్తలనిష్ఠురభౌరిరవము
 నక్షితభౌతమునంబులయొక్కరవము
 సొంపకాయల్యైరసములగుది నానంగ
 నవరరావంబు భూవిభూండాదరించి.

సీ సౌదామరత్నపంజరములరంజిల్లు
 రాజకీరమనెనొజ్జరవముకంటె.

ఘోరినీనఖ రాంబ్రముల మోహనంబైవ

వలమూన వీణారవంబుకంటె

గలకంఠ కంఠులు తలరవంబులఁ గోల్పిల్లు

రమణీయ సంగీతరవముకంటె

జూమరగతికిం జీవనములకరభక్తు

వలయు మంజీగరంబుకంటె.

మందిరొచ్చినకాసారమధుపపత్రి

వాకతలహంస ముద్దుర రవంబుకంటె

నుత్తమక్షత్ర కులజులు నిత్యగింబి

యొనరిండుగుర్రులజొరం నంద్రురవము

ద. ఇత్తెలుంగునం గురజాంతకుల మహాభక్తు మహంస్థులయొం
ర్చరవంబువిని ముహూర్తమంత్రంబునం దడయక తనయొ
రక్షైర్థంబు రతెల్లవరులపై నడవసమకట్టి శకుంతల వన
నంబు వలూకించునప్పుడు

ఉ. తొలగదలంగ బాష్పముల భారలు నుంగ ~~త~~ దలంగనింతి దా
నానక యున్న దుశ్శకున వేసిన బిష్ణుల నప్పళింపఁగా
దొంగిన యున్న వారిఁ గను నొంగు రుణంబు యెప్పుడెట్లు
గతిఁగిన నిక్త బొయ్యమును తొయ్యు సాయక యున్న పొయ్యి

క. అపేక్షనకుంతలబా

నిమిషమొంగి యుండు సేగులున్నవంగ

నా వెలమను నమయించును

నీవెలంబి యీ కవేసి నివసన మా భుక్

క. నాల్గవ కెలది నెలుగక

బాలాగె అపెదవు తగిన పనిబాటలకై

కెలవావలవల గల పోయెను

వీలొన వంల వంలగు వచ్చియె శ్మశ్మనన్.

క. మన తెల్లని పియం వదయను

ననసూయలయ విభుసేజేరి యట్టి ప్లునరా

తని రిక్తింపన వనమే

లునకుండు పున వికిరి వంతు లాచనమ వగన్

గి. కాంచి మన ములగలు సొతుకముల నాంకి

యికా కరుం బల బాడ నూయలగు లాగా

జెయి గుక క్కెం బుని నిబు న్నొకి కవును

నగు యెగం బున ననుచు భూనా భుజూని.

ఉ. వండ్రిని శాంత భంజనంబు పైమ వతీరమయించు దేవతా

మస్త కర త్త్యంబు గుని మంజులపాన సరెంబు వలండు లా

తస్య వనీయ భామయిం బెగ న్నూతూడా త్రిపురాంబకుండు భా.

స్వస్తియెన నద్బుగావ వలస త్తరుణా మతిగాన వాజులన్

వ. అని యాకిర్చి కింది సమ్మతింప నమ్మవో వరుండు వనబిలి

రంగణంబునకు సారథియెదుగు దెచ్చి నస్సంకనంబెక్కియెక్కి

సుక్ష్మమిది త్రిపురా సురవీరులపయ్యింబను ప్థాలనాననం
కునంజూపె నాలంబునకునడచునెడ.

సీ బడబాది యిహుల కైవడికి క్కజీయిగా

నవనిష్టెదబది పొదలం కువంగు
బుదునైదు హంబ్బలయెరుపెత్తివనవేక
దగదాబ్బిదెదక్రయ దశపు వంగు
గంపచామల జీరుగంబుజైవోపుల

జోరలంబుగదూదబ్బియవారు
పెటకులూవదగవేక యెటబ్బికోని వసులుగా
నుతిరియలారు పువచ్చువె అయివంగు
పెటెదూదగని పేసలూతళించువారు

సైనమునులను జూచి హంస్తాబ్బిమెత్తి
వెలిపుదుగుడూద కుడుత్తామ పిడువదనుచు
నంచి తాలూప ములభీతిన పనయించి.

యెంగముగాదవడ కుండగ
సాగింపుడు యుష్మనీయ సవనానలకుం
డాగత వినీల ధూమస

మంగమమున దనుబిమశత ముండవిప్రుగ్గర్.

క. అనితేర్చి యని లరయిమున.

దవయిరదము నరుగనిచ్చి రొదవ్వులన.

ధను సులగను గొని రిపులం

డ. నచంద భంబుండు చిలుగులు నభినేసెన్

మ. చెలిమింజేసి తదావశ స్థలవలు నంబుంబియారామ్రమః

మలభూపాలకబావలదండవిలసత్కృపందటంకారము

గులికారావగభరభైరవ మవర కుంపాగ్రహంకారము

(బ) శయాంరంభనట తృణంప పటవం ప్రభ్రుభాంకారవయ

క. ఆరావముగ మమంగ.

ర్ణుం ముగమైన దానహంధిపుడనిపె

భూరమలు ముద దిక్ర

సారులమూంకద శరభ సైన్యాధిపు

ఉ. వారును నేగుదెంచి జనవల్లభుడై మిహింకంతు తీవ్ర

కారు పరంపర బృహదజంబు మొందక వత్తిమ

దర్శితు బాణయగ్రముల దారివ కంఠలయెని వీరల

ప్రేరమణియ భూతబలికి బలమెల్లలయెని నీధుని

క. మాకంద శరభువిధులు

నీకరణిని సమరశరణి నీల్లులు నియం

రాకాసి తొడు కుపితయ

మూకారవ వక్రకణము లక్కులరాజ్.

కా. ఏమేమీ ముఖరక్ష కున్నములు దాత్రీకాధమందెచ్చి

గతిమత్రిదకు మెద్దిర మలుసెక్కులగర్భం

యో మధ్యస్థుని హితవీరసుభతు సుఖార్థమ్మౌజాకామ్యైక
 శ్రీమంత్కృతతమోరసామియక మవశంబో శిసంధానవహ్.

వ. మాంకందశరభువిధ్ధలు వధ్ధనైమివహ్. దర్శకారాతియేతే
 చినఁ జిత్రధరుండు విత్రిమింబి వచ్చిన జిచ్చ పదని వియంబుర
 క్కొరి సె నెచ్చెరికిం బోయె నని నిర్దిష్ట నిర్దిష్టరూపకత్రాధుంబున
 న సుర నాథుండు సుభతు లయింధుంబున యేంధనంబున కుంబ
 ను పవారునుం బని యుద్ధుత బేరిభాంకుతులును, బులు లమద
 కరి ఘనూ ఘోంకృతులును, కురగవేం పావోంకృతులును, గుండ
 వి తకరి నకాగండ శ్యాంకృతుంకృతులును బదాతివదననాం
 సాహంకృత వంకృతులును నల్లబాంధ కలూహంబుంబిప్పల సంకు
 బావం గావం బుంకృతూంబులు బగ్గ సున్నవి ధుంబున వీరంబులు
 వరుకరీరంబులెత్తిన బాధున మోంకృతగాని బేరిన మి నాకతగా
 నక విక్రిత సె క్కూక్రిత మోగరిపురా భీష్మరుంధాతి నల్ల గిరులుగా
 ను నాద శ్లకాంబులు మొయిల్లును, వి సుద్ధార్థి హిష్టు వశం బులు గా
 ర్జుర వంబులు గ స్త్రీందన ప్రభాధుం బంబులు, పొలుంబులుగా
 నంప వానలు ముంపంబుల వింపక నివింప పచి సప్తసాంకుంధైయైక
 వీరుండు విల్లు దెగ గాని వాలం పవెల్లు పవెల్లు గాబరహినా బ
 సని యి కని రొంబురు ద్దుల్లంబులగు మనుజు వల్లభుల్లంబు
 లు గృతాంత పుర పథికు లిగురధికులును విక్లభంబులగు రథం
 బులును వికర్తవదనయింకింకరవృత్తులుగు వీరరావంతులు

విగత తత్రాణంబులగు ఇత్యు బాణంబులును వీడ్చి ర్థమిచ్చుటగా
బులుగు మాతంగంబులును విన్నపమునై న్నొమ్మనై న్నొమ్మను, విన్న
స్తంబును, విధవస్తంబును, వీటతాటంబును. వీరాకుల విర్రవీరులు
ను గంపించి విలసిల్లిన.

చ. ద్విఖిల జగద్భీషణరకుల హరపరాధులుఁ దుల్లసచ్చిభా
శిఖిసఖి ఇద్దరంబు రవి బ్రహ్మరుద్రు విస్ఫురద్రురమయవో
ముఖగుబళిర కేళితుల ముప్పది కౌటులవలన్ని నాయకు
సఖిలును జూపె నుండ బల సంపదవిమల భజితరూపము.
నీ. మరగరింజాముమోహకృత భూళిపాళి

నవ్రాగంగానది నడుసురైకి,
ననిత కస్త్ర మోక్షితు లాకాధి నాథులు
యిండ్ల వయంత్ల వీరేశగాయ
దంతి సంతానదుర్గాత భీంకృతులవే.

జెప్పులు మున్నునుచును జొల్లకొనవ.
విఫలమై న్నవ ద్దేహిని నన్యాసరవమున
సుర్భిపట్టదరీ యుట్టాడత లాంగ
గుండవేళ్ళత చారుకొదండభిక్షు
నిష్కరజ్యోరవంబుల నింగివగుల
విక్రమాభిక్ర మంబు ననాక్రమించి
రజ్జుసమున వచ్చుదు ప్పంతవిభునిదానె

ఉ. తాకి పరేతరాజు వర కత్త మువైన మహాగ్రామంవకు
 ప్రేతని వీరితహాదలబ్ధి కివీపతిపై నిగుడించ నాతడ
 క్రాంత కు నెం ద్దీపేత యులుకంకి చికి తాకన భగ్గవత్సవయి
 దాతగనెనె కాత్రి వవిచారణ దాసులం వారుజం స్త్రీవయ్

క. వారు లంబాణమున కుంబ్రుతి

కారమె టుంగక సురారి గతజీకుండ్లే.

ధారుణికబడెబవిదూరం

దారికత్తై పడిన నాత్రిగరుచంద చుంన్.

వ. రవి జీవ్యుండు వారుల బాణ పాతంబునం త్రిత పురంబు నకూ
 బూయనం గనవి కండ్లకామలుండు కల్గి క్షపాటలవలుషుండగుట బు
 బుటల వర్ణమూనాని మర్త్యాకి త్రియం బు స్త్రిత్రయంబున నుకరి
 చి లగితత్రియం గంహం కుత్తై ప్రాణంబువేగంబు వనై నుగలుపు గాని
 పునెననెన సంహరింతునని పం తంబులుండు మ నారాచ సింహంబు
 పయం గదిసిన.

క. సంగతి మంబున కుత్తై పొంబుటయి నా క్షౌర్య కల్పితవే
 శంగ్రహింబుల బుటయి దావం నునిశలం గ్రు వత్తై యిద్దనీ
 మంబుల క్షౌర్య కల్పితవే నా వలు తులనా మూనాని మర్త్యాకివే
 శ్లంగతిరా క్షౌర్య కల్పిత బ దానవులబేలబాణం బుగ్గులువనై
 గివారి క్షౌర్య కల్పిత బునబుట్ట మి పంబునిశిత
 బాణంబుగవలు ననిగ్గుతంబెత్తి యుత్తేవ

హం శ్లోమం నవచ్చి పాటలవర్ణుడెనే

నవని సతి మేదశైం త్రిజాలాశుశంబు.

క. ఆయింద్ర తాల బంబులు

మాయించి ధమే మిశాశ్చ మహానీయంజై

యాయోధాననీమనుషో

నాయాతు కస్యలగుమనివసంశ్చ తేనాహే

మ. కకుబంబులు ముట్టి మోయియు బడికావెనాపంబు దా

సెకయెనక్షా తద్ర మంత్ర ననకంబంబునా సోర్థ క

ర్తక లాపార వమోక్షయాలలి తమిహంసానినాదంబువో

తొకయొక్క పంబులంబులు దిగి నల దుష్టాభిజ్ఞగుంబులు

క. ఆరాక్ష స వతాయాస్థిత

సారథి యోజింపదెనిసిసా కశ్యపానా

వారిండు యోత్త తాశ్చ నల జానూ

జౌగుంబిలగూంబోనె బాటలవర్ణుడి

జా. త్రివర్ణిదూ బరివార్ణియంతయును మగింపపుడై నిజ్జివా

యంబాస్త్రాంకుబరి పొసి యెయ్యబుదయవా త్యావోగవిసంభూత్రి

త్రివర్ణివరిరమం బుప్పిల్లు నుడువిధింగొండ్లియారచింపె శై

భావార్థమై యామృతంబు నిగుడం దావెడి బకా ముఖిరే

● ప్రశ్న:- ఆ జన్మంబును నిష్క్రమనముల దనుజువో

రాచివీరెయ గ్రానంబు

140.

రాజ నాభి నాభి శివేశ రంమనునబడినది

రాజనాభి శివేశ రంమనునబడినది

రాజనాభి శివేశ రంమనునబడినది

రాజనాభి శివేశ రంమనునబడినది

రాజనాభి శివేశ రంమనునబడినది

రాజనాభి శివేశ రంమనునబడినది

వ. ఇట్లు సంరంజనవిజయం జరగఁజూడె, కాళికామంజులబద్ధి
ర్మజులరొధి దినాధీత మంజులంబులం జరింప పంపక నాక్షిప్త
నోయి కృత్యై మూర్ఖుల జన్మ కృత్య పయంగదిని న నని మంసల
భింజి వారి ముద్గరతొ మర వ్రతిన నరాన నదీ మంజు నానావి.
ద్రవీ నా గణంబులు గుర్తించిన దప్పించుకొను మునుషుర.
వీధికి దళిల్ల వలంగవుంచు పోలికం గనక పుంజు శివీవలు
బులు వదలి యొకసంబునం గనక సంభుంబు పొవె నల్లగలు
ల శరంబులు దట్టంబుగ నేని యు వివరియ సంబునకు రాంబు
దక్షకు పుతెగయ బందంబున దెల్ల పింజెల జల్లంబువేసి యు
మవరి నత్రంబు స ముద్ర కెతెజంబు నుంబువే తిత్త ముద్ర
మంబు న నుక్కమిగిలి యొకతెలిసె నానకత కేరంబు ముచ్చ
కొనించి కలంచి కల గుండువేసి ముచ్చ ముచ్చ వేలవేల పేపర
లువేల్చి వచ్చి పోయిన తెరువే లుంగరాక యెక్కడ నుంబునర
ద్రమ యుంజె నీవంకలొన నుచ్చ ముచ్చ ముచ్చ ముచ్చ నీవేని

ఋషిని విశాచరమలంబయ్యినుండె నట్టి బెట్టి శంభుమో
హంరంబు న.

చతురురు గానరాక వెనఁ దాదన యెఱుఁగెనరాక పై
వెడలుట గానరాక యెడు బిధికిఁ బూవుచు గానరాక యి
య్యిడు విభువం శసంజ్ఞాపుని ^యత్రుగ్ధ కరంబుల దై త్సమస్తవయ్
వడుట యు రక్త వాక్కినులు పాటుట యుంగనవచ్చె నాహ్లాదం.

గీ. హస్తీపురరాక్షా శరవతహాతిని (దొస్సి)
గాను కై యున్న సం గతిమర్థంగమునను
నరికి పోగివులు చేసిన వల్ల పోలి
తాటి కంఠుల గతి దై త్సవతుల వలలు.

గీ. అట్లు బ్రహ్మజానవులు నాహం వభూమి విభుండు గూర్చిన
గొట్టెల దెట్లు యాతరకుఁ దాసిన పాతక ముండె మే వయ్యి
ఋషియ ముంస ముఖి బావున సూర్యులు భూతములుండె నాహ్లాదం
గట్టున (దొస్సు) యిది యింపు గాంధ బాండును సూరియం.

వ. ఇచ్చి భంబుననుండె నంతట.

క. బలమెల్లఁ దెగినని యిదో

ర్చలముం బి యిముంబ్రతంప పావకుడును ను

జ్జీల తస్మాత్త్రంబులని

బలము గడెదికి బెరు ముఖి తి నరప తియ్యె.

కాని స్మృతిమంబు తియ్యె వ్యమం సారులు ప్రావీణిన నాత్మమయి

142.

విష్ణుం బాటు ఘటంప వేరదు సుగానకరములని బోరు లని
వెన్నుకోవన్మన నన్ను మార్చుచేడుదెహ వేర్లంబవార్లంబు గాం.
నన్ను స్తుంధ భాగవత్తు మాధు నిబి శస్త్రోపతెత్తియిల్లెరు శ్రియిల్లె.
మం. ౯-ని నం దెండుక వచ్చింకెంబులు విరాలంప ముచిమద్భుజా
ఘన కాదంశమయ కాలదంశమ భవత్రప్రప్రంబు నవ్వుంబుభూ
ల నికొంబులు నకిత్తుకొంబు శుభంబు తా. ౧౦ంబు భేదించె
జ్ఞాన బి కళిం కుడు దోడు వచ్చిన మహా కేదంబు దావచ్చునని.

3. దిని వీరైక్యతలతాదను

నని నెయ్యడం గె మంనకాని పుడమి

మనుజుని పదమంజరి

२. నువ్వొదిరి గానురావడా కారము అయి

కా. ప్రే. ల్లంబు రణకౌము కంబుల సేవ పుచ్చిగిరి సావ్యులు
యలలు సంచు బుదే రరెళులను నుద్దేశింప మెక్క తలై

భల్లాసార చలువైలుగా వసుమతి పొలుండు పైచ్చిండును

శ్రీ లాగలికి పూర్వమును వ్రాసినట్లుగా.

గి. దనాజి కర ములు భూభార్య దునువలన్నపుని

శ్రీరమణమూర్తి మనుమనయ్యరు ప్రరమమ
జయమునభయము

నల్లమల జిల్లా మును నల్లవల్లంబులయ్య

తూర్పు వైపున గల సుందర దేహార్చనలు

..క. | ఈ కేరణి ధ మా రణం మ

స్మృత గతంజాయచుండి సుంర్జులమొప్పున్

భూకామండును సవేసెను

జీతరజాణమున ననుగపెడతల వెడల్పన్.

మ. సురవిద్యోగిత నన్యపాతమున సంకల్పజింబ యొక్కవృత్తిన్.
నరహితేకు నురొవిభాగము వది నన్తజింబయింబువృత్తిన్
గరములన్నియకసత్తకంబున బీనుల్లబ్ధుగ జెట్టియి నా
ధరణినాథుడు వెల్లెనొయిక త.చుత్సవంబు సావంబుగన్.

3. అత్మదీపి తశరంబులు

(అత్మజి తుం శగురు నొసె ప్రధనదీపన్

వీర్తింపు) ఘనురు రాక్షసు

వక్షవయజులబిడ్డకైన గవాక్షముబొసెన్.

గీ. ధారుణి పాటుదొసిన దహంనతిబె

నమగిళిముఖముల కేరణింబులనొసె.

నర్మమెడలతవి యగుణధ్వని యొసెన్

జీతరధ్వని దిత్తులు పేరలనాల్చి.

సీ. పల లాగి విభూతొసె లూకంబు జాణంబు

భైరవాస్త్రంబు భూపాలుడొసె

వార్తకత్తురప్రంబు కాళికాముఖుడొసె

గరుడబిల్లుంజొసెనరవరుండు

పొందకంబుకము విభావనివారుడొసె

కళి కువీనుండే జలశరణు
తిమిరప్రికరమేసె దీక్షినందనుడు భాను
సా యుతమిమ్మ పురసాష్టిమియేసె

సామవరారాజుదేవదివ్యోద్భావయ
మదటమోక్షానప్రికరతమగుడు
తనకునంతకుదావరకత్తెన
తీవ్రీకక్తియైయోగియితిభారయను

మ. శరదర్పణుతితర్కాంతువగు సాశక్తిని వారంపగా
శరముల్లానతయేసె దానపునితైసంశ్రియవక్రిష్ణవర్ణ
సురతైరాతర్కైస్తసాధ సుషమాకుక్షింతకాంతాసుమ
ప్రతైధవృమవరాత్రుతప్రకట నిజైసప్రియోకేంద్రవర్ణ
గీతామావక్ష్మాణియిందువక్రిష్ణవర్ణ
విష్ణుయంబుగ సురతైరిభస్మమయ్యె
ప్రిపురభుస్మరనిటలాక్ష తీవ్రీవక్ష్మాజస్మైవజ్జి
భస్మైవజ్జిసంశ్రియభారయవే.

క. దనుజుబరిపరాల్లిమందణి
తనిదానవబాధదోర్తి^{హాచి} కృతకృత్సంశ్రి
మునితనములు హక్తిపగ
నిన నాయుత వెలివియితంబులు

క. ఆవేశవచ్చిమెనులు

పావన మంత్రోత్తర వయస్య ప్రాప్తిం పర.

భూ వరు మేని కి శిరసు

ధావర్షం శ్రే రణ వృధను వా గి యం బెన్.

వ: ఇ ట్లు సంజీవన మంత్ర ను కీం త మంత్ర జలంబుల మేళంబ్రాభూ
తం జ్ఞాన యా తా దానకా తతర జాత వృధన ప నయం పరిశోధి ము.
నీంద్రు లవని యేం మో భాగ భై యంబు ననిచ్చు లితి విచ్చేసి నకతం
బు న యుగంబు సు ప్రి యోగంబు నంతా గెనీకా శకా ముఖంబు
పాతకం న న పా వతప నేతరంబు పలంకి పాశి ప నన పాలస్త్రీప
స్యగాభా రణులకు న జేయించు వీడు భ వ నీయా లాచుదం
దకారం దకారం బప్రచంద కి వి శిఖా ముఖంబు న భక్తి తుండ
య్యేం గాన నేత వృణంబు ననుంధి న క్షిప్త భయం బెన్దు జితి
సంస్కరంబు లెక్కి - కూజి వత పానంబు ల్లానంబు లు ప్ప ప్థాకంబు సేన
జేర్త శి - తీర్త నియంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు
శిర బంధి సాన్య పు గాన రవ బితి వర్మలంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు
జి కులంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు
పదంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు
లింపు మని యా కీర్తనంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు
ర్మంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు
దలకు నాని మజ్జ నాని కృత్రిమంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు
లాకనంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు ల్లానంబు

3. నింబ ఫల కాయ రేచి భింజి

బంబూలు దుప్పితి వహించె టొక భరాశా

ప్రంతోగమ కంఠస్యత

సొంపూనద ఘంటపైరవెఁజి రమాశ్రిపయ్యే.

కు. మునిద వాత్సల్య పయిఁబ్రపూర కుచిశంఖుదాకి మందాహద

వంశిణాం వస్త్రితర క్తధారచేటవం బ్రేషశ్చిమంకాపత్యే

గను ప జ్ఞే నెఱసంజ బాయలరు బావగాంక్షింబి యుమోబ్బతి

జెనకాకెలల కులంబునా దెసలసంజంబేత్తుటవీగిష్కలగన్.

ఉ. జారులు మోరుయ్యే మిగుల సంత సమంశగఁజిక్రివాకము

దారయఁ దాడున జ్విలల దూరయన్ ముగమ మ్మలంపనం

దార నజాంశ భాంశమున సంతక శాసనకంధరాంబగ

సెల్లరవి కాలకాల రుచిబంధుర బంధు మదం దృకా రశయి.

3. పాటిగమి యుఁబల్లంబే

రాజేమి యువైత కా నలెది నెలకిలా

అపి పేటి యునది నిండగనిడు

కాముత యుంబెలల్లనై జెగంబులద ముఖన్.

ఉ. నాలుగుదిక్కులంబును భునంబునఁబల్లిన నీకెఱుకజగ

దెల్లక మునింది దృష్టికి నెఱువరమై వెనుబర్చి యుండఁగా

నిలపఁబుంబుమీదవి పళింబురెని నవలక్ష్మి యుంబులన్

యొకదింకె నెంతయు నెఱువలలూరిన దాదకామజిత్తి

వ త ద సంతరణ.

మ కు ముదరాజ్ఞీవన ముత్రి మంగళ భుజాంతా నంద గర్భంబు సంత
 తమ సానాతన కౌటపాతల ము శౌర్యోత్తా వర్షి వర్షా పయో
 దవయ పాంశ ప్ర జిత్ర శబ్దమునిశా శబ్దము బంధూకగు
 భృవయ పాతన గర్భంగ విధి బాధితంజంబ్రం య సాంతి శ్చుత్తి.
 సీ. పాంశులగానన పారిల బద నీన మర్చిన

సం తప్త పరశు ఘాతంతు నకును
 బతిచిది కాపతి పం వదం బనియన

మ ష్టంభాజుగు శబ్ద మున్నగునక
 నాత్మ ప్ర పాపాగ్ని నవ తార మొందంగ
 నం గారజ్జం శమనం గునకును.
 గౌముచిజల శ్చి కే శ్చ కు నీ శ్చి శ్చి న

పద శంభు గుంభం బుశా నవనకు
 నవ శుభికి త్తజనులకు నా వకొల్ల
 జిత్ర నాక ముతే శాంతి వాయి జార స తులు.
 యాయి నజ్జ విలాసంబు శాపలేడు
 బతికి కు నరింబె గు సు మ పూరితి చె లువు.

గీ. లం తః పూజా భాగ రంగ కాంతి విజయ
 ముల్ల నల్ల నయిదు రాజు దెల్ల నయ్యె.

తాగి బులు గట్టు సురప ప్రయోగ వలునమి

భావవాదినేరజితమైతనరిసన్లు.

గీ. గరళమునకింతవిస్తృతమైతనాభుల

దరలయనొకపాటిగాఁడుదొంగలయందు

యెరుజలుగంధినయదియందయోషగాఁ

కవియలసొయనిపద్మినీకన్యవేయిది.

క. కానవారవారిసకుమనా

కాననదీర్చిరదరదనతరకామనా

కానయలయలంశలంకవ

కానమువేకుందనించితామదిగానెడి

మ. కలయంబునొత్తికసొంతగత్తికలుపాంకంబెక్కియంబుంబుంబు

గవికాగ్రంబులపట్టుకాసి నెరయంగువిల్చి తొరంపులు

గ్గులువిడంబుదవికవేదివతితొక్కునాజుమల్లయలుగా

దళమువంబుకముమూషగాఁగలువలందంబుంబెక్కితావనెడి

మ. ఏఅతలుగిట్టికంఠరముతెక్కిమొంగిరిరలాటమున్యగాఁ

బులుబులవేదవేదెల్లలుపొరణసేయలుమింబుకొంబు

నటకనదొనపుట్టికెరణంపుఁగొనలగ్గనిమోముమొంబుమో

నిరియలుబులబొద్దిప్రేయసులకిప్పులునాడెడివింజికారమువే

క. అసమయంబునవెన్నెల

అసమయనదొంబుబులపొద్దివనుకెక్కి

వేదెనునాజుపుఁదెంబయలు

గాసి వియెల బెట్టి బెక్కగయి నరంబు.

గీ. మునులమంత్ర బలంబున ననుజి తీవ్ర

మార్గణ ప్రణామముల బాధ మనెఁగాని

మన కెంతైనయి నుమే ను మంథఁ జెఱాగె

నరప తికి జొత్తు భువు మార్గణ ప్రణామములు

హ. కుపి తానంగ శరంగ్విదాహ వయన సా కెల్లారీవి భుండం తయ్యం.

దపి యె త పి వె స ను గ్రానా ను రుమ యుగారింపుమంజిం ద్రికా

త ప ముడి ముంబనఁజొందు బిదె^{కుమ}తు కుడై తా. పంబురెట్టింపనా

యె ప బారంబున మా ను సుక్మయిదియంబు పొంబు బత్తులునా

సీ. మోహనాప్పదత్తెన బంబు శిల్పయిత

గతునీయక ర పల్లనములయిత

గెంతుల నభిజ్ఞా కౌరవంబులయిత

విముల వా సప్తి మానములయిత

సమజ్ఞిత వర్తక స్థనగుచ్చములయిత.

రమణియి దిహం సారజముయిత.

సంబారజ స్థిదజిల ముద్దలముయిత

జి కురొరు మధుకరత్రయిత

గతి తమై నకకుంతలంకల్పయిత

నీడ సెదు గతయె ప్పవే తాన నాటు

కులెల సంకల్ప సంభవ కురవ్వు.

బాపకరజంల సంజాత బాపభరవయ.

ఉత్తమ మన్నదాగ్ని నెద యెండడు తాప భారము బీర్వంగాఁ
 గ్రొత్తవిరుక్ మృణాళములు గెల్జగనీరు పతీరమా పున్న
 మాత్రిక కుంతలంధరపుటా మృతపూరము బూర్పు పుచ్చకే
 గుత్తుక బంటి నాఁగఁగి నాఁగి కూర్చెని కూర్చెని తతివతుండునీ.
 సో నవి నాన్ది ననుభూయింప కలు బీర్వనే

దీతి విప్పనడ వసే తోలెనా ర్కె

చందరి సునన్య భక్తి సంజ్ఞ మన్విందె నే

ఈశువులకా సంగనె జెలువెల్లు

గంబునంధరి నన్య గడ తంతులూరెనె

బిజినెయినె పుష్పసాయితంబు

గిసలయంధరి నన్య గెంనెలనంబునె

బిడుమనె కెనగొరంబుగుచు కత్తి.

యేల యే పూమను న్నాడు వ్రాసె యిభవ్రాడు

నెలయెను నెను సమ కృష్ణ నిలినపుడు

బేలు పోని వ్రాసు బాస యాకొకె టుంగడు

తెల్ల వా అంగవతెగదాన్తే వక్రపమ.

ష అని యినెక ప్రకారంబుల జింతా సంతప్రదై కుంతలంబు
 సొంపంగ తారంబు మనంబువలె బెల్లుకాని పరత్రి వ్రాంబు
 నవలూ కింబు పరమ యెగిరి పంబున బ్రాహ్మ తుంతుం

నా తనిక్రత శ కుంత లయ నాంశి మ వనా హంబున.

క. త్రినికింగరి పురనా భుండు .

. చని నది మొదలు గను జ యవయ సమ కారి నదాం

కనుని ష్ట బేవతా పతి

శ్రీ నమూ శోయి నును న. త్త ర తవక్తి యున్

గి. జయ ముం దైతాని తన ని జేక్కియిండు మగుడి

. విది నలకు నేదె నను వార్త వినుమలలన

. విని యెం గర్ల స్త్రీయూ కలు విష మబాణం

ర్పుం క్త్ర తి సార్ శంజి నీటంక తమలు.

బ. తలం గంగ నమ్మ బెట్లు వసు గా ప తి శారస మైన యిట్టి పాం

నలరి మనీయ కాసనము దప్పుట యెట్ల కైతాన్ని నందుం దాం

తెలంగి తెలంగి మానసము నట్లు యేగా వంగనో నె బంట్రిన్

నగ భులరాజ పౌను వ్రేనదంబుల పగను ~~మె~~ గొర్కితగిలన్

క. వావి కేపుగా మలు కులంబ

తొలంబునం దావతి యింప గంట్లు సు రేగెని

జాలంగు ను రిసినపుండులు

కొలలం గెలకు నను ^{బయ} తు నకుంత లకయ్యెన్.

క గణనకు పునమై మరుమా

గ్గణ ములుచి త్తూడుగు రియం గా నారమణి

మణి పోవు క్కణం

గణమున కైతెంచి వివిధ కనుగన నేమిట
 2. దిరవయల పైఠాల్ల విషముచూర్ణమునించి
 పట్టిన శతంపుబరణి యునంగ
 దెప్పించి పాంథుల దెగఱాద్ద శశికాంత
 శిల ఘటింపిన పథ్వి యిపావె. c
 గాంతంపరాధుల గొముడి పెరికింప
 బెట్టిన పతి కంత్తు 4 బిందె యునంగ
 వెనె వి యెం గుల దెగఱియూ టుల్లది గించి
 నిలిపిన గంధ్ర సౌధవి యునంగ
 మునురుచె ప్పెల్ల గిన్నెలముంబవచ్చు
 కరణి నుత్పల్లవీకాక నీరాన యును
 దెల్లవా ఆమంధ్రుం దినా ^{దిట్ట} ~~చక్ర~~ వసంగ
 భనరు శూరబూవెనా శకుంతల యుం వలు.
 3. శంబరా రాతి శర వ ప్పొసై పవేత
 పుష్కరా లంబులంబున బయలుదేలు వ
 సేతలు దేవంబునందెల్ల జేలు పాట
 సతి వస్త్ర వదల జల్లె జంబలి వపంబు
 3. ఉదురా మిధి శిషుల దిరు
 గుడు వది వపి యుంబులు ను శకుంతల యుండె
 ముడుమిట నంబులు వెన్నెల

వడఁజొరె ను మాఁబ నిక్కతం శ్రేయఁడెడి.

వ. అ య్యో ద స రం బు న న న సూ యా ప్రి యం వ ద బ త్త వి రుం ఙ్గ
 ణి మే త్త మే త్త న యే త్త కొం పో యి కల త్త నే త్త క్షు త్రి కు లం గ
 శ్చింఠి న పల్లం బు చొచ్చి శి శి ర శ్చ త్తం బు ల సే యు ద త్త వ యం బు న.
 సే.. చ ను జా యిం ఙ్గ ఙ్గం ది న ఇ ల జ ప త్రిం బు లు

ర వ ర వ ర జి ము శ్రే రా వ పో యెం

గ ఠ్ఠా వ తం సం బు కలు వ లు క న్ని శ్చ

మ రి సి యో కు ట ప త్త ము రి సి ప ద్ధ యె.

ను ర ము గం ధం బు బి ట్టు దు క్తే న త్త నం బాంగి

యం దం ద ముం దం దే కా వ్ర వే గ సే.

వే రి ర వ ద్వి త లు గా న మ రి చి న వ్కు ఙ్గా ణా క

కె స ల యం బు లు ప ద్ధి గి శ్చ త య్కె

జి రి క రి ధ్వి న ధ్వి గ ఠ్ఠా కి బి గు రుం బు త్త

పే ట్టు తె ట్టె న పం దా న న ట్టు గ ట్టె

న గ్వి క ఱ్ఠా వే దు లు లు శ్రొ సే న త్త వ య్కె

స జ్జ యి వి ర వా నం బు న కు శ్రే త్త వి ధు లు.

గీ. కె మ్మ వి ర వా గ్వి వే ద న కాల ది యె క్తి

ప ద త లం బు ల ని గు డిం బు ప్రి న వ ర జి ము

మం గ లం బు న పే యి న పరా త్త దె ర త్తె

బె త్త స ఙ్గా ల కు వ లి గా చ ఙ్గా త్త వే గ వే

154.

క. ఎంతెంతని శిర క్షౌభ్యం

బంతంతయి విరహం వహింపియితి మంగం గాం
గాంత తనచెలుల బత్తు

కల్గింతి యిల బడు పాములు^{జూ} తన్నెలుకక.

ని. ఘోన వతులార! యిన్మాళ్ల మరుడు గాడు

యింత సెప్పించినాడె నన్నెన్నెడైన

నిండు వెన్నెల యీను పేరి నేను చల్లి

చంపుచున్నాడు చంద్రుండు సల్లజంపు.

శీ. తనరక్తి సెల్లత తగువారి లో మను

తమ్ముల జేరి బు పాతకుడు వీడె^{డు}.

చచా వంగు బోయి యుంబుర్యని కులభాషుడు

గడుపు చెసిన దెంస కారి వీడె^{డు}.

హరిణాంతమ నువెరనవసరంబగు వల్ల

గుష్టువర్జి నచేడు గాట్టు వీడె^{డు}.

ఫచు నైచుదినము లవ్రదుకు కై పర్తివాని

దిననాథు^{లు} నాకింబు చిరైవ వీడె^{డు}.

శీ. తనదు రాకకు గాత కౌతరత నాంధ్ర

విరుల యెరియల దాగిన విరళింబు నుల

మొప్పులబడి పట్టుకాని బు^{లు} యి[ం]డు

గుసుమ బాణుడు తెల్పున తెలువి వీడె^{డు}.

వ. అది యునుంగుంక

నీ. తనకు బాధలు మహాన సంగతాహార

మకలా కరంబు జన్మస్థలంబు

తన సహృదయులు కాదంటే నామవర

లామ హాజీల హాలా హాలములు

తన కలిగి ముఁదొలిచు. కా నుట వీప్రకటించ

హరి బద్ధకరణ భిక్షు బనమున

దనకు సంతత పాంథ జనహర్త పాపిష్టి

యంగవీర నుడు కుర్చి సంగతీడు.

పద్మినికి నీదా నల్లడు పాపబాతి

చతువాకవియోగాన్ని నామిదేని

విరహాజననము లపాపింట్టు వేరుచిత్తు

మరి తమలకైల వాయోగము గుహా నకరము.

వ. అని ముఁదొలిచు నిట్లనియె.

నీ. భక్తికాళిభర్త పదతలా హాతిబిల్లి

పరమోపాసన పూరక బ్రహ్మ మదయ్యె.

దక్షతెలా పజియె నయోక్తయిచ్చాడిని

ర్షివిగా నాచిలు యెరు దయ్యె.

నమ్రత ముంక యుండు గి యుంక సారంగంబు

బింబయెల్లను నిండ బెరుగదయ్యె.

నా చా ర్పిఁ దన తల్లూ ర్పిఁ కుఁ దప్పి నప్పుడు

పాడుగలు నీలంతు పాడువ దయ్యెఁ

బ్రథ మతళ యూర గింబెడు పావకుండు

వీణ దయలఁజే మొవెఁగఁ దెనిఱుంగఁదయ్యె

నేల యిటుసేయిం బాంధ్రవీధి

వనఁబిగ ర్బుండు వలసిన వారి తప్పలము

వ.ః. ఇని యిటు పాలంబుంచి యింఁదంబుగా రిపు కరణాభూరువంబు

బయలుగిచ్చి మహాపరాధంబుసేసితి ననియిం బఱచు మన్ననె

నాథ వంశనాథుండు వంద్యుండుగాని నింద్యుండుగాఁదని.

క. స్వామీచంద్రిమ! పాప కౌశ్యాయుడు గుప్తంతుండు భూపాలుడు

దామాంకిత్రము నీకు. దామ సేముడొ మఱి జెక్కవా ఫలమువే

లంబూదా తవునీవుదే మనుమరాలంగాన పోలంబుగా

నామాట జ్ఞిను తప్పువట్టుకు మదిన్మన్నియ గారామున.

వ. జననంబుండితి మున్నవారినితి నాసత్వేనుచూ టంబువై

జమదేవతాద్యుఁ బ్రకంససేయి నవతం నంజైతి నేవేతిబ్రవం

బున కుంబాంధ్రజనాపకారి యగు నా పుంబిల్లునింగూది వా

రని దుష్టేత్తిగఁ దిట్టునంబుదకు చందరిరాక్షాణివల్లుబూ:

వ. నన్న మన్నియ మని యిత్తన్నె వెన్నెలరాచవే బిచ్చం

ప్రకంసింబు న్మకంసుండగు త్రినవబాణు మపలక్కిలు

నీ వావిఁద ప్పింబితి వనజాప నుల యిం

వానికిఁ గూఁతురివలఁగుఁగఁ అపి.

మోషంబుగట్టి తిందుని యంత వానికి

గురుకళత్రయియై మరులుగావిపి

పలుకొనిచేసితి పాకకా సనునంత

వాని నభాల్పిత్తై వాసియె అపి.

నె తసువెట్టితి పరాకరునంత వానిత

జ్ఞేతుఁ బామరుతన్నగొంతుమ అపి

నీప్రు తాపంబుకెన్ని యెన్నికరుకౌళి

మొదిలుది తినాటకాన నీమొదలుమనమ

నన్ను మన్నింపు గుప్తయితు నకు పుంబంపు

మయ్యివె అతునుమ కనమోవారిరానీకు.

నీ. పాంప కన్నెలు మొదలపట్టి పాంప కుమరగా

వెనకా న్ను తొక్కటవిజివేనీని

కలక మామిది పండ్లకలజ్జిది ముదతొర

పాదంబు నాలుక పాత్తెనీని

చంద్ర ప్రకర వాస న సోకె యెలదే అ

కూరి విజ్ఞునఁ దన్మితాని యెనీని

యి గురుమొదలు సెగతెక్కి కెర కెలకును

వది తొలగగది సిలకాది యెనీని

తి రిచ్చి విలు చిమ గమిదాల్చి చిని యెనీని

పాదలు సావేరియోర్లు లు వున్నారే
కేమర నీకుట్టుబయలు గుంగర్న రే
విషేమ సాయక విజ్ఞేయ విదలకును.

వ. ఇట్లు బహుప్రకారముల మన్నన వికారములకుం గల హుక్కు
మీలాపం బులునెఱుపును పాగు రాంబు మృగ యుండు నుంచెవే
భూపా లకుండు తన పావి వట్టి నామము భూవియను; నయ్య
ది గర్భే క్షయండు నర్మగర్భములు గాన విజనములు తాదనావి
న సల్లుపంబులు భదలంపును; నా నిండు రఫల వరాభిక్షయం
శుగాం భర్తేయన (దేను) గగన వంశంబు నర్మన విలాసం
బులు సింహులు గారా కుచప్పు డైన నప్పుడేమి నొక గాంశంకి
వి దిగ్గన వేది దిక్కుల వణాకింపును గాన కకళవళంపులు జిం
తాపరిక్తాంతి గను మూసియు మూలు వి నన్న తొంద్రపంపుని
గలంగలయం గాంచి బి యులు నొక వింపును కల వరింపును
బల వరింపును గండును గుండును బెరులు బులందె రులు వ
నరులు దేనరులు నెగులు బులంబు గులు గంగనరు మంగునరు
ను వే సరును నా సరును నను రులు ను సురములు నుల్లు
యెల్లంబెఱువు మూర్ఖిజ్ఞేన నద్భుతాభ కింగనుగెని.

గీ. వరు స వనసూయ యును ఇయిం వదలుచేర్చి
యల్లనల్లన కిది రత్నేషులు పైయె
మనుమలూడార వేదవేద గనులు దెలు

స మ ధీతా మోద తా ఇష్టం త ము లు లు
 మ. వీ సరం యా శకుర మ్మప్య వృషు రతుం వి శతాతి మూలంబుగా
 న ను వృష్టి పూ దదంత రాంతర ని తాంతా మోద హేలూతం
 త స మూ క్తిత కృతాంత రూప పవ మాన ప్రాంబుణ ప్రాప్తియం
 వ స రుందంతరచాయ భార భరస వర్ణిణాల రూ లంబ ముత్
 డె సూతులు (ది) ప్లవంశ మగు మంక వె తచెట్ట క యుండు నె ప్లేయక
 ల్లాదులు వెట్ట కె చెవుల లాప ల సంత త పాంథ మోక నం
 డ్దె నుల మత్త రామ కుక భేషణం భూషణ బాల పల్లవా
 న్నాద త వా యా కంఠ విల స త్కల కంఠ కుంభ సంగమ మే
 గి. తెల్లవా జీన వెలుప నె దేవ తులు
 వల్లి భుండు నన్న రక్షిం ప వల్లి గాన
 భావ జుని చెద న్న గాన జాప కుంత
 నర యు ద్ధియన్మ న జ్ఞేయ లతి వంబూ
 మ వనితా యూ తని బాళె లతె న నె డి న వంత న్న రుండుంతరిం
 మని జంబు ప్పడు వెట్టుల ప్ప కవి కి కెం థియ పట్టాభిషే
 చన ముడి చేయిదు రత్తి నిన్ని ర తి సత్త నంబున నె ప్ప రూ
 ప్పెన దుష్కృత నృపాలుడ ర్హుండు గురు కుంభాస్త్ర పట్టాభిషే
 వ త్రిని స విజే నంబు ను డలావిం ప్పన యివ సరం బున
 డి తోయితి ప్ప ప్పణం శక్త ముమారు వ్రసెండు కు రూదలం చె భూ
 నా యు కు న్న కుండు మ మనంబుల రక్షిం మ దేంబుడు మ్మెద

ప్రేమ యకుంజీ శు కంబులు నెలుంగులు సెయకుంజీ సికంబులు
 గూ యకుంజీ ప్రవరా దమని కుండేలు పోసి నభంగి గెక్కిరె
 కైం యని బిట్టు మోత సె దాటుకొని కుంజ కుండేర వాటికి

వ. తదనం తరంబ.

సో కు ము చంబు లర్థ మర్థ ము మొగంబు మొగి డై
 నర్థ మర్థ ము మొగంబు మొగి డై.

స్రీం దనాం గంబు తనం తనం జరి యించె
 నిం తనం తనం జరి యించె తనం తనం జరి యించె.

విధుకాం తరిలవె తరిలవె నీరి గిరి తిరి తిరి
 వెడ సూర్యకాంతంబు వెచ్చన యెచ్చె

నిగి యంచు కించు కి శిశు యంచు లనిశ్చే
 నించు కించు కి వంబి కెచ్చె

నా లగి పోయెడు కు ముచబం భుశ్చితి యును
 మోపులు పున మోజులు భుశ్చితి యును
 తబ ల మై శ్చితి తర క్త ము సంత్ర మించె

స క లది శుభ ను బ్రహ్మచర్య సమ యు వునను.

సో కం వి గాణాం ము లంకా క సన్ధాని కం
 బ ర్హ పా శ్చ కున కు మర్ల జిడలు

విగు రా కు బిట్టు క కులు గగవ చరా త మునకు

వలె తి యూ దలు వి యు ద్భవ మునకును

మొలం దరి క్త కె సరి కం భర మునకు

బేమవి యీ కలున బ్రచ్చుమకునకు
రాగి మిసంబు లభ్రా కిరాతుమెయగముకు

బగదంపు లతలుడు ప భృప బేరాధి.

క నెడు సం నేవంచిత నంబావకొల్ల

యూవత బ్ర వరెలయూవ మొద్ది

ప బ్బుసూత్ర వి పా సంబుధు బిచ్చ వింబి

యూకస మూ బ్రాకెడ దూర్బాన న నుంరుయ.

స. బక్రిత వెన్నెలయూర్చి తీసిన బాంసి

నుదభికు దిశకునై యోదినియె

గవతి మించెదవిన కంబు ముద్దుమెప్పెంకె

న స్తా తి కడ జం బ్రెడ దస్త మిన్

బెలము లూలలు బ్ర మ్మ కళికాం ప పా పా

నీరంబు లీదీర నీరుగింయ

భాను బ్బా త్తా పాణ ప్పలకమ స్థాంబు

గెరాత యుగ్మము కంఠు నూజ్జినెలయ

నబ్బ గంభంబు తిరులనామ తింభప

దిక మతలు నానినాబుగు ది క్కులకును

విచ్చి బేరెరావము వేళ్ల బాబ

నల్ల నల్లన తూరుపు కెల్ల వాతె.

త ~~లం ముంబుత పుచ్చి~~

సంతర్పణం ఫలముఁ జూచి సంతములకుఁ ది

గ్నం గాని యెత్తి శ్లేషే సే

యంతటఁ బడ న నగ గా బలియి నుడుదలుంచె.

ఉ లంకావేతనం దిర కులగ్రాహి నేడు శత్రుండుల మన

శ్చంతకుఁడ య్యోధుఁ డయగు శాత్రువమాతలి జూడ నంబువ

నాంకున కంగర క్షతయి యుండుని తోడ నానిన బ్రాహ్మ

మంతెన పుష్పకైడ మన మంద లమెప్ప మ లోని మారి కే.

వ. ఇట్లు సూర్యోదయం బగుట లులు యుష్మంతమ పంకాంబుజు

సంధ్యా వందనంబు నట్టి స్థంద నాయంబుం దైవి డి నలవెడలి య

వత్రియి వదత్రిమ మ పం సుర సమూహం ప ద్మవంస పాద నాదం

బుల, నల్లున్న వలూరు మా నమవర్గి వేహుత్రి సాహివో శబ్దం

బుల ముఖ రి తంబును మృవాంబుంబు దైవత్వ నైకత్యంబు

నరకావతరణంబు చేసి యుల్లిష్ట వతులతోడ లగు ము

నో య్రుల కుంగృత నమస్తాతుం దై.

త ఎన్నఁ బరికిం జుక్త కై కు రియ

కున్న ర యోజ నంల క య్యోన పగ త ళ్లయ్యై

జెన్న వయఁ గాని పుడవి

య్యిష్ట వయఁ జాల సం తసిల్లిన మమూర్తి

నీ అంతనింత మునెను మన రసికామము

సంబంధించి దవనిన నావంబు మీయి

లనుభం తిండిన వీడొని యువకుడు

లావిహార వనాంతస్థలవల్లఁ జెల్లు.

మ. కలకంఠ భవీనుభవ గావి కులర్పంకారణుభవీగీరభా

షలకుండాని బరాతల్బరి మళ క్లా ఫ్యం బు శ్రేయస్సు ఫు)

ష్టులతా కుంజి గ్రహంబుల విరవం తాపంబుద్భవంజైశకుం

తలవసున్మస్మ ప్రసూన తల్పవనతోదాఁజోరియం తింఘ్నాఁ

ని. చెలువ బాష్ప ముల విజ్ఞాన కల్గిఁ ఘాఁ బంతు

లంఘంగ కెన్మల నమ్మ కెన్ను

గని తయార్యుల పాది వత్తెన పయంబ

ముకుళంబులొత్తి మోగుతానును

నువిగమై సే కదాకి జనుసిన బసలతా

వతివార వయల మేన క్షేచితెనును

రనునిదె : గంబు పొడి మువూ మసి యైన

పుష్ప దిష్ట నింజఁబూసి కెనును

బూలతి సం తాప శారమునఁ బెరులు పెట్ట

నెంది యెగురున్జలఁబూయిన యెగురుఁ బూన్పు

వీరదఁ బెరులును విరవంబున నీదు కెనును

జిత్తు జొన్నా వపుత్తి నాక్కి చివరుండు

క. ఆచంద్రవదనరాకలు

బాగులును బుల్లులును బుల్లులును బుల్లులును

పేనుబులవ శంభుమమతి
యూచందమునంబిరింప నింతటి యానన్.

ఉ ఘన కరంబులు బాదివి బాటలు తెరాదాని నోతుమన్న
గ్లాని వహించి బాలగనుగంధి కకుంతల పతిని నాయక
జ్ఞాన ముతరాడ గన్నులనే పతిని మునిష్టి వరీర మాత్ర మై
తానకుకేగు దెంచె వడ దాకినే చెంబు వకాడ కై వడి.

ఉ వచ్చి లతా గృహంబు తల వాకిట బాటలు బెప్పి బూడుగ
న్చిచ్చి మనంబులు నెట్లెట్లె యిచ్చి ముడి యిచ్చి వల నత్తరింతలన్
వచ్చు వచ్చి కయంగు తూహలవలు మక్క నయందడ బాటు నాందడా
నచ్చ పలాన్ని బూచె లతి తా నన నంబు ని మాన పేండ్లన్

తే. భూ ప ల నాయ కుడు సునా
కా బొందరియూచె సంతస ము సంత్ర మనన్
జ్ఞా వి యులద గులును వల శంభును

గొతు కమలును మానస మున గత్తర కలయన్.

ప. అ యిచ్చి వసరంబునం గన్దా వయల యనెల్లాని పోవు యులతి
బరస్థుర విస్మర దెంతి మాంబు సంచయంబును నిబరీతరే
కా. తర తా వర్చ నంబును, ^(మిథున భాగం) దక్షిణ దక్షిణ భాగంబును భూ
వింబి యూచి యునపరా యులతి యువకులు కకుంతలా దుష్ట
చులవేకా సనంబున నుని యెక్కి యెక్కి కృత్రి మోజనన్
ఇంబున వేకా సనంబును యెడ గలని పనే రుచి భూకాంబును

అయ్యో ముంబులు న దృష్టిని పి వ పోలంబుల న ఇంబులు న జం
పంజోయియను.

సీ రతి క జేరి యును జేరమిఁ బాసి పావగా

విధి యొనర్చిన యొరవేరపెలుకల

కదనంబులుగా నెట్టుకలుచు వేమోయను

సంకయెలా భీవ మైన జావియెలుకల

మో ముంబులు నడక సేవ మెప్పారల

చేతను వినరాని జ్ఞేయియెలుకల

ఈ నుంబులంబుని కాత్రి చనుదేరి నిల్చిన

నాంబొది కాప నంతా ప మొకటి

నడుమ జాబరకాదు మన్న భుండు నల్లు

రాత్రి మల్లు దిగంజోయి రంబు కుకల

యెంతను ప్పించెనెకా కళంబుం చిననుం

గరయి గంబు నబిది యొరవేర సొగింబు.

మ. కెంసరుం నెంబును దొర్చి నే న్నెస బలై క్కల్లు న్ననీలంబులతో

పాసంగం దొర్చి ప్రియంబుల నర్చి న రవింబుల సజ్జ కుంబంబు ముడి

గుసు మాన్త్ర వంతి నంబు వంబుల న యొంకుంబొర్చి పాంబొరని

పెసంగం నొగింబు దొర్చి జేర్చెరమ నీ పొలుంబులం బూని క్కె

వలయ్యవ సరంబున.

సీ ప్రియంబులంబుల పాద పద్మంబున

వెంతుని నాలుపింబు మొకరి తొడ

మనసు కింగులువారకుని తత్పరంబునఁ

జేతనల్లన విలాసింబెకొరి

యెల సెక్కు పలుకులఁ గువికి తున్న నటించెఁ

గవికి యే తేనె బింబుకొనియక

యింపు పాంపిరివ్రావ నింత నందనునిచ్చి

పంప ముచ్చట నొనరినాచెఁ గొరవలు

సే వ్వుదమ్మన సుర తతి మమ్మదెలు

నంత మాత్రంబె పొలసె మంచానిలును

తొరకెఁబరి మృత మొక సొద నొకతెనె

వలపుఁ గొంఁదే పులమొడుగు న్నావని నతని

నొ. అన్తానీసంప్రీతి నలు వరింపుగలనుండ

వలరాజు కల బట కలుగవచ్చె

రమణియైనూ తనర చిరహ సప్రముఖకుఁ

గంప కాన్త్రంబులు కడ మలయ్యె

జెప్పెలమనుమల చెల్లుబ్బడు రాగవా

జ్ఞులవేళ మైనను దిగింక వయ్యె

నితరేత తప్రీతి నెడవంపఁ జలువ

ధృతికి రాఁదె ఆపిసి క్షింపకయ్యె

మమతలును చడ్డరించలు మక్కలును

శౌక్రయను నాయకములు నుసాలదములు

(99) యములు నుగాముతేదలుఁ నల్లిబ్బులును

సతియుఁబదియును రుక్మిణీదేవతపునపుడు.

శా. పాంశింశ్లన్దవ నీతికాతకకల్క బలియంబు వలువైన కం

తేళితొట్టుల గట్టువక నములుతొం గగింబ కల్లంబుల్

దామపాక్షిర గంగర్ణికానములు దామం కంబులర్చి యుదా

నా లూలం శ్చిత్రి నట్టిభుండు వనపు జ్జలంత్రి యా బొలచో.

క. రేయిఁబె కెగ రుక్మిణీదేవ

వాయుకవిక్రవలశ్శాంగిఁ బగలుమిడు నమ్మె

పెంయి కే. యు ను బనలును

నాయు వనదీ తి సుఖించె నతి వయిల దానల్

క. పా లయ బతు ప్రియమైనను

వలయం బాలయ నని యొండువకళీమందై

నలీ ప్రొక్క నశకుంతల

నలగింప నేటి బయల కాను నలుగంగ వేల యల్

ప. ఇష్టాభిధంబున నభ్యర్థనారత్నంబు తొంది క్రీడలం దగిలి మునిస మా

జనెవా వచ్చె జెంబున నారాజి రుక్మిణీ మునివిని సారథి రథంబుగా

నిజావని యమించి హంసంబు కలంబు నయి గంగల కుంభాభయ

మెక్కి క్కవేళ మంద పవన పరిష్కం దంబు నలగండు వగని మ.

మలయ యంబున ముచ్చి నెంది దిరంబుల క్రుండు వంజేది నమక

కంబంబు

మొందలరు నతురు గురువొక పంధిగు లత్రించు సెక్తైత్తైళ్ళు
 బల్ల వంబుల సందులం దెల్లనుం దెల్లఁ గాని న విరుఁమొల్లంబు
 నుట్లంబు నల వరింబు వల్లరులం దా వివేల్లుల వేదవల్లు ను తల్ప.
 ల్ల మల్లికా వల్లికా మతల్లికా గృహంబుల, సెక్తైత్తైళ్ళ దావలకె
 వ్యలగు తమ్మిబాపుల తడలం దూవ రులనీవనిం జెంగలింబు తరుల .
 తావుల లేవలగు తొమ్మి వ్యలత్రోవలను, సెక్తైత్తైళ్ళ నప్ప బప్పటి
 కి ను ప్పులిలంబి ప్పులి పుష్ప రసేవలుఁ జప్పరింబులు ను ప్పురంబునఁ
 సె ప్పురంబులె గల్గుఁ దెప్పరంబు గుప్పిగం తులుగాను పట్ట దంబుల
 పదంబులు బుది మెప్పు ధారు గుపు పాపాదిఁగదిసి యెప్పది విష్ణు
 గల సరూ వరంపుటి నుక తిష్టలను వేట్టామధుల శంధియం
 దామను గతి దర్శి దర్శిం బు నల్పంబుగానక్తిం ప సప్త గాత్రీయు
 లకిన్మె న తిరాత్రీ సప్త తం తు వ్రంబరి పూర్ణంబు య్యో సంతవాన్మి
 నాపురంబున.

గీ. కాళికామంబు నామరాక్షస పతికిని

దమ పతి యిరుద్దమై నవి భంబుగింప

దూతి గావని యుంబి మోతల్లిహంబునను

దూతి రక్షణాజి పుట సమస్త రముగె రవి

రగద:-

హ హ హ హ

లనితవల్లియంబు బుది విరి లంఘించు వరదవలుల

కులిగిరులనైన బీకెను మువర్తిరవముల

దే రుద్రయరువది గావిం దేగండబాబు నామయను
 సురరామ సరి వచ్చు చుట్టొపు రామయను
 దివి జగురు తొడను ద్వితి వచ్చు మాత్యయను
 దవవి సేవింబు తా తల నాచి జ్ఞానయను
 బాబుగలుగక నీజ్ఞ సంతి పోజిన్నయను
 పోతుకొండయి పోనెజ్ఞ సమయయను
 సమరసమ దుఃఖయను సంతి పోజిన్నయను
 రై సుదే జ్ఞయ గంగ సేవింబుమియను
 పోతుకొండయి తలుగ పోయిగల సామయను
 సూరి దవృత యె యుచెక్కి పోజిన్నయను
 జ్ఞాని గిరపు బవె జ్ఞానయ చు జగత్ పతులు
 జ్ఞానయ ము జ్ఞయ పోతుకొండయను
 జ్ఞానయ పోతుకొండయి ముదయ నానీతును
 బివిమిమై జి ముదయ జ్ఞయ పోతుకొండయను
 గల వం విత్రిమకళా కవితులగు పోయితులు
 నల పుంబుల సంప న్నయ గు వ్రం త నా యితులు
 నసి చర్మ సంకర స వరయ లగు పారతులు
 నసమ కా త్ర వజ్జయ సమయ గు వారయను
 గాం దలగల సరకు గావని పోయితును
 దండి వన ముదయ జ్ఞయ కలయ నకలయను

మ జియ గణవయ్యలగు మల్లయలు మెంతురులు
 సే జురుదు శూరులును నెనకెనలు గెంతురులు
 వీరందిగాంగలు వీరపరి వారంబు

జూరురుచి నెప్పరు సమరశృంగారంబు

శల్ల బిల్లెదల మొనడ గారజవి భృగి

బిల్లెగల్లెల గదల బ్రహ్మగంగగనింగి

పులికి సింగంబు నకుంబువొందిన కళి

బయలుతెంపు నుగల్లు బతుల బంత పునరణి

మొనసి గుబ్బులకె శీతముల పుంజు కలు దొరియి

మొనల వయదల సబుల ములసా వనలు పొంగు

నరిగె బిల్లుల పాతు శీత విషాంష వలు దొరగా

దిరువుకొనడి దవలు ద్విష్ట యొం జూరు వెనుకగా

గొంల మొవిల్లు దెగె గెని జీర్ణ వేరె ములు

గాలు కెలదియింబులు కదన ప్రకారములు

జూడ వెగరే శ్రేవ నప్పుడ మచ్చు కుంతములు

దడయ కెరపు గె బట్టి వగ నిచ్చు వంతములు

వెలియి యెమిది తమలును వె నుక పచ్చు లజ్జోళ్లు

నలమి కెన నెంకరు ప దుర్జితామి పడ వాళ్లు

మొనలు క్కెగె చీర్చి ముంబులు శ్రేవడ పిం

పున వాళ్ళి నొడ ము క పున పుంబు పూరిం

మెండు కైని కడిమి చూచుచు నంబులయందు

నిండిన నా స మితి నెల యొనిన మాన్ది

న హితు లకు గుండె లల్లాడంగ నంతంత

మహి తానై నవలనిచ్చి మాత ననది పాంత.

వ. అట్టి యెడ న మాత్ర నెనా నాయ కులు భూనాయకుండున్

యొగకాలకుంజులయి మును ^{సన్ముఖులవన మునుదెలికొ గంబున} న మన్మథరంబులునెని బె

న వరు స ముచిత ప్రకారంబున న మున్ముఖులై నిలువలె యు.

క. ముని వరులు రా జువదనము

గనుగొనినై న్సంబులెల్ల గదనవిధాన్లు

వినివచ్చునారు దానముగ

నెనయి తన సత్త బె వ వలు కెలుగ కసమ్ము !

గీ. అనిన భూపతి వారి తా న సఫుమములు

ధరణి సత్తర్కి నాకు నీడలయి యున్న

దీయ శక్తి నా యందు వర్తింపజేసి

గెలుచుట యగాత వరులు నైత్తులకు నెకుకె.

క. మితరుణపంపు నాకు స

మీత బియ్యము గలుగుటెల్ల మితై కలక్ష్యం

చోకొనాప కేటంబులు

మితి మకంబుడిన నన్మ వింబుజిగంబు

నీ ప్రసవ సాయుత నైరి మెసలక నమ్మ పిన

న జోకాలగ నుష్టపి నట్టి మహిమ
యవబారమిష మున నవనిష్టజనియింప
హరిమూలపదనినిసినయట్టి కత్తి.
దూతకు గుడి పూజ భరణి వేకుండంగ

కాసింది నట్టియూరితెన్నె బలంబు
బంధంకు రథ ముతొక్క ప్రశ్నంగ

గన్నెట్టి పోసినగర్భ రోష.
గలమవరి మవలలను మేళు గణనసేయిం
గ్రీవ భుక్తులనంగ బుల్టానీపురువు
వెను భస్మ చదమాన్మచ నిట్టి కీర్తి

క్రితని నెగడించి గారవింబి తిరి గాత్
వ. మని యిట్టింత వినయి వచన ^{రచన} లులు లంజీ ముల జేసిన ముని
ముఖ్యి లానృప ముఖ్యినిద యూ సుదామ యంబులగు విలాస
రసంబులంగనుంజొని.

సో. నీవు వచ్చిన మృగయూ వివరంబది

సమయంగర కెంజి మృగ ములక య్యో
నన్నో యూ గడమైన యిది మేళు నను వాసు
రంబునంబిత ధర్మ రక్షణంబు
గామ సంహత యడైన తాళిప పోనిస

మ్రమున కుకార మంత్రంబు వైది.

వర యుగం బయో పకారాధ్యమిదం కరీ

శంఖనువినుతవాక్యంబునిదియె

దయయలు దాక్షిణ్యమునునుపాదానవలులు

గనకగర్భంబునపుణ్యతనువైనర్చి

నీవనినుఁజూచుదువుగానినిస్యఁజూచు

బెగతినన్యలువేరు పుష్పంబులూప!

సీ. అకాశతరులలా శైలావతవలపైరె

(గ్ర)హములుగాఁ దిగ్భుజుఁడుపైరె

మూయాతరములుగాదుగ్ధసింఘపుష్పైరె

దరులుగాఁగల్గుపాదపముపైరె

విహంగవర్షములగాఁచినతాసముఁడుపైరె

గిరులుగావెయి యరాధరముపైరె

వియధవర్షములగాఁవృక్షప్రేమఁడుపైరె

షణ్ములుగాకాకితల్పంబుపైరె

దారకావలిగాఁజైవద్భృంశతన్త్ర

చంఘ్రుఁడునుఁజావెనధితప్రశస్తిగాఁబ

వంశతరునందనునిఁజెల్పవత్తిఁగాఁబ

భువనవత్తినయిగుళిత్తిఁబాఁడుమధిప!

సీ. యాగసంరక్షణమునకై యాడుపెట్టి

యనిపితిమినిస్కనినాశ్రిశ్శుభంబునాథ

వేడి వచ్చుటగాని యొ విధమేలుంగరు
దనుజులకు శంఖుగని శను బ్ధులకైనారు.

క. ఇచ్చుటయొకటి యయలును

సచ్చరిమడ విధగలుగసాని ఫలింబె
చచ్చి తడవయ్యెఁబురికి
విచ్చియలుముగాక జనులనెఱివలులబాకె.

వ: యిదియొకటిగింబు మంత్రపుగాతంబుకైనవారి గాత్రతంబు
లునిరంబునంచెట్టియనుపఁట్రురామపుంశ్చకంబుగావీ
స్థానిదెదలికాకృపకువారిమెనియబుజుంబునకుంబువ
వలయుమీరిచ్చుననుండునదియనియమూర్త్యైస్సేనదేతుల
సెక్కుయెడనునిని శత్రుండలసమక్షంబునకు వచ్చి

నీచెప్పుంగఁజూచుఁజూచి వలువఁబుజమునెసఁ

దపుకబలంబునుచెప్పనాడు

పాతనిట్లునుపొయిములుమతింబుమతింబి

నేర్చుదొడతనిట్లుపుచ్చు

నుండగామెనిజెప్పునరాకింబుమాహింబు

పురమునతనియొద్దమునననిట్లు

ననసూయొఁజూచుఁజూచియింపదఁజూచునా

మొనకాత్తుబుఁజూచుమీఁగుమూల

దరులదెసమోహంబులొక్కఁబురమునెసఁ

గార్జీలత యొక్క కెంజు వంకలకు జనము
 బ్రాహ్మణి యొక కాన్య మెరుగుపడెక
 నుల్లము యొక్కల యొకే భూ వల్లభునకు.

క. శరణిల మన నుదాహరణం

సొలినమై బెట్టు నాల్గుతుడు గదలంపక
 గాతెక తవిరు యొ కున.

వా వికనముల నవిభింబ వనితకుఁజూపెన్.

ఉ. ఆవిపచూచినె ఘోరలయిగ్రమునం బడవైయ మూర్ఖుల
 మౌరేను దంత్రులంబి భరవైన యొక్కల బిగి కైవడి
 వేరలలనామచోయనిప్రి యంవదదా ననసూయ బెగ్గిరి
 గాలువ వైస్మ పొలకుని కన్యల నుక్రుజలంబులల్లగాన్
 ప. ఏ వత్తు కారంబునఁ గావవది నిచ్చి రంతని తాం వత్తెన్దవది
 యొగు ననసూయప్రి యంవదదా విపి రాజుంగున్దరియక
 కుంతలనల్లనల్లన బెట్టి యొక్కందువదన వదనంబుఁ గెంగెలనె
 త్తి సుభామధుర వదనంబుల నిట్లనియె

మ. పూరితింబొయె దనన్య మాత్రమున నంబొంకాస్సయిట్లొదలె
 ధరణినా ధులుభూమి పొలమునెఱల్పని క్రిదారవి
 సరి వింటంబెని యెన్నఁ బూజ్చియగురా జ్యక్రికె నల్లమునె
 యొరయం గావె డఁ బెట్టుకొంటుదిరుగన్దరంబువేల్చుమిన్ద

ని. పొని వుబెన్నఁడు నిమూ నానిపొవు బెన్నఁ

దంప వట్టునుని జెయుగానరసి తాను ము
రమ్మనినఁ బావు బెన్నఁడు రాకుమనిన
వచ్చుచిన ములు గణనతుది ఘృతం నువలు

వ. అని రాజుం జూచి

య. సగరములు జ్ఞగించి విడి నయిల రాజులు రాజున బియ్యం
దగవునుగాదు పాపులు భర్తము నా పనియొట్లయింకనీ
తగులమి పెంపు నయ్యిను తుండావ్వియినెయ్యమనో పెలుంగుభి
మగువకు నున్మియ్యికిత్రమంబుత్రమమ్మింకవానతో కృపక.

సీ. అనిన భూపాలుఁది ట్లను సజ్జిమణి ~~దశ~~యను

ననుబొనిని ముస పెత్తనను భరిమ

వెంపకు నేను నయ్యివి వఁజూసి మువరాత్త

మునునిల్చినాంప మముగ్గయెలుగు

గాండ్రచ్చి విధిఁగర గ్రహణ కైటయ సమస్త

మును ముని విజ్ఞానము ననుదెలియ

ఘనుడు కాశ్యపుఁడంపగాఁ గొని పాపుట

దగుగాని కుతున్నఁదప్పు వచ్చు

నేనుబూయిన యెనాళ్ల తీలఁబొంగి

పెనకలుత్తొది మీరెల్ల ననుపరాగ

శ్రీభద్రులునఁగెని పావ వల యుగాని

తెలువ! యెనుంగు నెక్కెదిట్టి ~~దశ~~యెరుగ

వ కం వృసంఘం ధృవం నమోస్తుతం వారం బికింగన్మిల
 లు వచ్చుచుండును నమోస్తుతం నమోస్తుతం వారం బికింగన్మిల
 పోయెదంగానీ నం దాత సెక్రెటరీలు పోయెదంగానీ నం
 జ్యోతిషంబు దొరగలుగుచు నిది శీలగా నట్టి ముదతంబు
 జీయితంబు మే విద్య మం దొర భరియ్యం గాకయని తపస్వ
 కి యేకంగరంబు నానంద కురంగనయిన యంబుజంబు
 త్తకౌలకు నను మతివశని యంబు నమోస్తుతం వారం
 త్తకౌలకు నను మతివశని యంబు నమోస్తుతం వారం

గీ. చిత్త మున్ను మునీతన్మోక్షిణి
 దేహ మున్ను మునీతన్మోక్షిణి
 నామోస్తుతం వారం బికింగన్మిల
 నమోస్తుతం వారం బికింగన్మిల

శ్లో. పోయెదంగానీ నం దాత సెక్రెటరీలు పోయెదంగానీ నం
 క్షేమం లంఘనకేళి జాంభవ గుణాశ్రీమం ల పద్మాంబు
 రామోస్తుతం వారం బికింగన్మిల
 రామోస్తుతం వారం బికింగన్మిల

క. కంబు బిలజాతకందర
 కంబు బిలజాతకందర
 స్త్రాంబుజంబు నమోస్తుతం వారం
 బిలజాతకందర నమోస్తుతం వారం

(స) స్థితిః భూమినివన్తుశ్చ భాగ్యసంపన్నినీ
 యంతుమినా భరేషాం వచంసంఘ్రాపూ
 జామల స్యాంత విద్యాని శాంతంసహ
 స్యామికార్యప్రియం నారయనీతితియం

— — — — —

గద్యము.

ఇది క్రీడారత తీర్థ గురంగరణ కరుణాలబ్ధసిద్ధ
 సారస్వతశ్చ విత్రిగంజయం మాత్రపుత్ర
 ఆరాధితమతవిరభద్రవిల్లలమ

జ్ఞాపనవిరభద్రప్రణితం

జ్ఞాన శాంతమతల

శ్లోగంగరత

వృంబం

నం

మృతీయం శ్యాసము..

(3)

శకుంతలా పరిణయము.

చతుర్థాశ్వాసము.

3. శ్రీ హస్తముకురవీలా.

మోహనముషపంకరుహంసముల్లసితసుప

త్యావీరమధురమ్మనుజుల

వ్యావీరప్రళంబ్రవేన్దుయిప్రభుబంధులి!

శ్రీ ఇష్టాశంబునకు ప్రసన్నుడై చిహ్నపురమున

ఉతరిగి యుండు భద్రబీయవృత్తాంతమెల్ల

జ్ఞానవృష్టివిలాసిని సంతనిన్

కణ్ఠమునవల్లభుండు శుకరుగూటిని

నీ పాపతాపాలహారి తప్పలకాది సుపర్య

మండలుండు రంగేంద్ర కుండలుండు

సురదైత్ర ముక్తాబుబాసుర రత్న ఘటపతిం

వీరసముండు మహామౌళికసముండు

కవికాలతల్లి శ్రీమద్రామణ్యవంశ

మోహనముండు కృకానుజునుండు

కతినవయంకార రూపకరనిర్ణయవతిని

సమవర్తితావతానాత్రవత్తి

యంబి తం భర్త యంబి ల లా కైక కర్త
కంత రుండు భక్త లగిత వశంకరుండు
యంబి ర తా లంబు నంబుల ప్రా జ్ఞ క్షమ య్యే
న స్తు దీయ మమోర భంబుంబి యి యే.

సీ గి రిజావి భుండు ముంగి బిపెన్రిశానంబు

కృత్తి వాసుండు పంగో బిబున్రు
గోరా రాజి గ మ నుండు గుష్టు వరా మిది పండు
కు సుహృద్రు వారేడు వలంగుంగు పసిది
శీతాంబు భరుడ బి బిది మాణి క్షంబు

క మతి జ కట కుండు గానోకె బు
కరతి పాన వత్తెరి ప ర బి కల్లు ద్రు మం

బ స మ నెత్త్రు శుని శ్శ గ స మ సెల మ.
విష గ జుడు గాది గట్టిన వేట్టు పేటంపు
వకట కాబుల భన్దిసి ద్దాంబు నంబు
పుర వారుండు పేట్టి లానున్రు పరు స వేది
ప్రమథ భర్త బిబునంబు భక్త్య లకు ను.

గి. అవంహ య భక్తి స వేళ బ్బా బ్బింబు నంబు
వతిసి బది విన యా బిక్ష ర ముల పేప
వక్త్ర ముగ బేయిం వచ్చు బా వ బి వి ర్గాది
యేల యేలుంగ రోయూ మర్క మిర రోయూ.

క. (తొ)న యిం నుని గూర్చు వచ్చును

(బ్ర) హా హంబునఁ గూర్చునట్లు పంబుక్షేత్రిత
నలీ మూడి గుణస్థితి దృణ

కేలములుగా నెంసఁ గుమం (తొ) గతి యెట్టిది యెలా?

కా. అజ్ఞా సిద్ధి కరంబు ముక్తిదములు బిత్తా నంద సంభాయిత్వై
వ జ్ఞానాంకురసేద్య జీవి ముద్రుహంబు పితృభ సంతానం
జీ జ్ఞానా విజ్ఞాన వేద ప్రాణంబు కలంబు లక్ష్య కారణంబు యిత
(బ్ర) జ్ఞా మూలము బాహ్యుణాకమనకుంబంబుక్షేరంబు మృత్యు

గీ. (అ) ను మూలం బాక్షేరంబు నెయ్యిన జిహ్వింబు

కై ను చు ను దురాశ శైశ్వరు గుడికి నేగి

యిష్ట మూర్తికి జ్ఞానాంబుంగ మెఱుంగి

కేలుగెంద ము వేద భుంజి యిట్లెఱివి.

షు వేద సద్వైశ్చర శర్మ శాంలభరని వతి రాత్రితన్యమే

హర న్మృత్యుంజయ కృత్తివాస యురగ్రోధతి కల్ప కేదర్మసం

హర తాతెలా తత్త్వంత్వతంక భవ త జ్ఞానాగతెలా దంక యో

హర యుంబార ఘృతంబు చా యెద మగియి న్నైవము జేరగి

గీ. ఎఱిగి నిన్ను నా తింబు వాగి శ్చగి ను

తై న్నైవ తల కు తై న్నల విగాదు

ఎఱుంగ కునికితి వారు ను నోను నెక్కు

స రియె కౌపున నభవ నీకరుణ యు రభ.

వ. అని ముడి యునదై వువకు నమస్త్రీయి బుంతుమును
కువచ్చు శకుంఠల యిచ్చున యిచ్చుపాద్యంబులంగిత తింబి
వృక్షనంబునం జూడ్చినివిడి.

నీ. స్వాగతంచో నీకు సత్యులకు ననసూ

యూత్రి యూత్రి వదల తనామ యుంబె
వచ్చు నీమతి భర్త వర్తి నియ్యెయ్యె
యితిథి సవర్త సేమా శిరతిని.

స్వానాథని యిచ్చిత జలశాకేరంబున
బాలకి జలము పోషిగలవు.

శ్రీష్ట కాలంబిది యూష్ట లవద దాంకి
పసిమిదప్పవు గదా పాదపములు
రమణి సుమము స్తనామనా శ్రువుమృగంబు
బెలుబువర్తింతు రానిన్యూగలసిమెలసి
వపుల పడేసి కడు గారవ మునఁజె ము
నివన బోయ్యె యున్నదే నీలవేణి!

వ. అని యిం పరాం తరంబుల యొగక్షేమంబు లదిగి కాల
త్రయం బాహు నీలుండు సతలంబును నెఱింగి యిది నెఱుంగునని
వాడ పాప వచ్చె యుంగు బూడిదే అంగు తన్ను శింబునవి
ననున్ను శింబు యిట్లనియె.

ఉ. ఎన్నడువెనక్రిత సిరి నీనెడు నీవద నాంబుజంబు మ్రే

చెన్నును నూత్న శేష విలసిల్లేడు భావమనెన్ని యున్న యుక్.
 మున్ను యిభంగిఁగాక కడు మోహనతీలఁ నతఁడున్నచో
 యెన్నునిజెంబు శాఁపుతాని యుండిన నాపయిన నవెట్టిదో
 గి. త్రినిన గజగజి వడకుయ నశ్రువారి

కన్నుల గవరాల గడ్గడతం తయగునుఁ
 గొంత యెనుమరాటు వెట్టితే తామలంబి
 మునికి నిన్ను సేయ నరించె యెనికిమునికి.

చ. విని యెలన ప్పుతెరాద నరవంపని భావన! నిన్నునింతగా
 బెనిన న నెక్కింత వినుపింప కపోసి త నీకు నర్హతా.
 మనిఘటియింపఁజేయఁబడె ధూర్జటి సెల్వగణామత్యైశ్వర్యం
 జనిన యెడ మనః ప్రియయడ స యైన గల్గిన సంప్రమంబునన్.

గి. వనిత య న సూర్యులును ప్రయంపయనీకు
 వరుని ఘటి యింపెట్టిన వారు నీవు
 వారు సుఖముండుఁడె క్తెడ నాడ నయిన
 ఎఱును నీళ్లంబు వేరినెద నెవతెకైన.

చ. ఇంత మా భారంబువాసె రాజపత్రిశ్చైతి వి. రాజ్యమభావసు
 శుంబుల మమ్మునులువర నీనగునికింజెప్పి యాశ్రమంబుప్పట
 ప్పటికి యెంగడై ముంబులరయింబు తానుమండు మమ్ముయ
 త్తయని యెక్కిత్తు శిరంబు శిరంబునంజెర్చుతానియందం
 యెనందజిలంబుల నిలవంబుచ్చి ఇయలంబు దోర్చి యిష్టసల్ప

సై యుదలన్కు స మ యుంబున.

మృదళతతైః ధులకించనుక స ముఖేలు పేదాపుక స ధా వ్రహ్మణా

రుట నీరాగులు ని త్రినిర్ముఖులు ని రెన్నవలవ నిలివనిచ్చిరా

కులులత్తుక ని గమాం పవేత్తలు విరత్తుక బ్రాత్తి సంద్రామముక

దెలయింప బ్బరికణ్ణి మెని తడతడ వృద్ధాను స్రాంత్యంబు గన్.

గీ. వజ్జిన మునీంద్రులను సౌరవంబుచేసి

పెద్ద పితృసంపరువుల సంతీ తి నునియ

కుశలములు పోలుపోలు బోర్లెన్నునరునడుగ

సరవిఁ జెడ్డుబంహారప్రసంగగతిని.

క. అ విరా త్రి ము పోయి యుంబు యుం

గ్రి తు వి ఘ్న కరుండు తాళ కా ముఖశక్తి

ప వి వచ్చుతియును నిచ్చి పర

ప తి పొమ్మిచ్చుతి యిది విని తపస్కుల తాదా

క. సానాను కుల కేళిరుండు

భాం వీశుడు పోత్రయొగ ముంగాని బియ్య

శ్రీమ పొమ్మచెంపు గనియొ

సానాను కళాధరుండు నాకును ముఖ త నాంధ్రే.

ఉ. పూర్ణ సౌపారికౌత్తములఁ బోతెను హస్త పులివరుండు నా

శర్మను రాగ సంపద శక్తుల వింపెనరంభుజియ గాం

శర్మ నిశ్చిన్ది వాహ ముఖశక్తివసేంది మ బియ్య యుక్తుడు

కీర్తనసాళి పుష్కలసిద్ధిఁ బ్రసిద్ధిగవోగి సాఁడెందఁ
 క. దిక్పాఠింతు తనూజును ~~విజ్ఞాన~~
 విశ్వాన్త్రుతుఁడైన పతిఁ బావిత్రుఁడు ఘోరవేద
 కాంక్షుతుఁడు సాక్షు తీర్థమ
 మోక్షయఁది బావప్రయోగ సమీక్షింజి
 గి. కాలతంత్ర సమానుండు గంధీసమానుఁ
 డతని తన యిరుక్కదగి నమోకంటెయ్యోవళుని
 యిన్నయిముకుండ్లి దేవిని నయిది యిల్లెన
~~విను~~ వినుఁడు మును విన్నవారినుచీనని వారి
 ని. బసనసంస్థానమెచ్చిని మండాని నాథుఁడౌను

నాథుఁడౌను అవసింధు నాయకుండు

నిజసవెలూగు తెచ్చిని కిచ్చమణికల్లు
 క్రమమరుద్ధిను ^{కౌస్తుభ} క్రమములు
 కారణంచెచ్చిని కళలసంవత్సర

యోషధి వైశ్రవాణ్మిన్న తికిని

దానకం చెచ్చిని కానపా మరపాద

పంచై న యజ్ఞ కపర్థసేమ

మనుయ నెచ్చుడు తద్విచ్చి యవలభాగ

రాదిదేవని కాయంబునన్ది మోడ

నడుడు మృత్యుం బియునకు బచ్చియ తనువు

తారక శ్రీకరుండు సుభాకరుండు.

గీ. తుందిగుంఠములరూపరేఖావిభూతి

దేవిరూత్రితి చింబవయసుజూవే జీవవయనలు

జీవమనుబొకెనుదలంఘంజినబుధుండు

కాంచె ఘనశక్తి నాల్గవ(ని)శంపదంబు.

క: త్రిసాక్షునకు సుభాసర.

భాసుర హస్తములుగానె బండరువులుగాఁ

జేసి నపురూరవుడుని

గావీసితసి తతీత్రిచక్రబ్రహ్మజనించె

కే. తామరసప్రియముండుగుమందప్రియముండుం గులపుష్పశ్రేణమా

తామవయసుంబి తామవయసుం దభ్యమదేవునితట్టి రాజసు

తతిముంబురూరవుండగుని రంభరముం గణుతింబి పర్యేనం

భామగజీసుపర్యమణితల్పకజీవరహస్తపల్లవం.

వ. ^xప్ర^xపు^xరూ^xర వశ్యత్ర శక్తికిం గీర్తనీయచరిత్రుంఁడాయువనురా

జన్మండుని రభి నందిసౌజన్యండు బన్మిత నష్టవరరామనకు

ననీదృష్టదక్షిణాబుజాస్తంభసంబావిత కుంభినిమహిషండుద

య్యుంచెనసమంశత్రమంబున.

క. జీవించె నఖిలవిభ్రీలు

జీవించెఁ బ్రాణాని జనులకాస వయనకు

కూకాకాయుధులకేములు.

గీ. ఇంచె వి తిల్లిచెడఁ గీర్తుల ^{మోక్ష} దిశఁబడి

కా. ఇతి భక్త్యుగ్రి దగు నా నృపాలమణి సమృద్ధి క్షణాలవత్తు
 క్రితవృత్తిరెనరించి పుణ్యవిభావ కల్పంబనల్పంబుగా
 స్తుత చింతామణి నిజ్జి వేద్యసుమనస్సామంబు సేవింపఁగా
 కవమన్యోదయ యెలకొనెరబాసే స్థిరవర్ణవర్ణవర్ణ

క. ఆ నవరు మనకు యిరులాతియె

వేలానిధి బి ననంబు నెంది శుక్రనకె లమిక్
 దానల్లుండై తత్సం

తా నంబునఁబూరిపుణ్య తమనిం గాండె

వ. ఆ పూర్వంబు జి పుష్పాత్మజుం దయ్యెను దంత్రికా పవకంబున
 సంపత్తిప్రసాదేన బిరాజారంబుఁ దాల్చి రింబి బినతప్ర సాదంబున
 సతలమ పోమం దలంబునకుంగర్తయి య్మో నమృతాంబు గునకు బిన
 మేజ యుండు సంజాతి చి యిశ్వమేధ తియింబు జేసి జగత్త్రయ
 విభాగిం గాండె నా పుణ్యనిధికింగు మారుండు దయలయల పద్మ
 తంబు పాత్రచిది గ్విజెయింబు నాంది పాత్రచి కుం దనఁబరసెనా
 రాజునకు సంయోగి జన్మించె నాల్లా పతికి నవం యలాతిల్లు
 దయించె నన్నరేంబ్రనకు సార్వజ్ఞావయం దుచ్చవించె నారాజు
 నునకు జి యిచ్చెనుండు జన్మించె నా పట్టాభ్యున్నకు సురాధీశు
 దు ప్రభావించె న్విజ్ఞానకు మహాబోధి ^{మోక్ష} కు పుట్టె నాసురతి త్రునకు
 యలుతాని యుమండు గావిగె నాయకెం దను నకునకు తిథుండు

పుత్రుండై భాత్రీమండలం చేత భత్రీంబుగం నేరె నా మూర్ఖభి
 యిత్తునకు దేవాపజిననంబునుండె నయ్యెక విరునకు తిక్షకుండు
 సోధు జన రక్షకుండు సుఖుండై

కా. ఏకై భూభూవనంబు పర్వమును నానెకా తప్రి ప్రాంబుగం
 మూర్ఖై వైరులవె న్నదన్త్రీ కొండు వ మ్మర్కభు వినాంత్రై
 యోర్కై బూరు బురుగులన్త్రై న వం పున్త్రై భూ తిప్రి హంబున్త్రై
 నానెకై ది స్త్రై నంత పంత్తుల యుత్తై నాంబుగి తంపంగన్

చ. అతనికెటు చ్చైవం మ్మర్కభు నయినానిది విత్రి మునత్రి పాంబి వా
 ము తి భూరుండు వ్మర్కభు నయినానిది విత్రి మునత్రి పాంబి వా
 చిత భరణి ప్రవేశ మునఁ జేసె ను నానెక వర్మ ముగా
 త్రి తము భరించి భూ భూవన వర్మ త మ్మర్కభు నయినానిది

ఉ. ఆ వారిణాంక వాక్యంబు నియంబు నురత్తి వహించి వాజిగ
 న్నై కొని యైన వా రుతర వూర్తి వహించి సరస్వతీమవర
 నాకొని తానె యుచ్చుముయి వచ్చు జనంబులు మో భ్రమంబుగా
 నై కొని యైన సుఖంబు ని కెర మునన్త్రై వని యింపఁ జెత్తి తోన్

చ. త్రిమతి భరునకు నన ద్భుక యునన్త్రై భుకుండు సంభవించె. న క్కంభున
 పల్ల భునకు స మ్మర్కభు నయినానిది నాంబు నీలుండు ద యుంబు

ఉ. ఏత ను భూరు జీవలయ మెల్లను వైరము వేరయిండు గా
 వ్రాసె న యున్త్రై భూ భూవన వంబు వశంబుగఁ జేసి జి న్మర్కభు
 బాలమె న్నై భూ పం యు నయినానిది ముందర గన్త్రై న యుండై

నీలుఁడు నిత్య కీర్తిరమణిరమణియైదు మాన్యుఁడెంతయింక.

ఉ. సం త త పు య్యైదా నృపతి సత్త వయఁడుత్తమ మున్నె

ప్రేమితుని నిత్య నిర్మలయః ఫరితావధి భూభరావర

స్థానితుని త్రివిధ భూభర కృతాంతుని తావత్కృపాసమంత

సాధితుని రూప నిర్మిత జయంతుని సత్ప్రయోగా షణ్డత్రయం

శాంతుని భూరినమ్మణి నిశాంతుని భూరిలసద్భిశాంతుని

వ. ఏతాదృశ్యం క కులంబిజాభ్యంబుల కకుం తకులకు నను కాలకాం

పత్త్యంబు దైవభువన భువన్లెనిది బియ్యంబులు మమోహంబుకడ

యని నావారాలుకీర్తిని బివరితవరమగ్రహంబులు గల మోహి

దైవంబు సానుకూల్యితవశం ముఖే మిమోభ్యంబుని కెని యిండు

రుండఁబెండకిరణ మండలంబు గగనభండంబునకు మధ్యవర్తి

యగుటయై మాధ్యమిత్వకానుష్ఠానంబున కనిపింబు కెనియి

నివారమంబు పలులరిగిరి. కృష్ణమునీంబ్రండును సత్తానార్థంబుద

రంగిణితరిగెననంతరంబు.

ఉ. వాసుకి వరరమ్యుఁ బెదరు వస్త్రల కౌనును గమ్మవిట్రుని

మెసిన కన్య రెంబి కిరు మిక్కిలికొల్ల వయింక వంలావంల

గతి సకళంకతంకమను గల్గుని యింతట కంఠమూర్తి కు

ర్వాస్యమువచ్చుత ణ్ణముని వల్లభుడ ర్జుగ్రహంబురంబునగి

త. యీ సౌందర్య దైవమునికు

ర్వాసుని గమనెనియింబులతిం వల్లభుడైతిం

తా సక్తి క కుం పలకాం

దేవ త్తా రంఘు ను జేయి వేతక యున్నది.

ఉ. శాప ముఖంబునం గొనలుబాగి యుగల్గు తపామ హంజు మ

తా ప ని యలట్టి మూర్త ముని తావిమిరెక నిజోకర దెచ్చినా

క్షౌ పతి యొస త్త ము బయల గాతని యం త యు నిర్దయాత్ముడై

కొంప ముఖంబునక వది శరీరంబేల కిచ్చెడ రొరక కాప వయ్యె

క. పునకాప మిచ్చి యిరుడుగం

గ నురగొని యునస్కూ యు శ్చ తకంపి వ యై వం

దనమునరిం పు చు ని శువది

యెను కంప కు గాత కి నుత క డిల క్షుంబో?

గి. కాత్త్రేపుండాత్మ జన కు దీకన్తి లు కును

మిత్త్రు యది మ కు బు ద్ధి దెప్పు ము గుగంక.

యెంత యెరుక వడింపుంగ నెమి గలుగు

యనఁ బి ఘంజెల వగ నేల నిను ప గణ అను.

మత్త. పొలకొర బనుఁడైన నిచ్చి తవస్థి సత్త ము తావకొ

త్రీల కాప కృ శాను వెడిమి కి స వింపగ నెరాపఁదో

బాల యొచ్చునె ^{కిన్ద్రుకుమేక} ~~తాపక~~ పట్టు నన్య కలియవో.

కొలదీకతి ^{తాప} ~~తాప~~ కూరకుఁ బింపువరస ముడి త్తుకా?

గి. ప్రి యుండు ములుని యెని నొని స రువరాస్స

యెను ముఖం పది తే గువచే ము కుల యెనఁ

యు ముదసుపుల్ల నయింతి యురేటి నే

గా శ్రీ. పుండు వడు దుఃఖ సంగరములుగావ

నందు నీకు మనః క్లేశ మా వశించె ?

91 తల్లి విషము వెట్ట ^{శుభ్రీయముగ} చలించినది మాన్పు

గలరె యెరులు జగతిగాం జీవు నకు

బుత్రి నీకు బుత్రి పొలుచు కనికర నీళ్లు

మంపు పొల మంపు ముని వరేల్చి

వ. అనిచినయి వచనంబుల విన్నవించె గుఱులై యెప్పుడొనిప్రి

యందు ముద్రికావర్ణనంబు సేయ నప్పుడొనిప్రి మాధరిగల

ని మెలగంగల పాడిపుష్ప బాణి గర్భంబున దవి యుది

గల్గె శ్రీమంత్రి యుద్ధతుండు పత్రి వక్త్ర వదంబునుండునని వరంబు

బు విద్యాని జోని యె న వ్యునిపుంగవుని కాపంబు పంబుగాంపు

న దత్త్రుల వంబున కుష్మంత మహాకాంతుండు శతుంతుల నామ

మాత్రంబును ముఖ రాజ్యనుసంధానంబు సేయించు దగ్రిమ

క్రి మంబున

క. ఇంతి యుదరంబునను ను

ప్రీతుని విర్యంబునీచి యారు శమగ

రత్నం తర వినాస్త్రితియి

నంతర్గత మ్మె వెలంగె నాని నవ శ్రాగి

బ. నైలమ సతెందనం లతికని శ్మవయ బాణి గవాల పావిత్రీ

నైలతెలన యెగినెన్న ^{శ్రీమ} శ్మవయ బాణి వాసె వళితి యింబును.

స్కంధవిరిసే స్థ పుష్పేదియెఁ గూరు నుపేక్షయనయ్యెఁజిట్టుచున్
 పలుమఱుంఁ బుట్టె నొక్క కఱుపై ను కలుంబునఁబెంఁదెఁగఱారికన్
 చ గీట గీట నయ్యెనె న్నకుమంతెనరి మధ్యకు నాడు నాఁకెతి
 బుటపుట నయ్యెనె న్నకుమంతెనరి మధ్యకు నాడు నాఁకెతి
 నిటనిట నయ్యె సొలము జెనించె వికార విలాస నంబులు
 పటపట నయ్యె సొంపు గలవా పేరకెంపు నుబుట్ట పూర్తి కున్
 మనవ నాచీనరసింబురంకర కృష్ణ న్నాళంబు తొంజింతమై
 కవబంగా లమయ తమ్మిమొగ్గలు పవంగడి వాని యుగ్రింబుల్
 దవతెడి మత్తరి పట్టు దంబులన నందంబయ్యెఁజులంకనా
 భవళాబ్ధిక్షితి నాటూజున్మయను మందంబు మకభృంభిమన్
 ని జ్జేరు కీర్తి యగు వలూర్తి యుదరంబు తొంజులు
 నిదియియండుట నేను వెలకలవారె
 భువన భూముర సవండు పృథ్వుండు కడు ప్రేమా
 పృథ్వి సెంకుటఁ గడు త్రోగ నయ్యె
 నమ్మ తాంగుఁడగు పట్టి యుం తర్దమండొటఁ
 బె పులెల్ల నాగి నయొకవయలయ్యెఁ
 గమలాయుతాక్షుండు గర్భస్థితుండొటఁ
 దేవివింబువా యఁగన్మయజినించె
 భరణి యెల్ల ను భుజియెల్ల తనయొడొట
 మోదమోదవె ను కామృదా న్నాపవయనను

నవక మ్మె యు దరంబు న సాభి యగుట

నభ్యు ద యమొందు మరను వచ్చె వజ్రము వితి.

ఉ. కాశ్చీత కీర్తులం దిశలు సారణ సేయింపలంబు స ర్పభా

మీశ్వర భామి నీజనవల నెల్లఁబను ల్గన నిచ్చా గించున

విశ్వామనే యితో దివ్య రుద్రుఁడతఁడై యెరుకు లంబు నాదెగ

దే శ్చీరుఁ గుక్తి లగన దురియించి న యజ్ఞ కువేరి ను భావ తే

నా సూమం గర్భ మునం దురించి సుత సుతుతీ యో రాజు సంబెట్టి య

ద్యు నంబె ధ్మకు సాక్షుడై నిలుపు నా తన్వం గి నెఱొలక నె

లావై వచ్చిన వాకె నెఱొ యితిఁ జింతా దైన్య ముంబు వుడి

జూరెగద్యవల దన్య నేఁది మరుఁడొ బూవిల్లు ము త్రింపఁగ

వ. ఇతై అంగున నాదిగ దే శ్చీరుండు గాఁగల యిర్వు కుంగర్భ కువార

బునం బూని ని భావనగర్భ యగు రత్న గర్భ ననుకరించు నభేదికి

(గ్ర)మంబున నవ మాసం బులుబరి పూర్ణ బులగుటలు

క. భూనునిఁ బూం దకె యుచ్చ శ్శానంబున గున్య

శ్శానం బు నగు హం ముడై కుదనరఁగ పలదం

జైన కుశ యోగ వలనదె

యోని భి భాగెర్పాస్త్వ తుండు సుతుఁడు ద యంత

క. నిజి నర్తిం బెఁబిదక్షిణ

కిలును దశదిశలు నుల్లసిల్లెను నానా

సూక్ష్మ సులభ గంధ వాహము

లక్ష్మీలజ్జె నానందతరమువైవేద్యంబె.
 నీ పలయింజ రతిపుణ్య తాప పాంగనలునెం.
 తయింపెద్యనింగుణి శైల మునను,
 ధను బజాంగణమునఁగాపునియెరి వక్షిణి
 దెల్లది పాగయిచ్చ పీఠిపెనాత్రి
 జాగించి రంచి తెచ్చవడ ముప్పురుటావి
 త్రైవంబు. కృతీయ వాసరమున
 నా అవతి వసంబునందావరించిరి
 అవలు యెంగిని గణం పతిక్షనములు
 కులనుగుణిపిరి దినవయల కాలఁది యెఱిగి
 యుజ్జలమునందర్శన జ్యుల నామతియి
 విష్ణు బాకం దక్షిణియెల్ల విస్తరిల్లఁ
 దగసెనర్చిరి పూరుటావి తగవు వెల్లఁ.
 వ.. పదనం పదం బ స కల మెనివర్గంబును గావియి కణ్ణిమ వరపు.
 నీంద్రుండు పూణావోవంబునోయించి భరతుండను నామయి
 పాపురి తికింబెట్టి తెనుపంగ్రుమ వావర్ష మునుండగును.
 నీ. నృప కేరీంబుల నిలు పూదు ననుమాన్కి
 మెదిగిరి లూ నుం ది పదవయెత్తు
 క్షితి మిన్యవర్షను పోయొడ్డి రక్షింతు
 నను లీతి తేవులల్ల క్షియనుము.

దా నాంబువులు వజ్ర తగవీప్రులకు నాల్గు -

వడుపున (చిదికిల్లు వి జుమలబట్టు

వెలయ్యెత్తి తాపాగ్ని మొలపిరియారలబలు

పగిదిప్రేమమున నీపంబులుగాలు

నద్రతన రాజవిజ్ఞానము లపవోసియి

తెలుగు మోంప నలుతి వేరి ములునవ్వు

గాత్మపక్షిమనంబునకొత్తుకంబు

సంతతుబుజినింపకొత్తుచుండు

వ. అంత నెయ్యి నెయ్యి బిర్రెయింబున.

సి. సింహాసనంబున జేరి రాజులుగాల్చి

నుండుచందమునఁ గూర్చుండునోర్చె

ధర్మంబు నాల్గు పాదంబులనకప్పించు

నను విజ్ఞానమున నడిచుచునోర్చె.

మొరలునాగయిమ్మ తంబుజులు ములులనను

పగిది నెయ్యెత్తపల్లవలకనోర్చె

దర్శాత్రి మంబులు వరుస కప్పక యిలక

నిలుపుదు ననుజ్ఞ గినిలు వనోర్చె

భాత్రితరమందు నొకపై దవది దనకు

స్వర్ణమను షాగ్ని భాత్రితరాంశుజమున

గేతుకపట్టియిల్లులు ననమివనోర్చె

నాడు నాడు ౨౩ తిని శ్రీ పుర నాథను మూడు

శ్రీ లాల్మింబంధును జ్ఞ గించి పలుకుంబలియింబుడు నంబాంబి సౌ
 కీర్తింబు పురగంబొని నభ్యయినవయి జీవిత శాస్త్రప్రసం
 కల్పించు గురుజిక్షుంబి చదివెడిగా వ్యగ ముం దువమనెం
 డాల్మింబంధ యి వెడకొంపిద బిను లీ. శ్రీ శ్రుంధి తం దొననా

ని. కై. బంధ వైకుంఠ విద్యుదనె అవే జింగి

క్షేత్ర వీర్భాంబుగ్గావున సర్గ మ్మేన?

కౌర్మిమంబు సచ్చ మును రాంబ సమంబు శంపు

మదము లం వాచులంబును నభ్యయమిగుల.

ని. ముంజేత గరకాంధ ములు ముట్టుకాని వాన

ద్వీరదరా జంబులది గినితెల్పు.

కాన వెంబ్ర కలు పేట్టుకానినంబరింబున

పంబా ననంబులంబట్టితెల్పు

వా లంగ్ర మున ముళ్లువై బలం తెలనుకా

రూ ల పాతక ములంబా వితెల్పు

దేండ్లి కట్టుగనాని తాలాని పావననక

యొద్ద జల్లు ముల తెల్లుర్చితెల్పు.

కర్ణ ములంబులు ని మి పోగలను బాతె

నే కలంబుల నాండుంధ యొద్ది తెల్పు.

కామె నలు గట్టు నాత్రి మ శ్చ లమనంబు

త్రైకవక్త్రీశ నామ నుష్కం త సూతి.

వ. ఇ ట్ల న చ్చి సా ధారణంబగు సత్త్వియున ను ర్న సత్త్వియులు
నెదురు తెడ యె క మోళింబరించు నారాళి నుం నునకుఁ గో
స నోక సులు సర్వ దమ నుంజను నామంబు వెట్టి ప్రేమంబున
యలుగుండ నెత్తనాఁడు. కా క్తృష వుం నీంబ్రాండు కు మారతట్టుడ
గు కు మారు నూరుగే తంబున ను ను పు కెని యు ప లంఘింపు
చు నున్మ కమంతలంగ నుం గాని సజ్జాంషి త సత్త్వింతుండై మ
ధుర గంజీర స్థనంబున నిట్లనియె.

క. యెలుపుట్టువు నీ నెరాముల

ధలమెట్టి ద యెరా మనూజ్ఞు ప తెలుడని సుమం
గులదీ పతరుని గంజివి

లలితాంగీశ వక్త్రీ వక్త్రీలక్షణంబులు క్తు.

గ. పెద్దకాలంబు చని యె నీ ప్రాయుడగు వాని

తెలుడ యె మె కు పిలువలయు త్తేక తదని

వెలుడ నెరామన్న నఁజే తెలుడ మెలుంగక

మెలుకె నెరాంజ్యోసువు తోళి మన్న మిని.

ఉ. నెరవల్లు తెల్లి గల్గిన గణింబుల నెరములట్లు వారిశ్చే

నెరువువైనయల్లు నును నెరము తెన్నులు రత్న వారిశ్చే

వారలనియ్య నెరవలులు వంకలు దీర్చినయత్త మెల్లెడ

నెరవవెను వెల్లి గలిగెన్మిలునిచ్చి నవారతావతి!

వారహి

ని. రాజులు వీరభక్తయోజన
 భక్తిగణములు నడచిన పథములచియి
 లలొకటవై యుండు నట్లు సాధ్యమవునపు
 థపునిజేడ జూసి యునకిని కలుగుగమరు
 ని. జీవితక్షేత్రముల బరకలవసతిగా

యుత్తమము నె యొనై యుత్తమము
 పొరుగిండ్ల నిరుగిండ్లయొక్క వైతల్యమున
 బలములు నరుగుట పాటికాదు.

దానిజనుల మాత్రమున గూడతి

త్రిస్తరమూలములు తగవుగాదు.
 తనకేండ్ల యాత్మ వైసము నన్వేషించు
 సర్వములై యుట జాడగాదు.

దెనక గ్రహముల నై నను మనసువలవి
 కుర నార కులబంధుగుణముగాదు
 వేదస్మృతి లందు గీతవాక్యములయందు
 ప్రతిదేవుడు మనసావలించి గాదు.

ని. బలకమావతి రంబు తయ నసౌఖ్యముభక్త
 కలెను మున్నగు గాదు నేలు
 విభూతారగింబనవేనుక తబ్బజనం

మునైతే యు నర్థము భూమియు

ప్రియము దన్ని తనుగజేరఁ బెట్టికుఁ దినభూమి

సంపు ట్టాడను బుట్టితఁపుటూరపు

ప్రేతములు బోవటార్చు నలు కాఁ మూడు సమ్మ

తింపకనెఁ తయెం తెనీ నలుప

వెనుప్రి యొంటలు బుట్టి నానాధి పుమింద

జిన్నఁ బూజిత మంది సంతసంపదలులు

మంది జ్ఞే నను ఎఱిగెఱి కలమ ననుఁ రాని

వసుఁడు దుఁగుఁ గుఁపు గుఁతుం బు దని తలచును.

కా. 6 యెఱిగెఱి కుచి సొకు నెలా పతిమ నెఱిగెఱి నంబొంగి రంజుతునా

యెఱిగెఱి గులకీర్తి తల నలుగునెలా యెఱిగెఱి వక్రితునా

యెఱిగెఱి సదికాత యెఱిగెఱి గలనా యెఱిగెఱి లంబంబునా

యెఱిగెఱి మది యెఱిగెఱి మంజుల దగులు బుట్టి కి నెక్కలవడి.

చే. కంచెలయం బుట్టి తలకంబున జుపట మేదిరంబు వా

లాంబు నేమ తెలపపు బుట్టిత బుట్టిత బేవంతు గొంబులు

గొంబెపు బుట్టిత బుట్టిత వియల కాప్పను నెట్టె నెట్టె నెట్టె

బుట్టిత బుట్టిత యెఱిగెఱి నంబు తలకంబు లంబు వుట్టిత

నీ జలమాది మఱుగు వస్త్ర ముగట్టి గ్రేవేసు

మెని కాని తవ యెఱిగెఱి న జుప్రి యుని

మును పుమొని యెఱిగెఱి మెను మెను నెట్టె కాని

కాగా ము వుట్టిత బుట్టిత నెట్టె

నదవ మేదనను సత్కేళతి మేద ఆనాటిమేద

దనునితి విభునితి నజులుగులు శవ

తదతాక్షణాపీచుకలతానగర్జవ

తే ములతాని ప్రపుణ్యంబు దళగు

సంధి చలయంబు మేదనంబు మున్నెముక వస్త్రంబు. 3

మున్నెముకల విత్తియగు మున్నెముక

బొట్టులు లుని రుగోలను దలపు. మున్నెముక

భార్యగల భామినులు తాకువ ప్రదములు

3. (కు) త ము లు ను ప వా సంబులు

మతియింపని రర్థకములు మానవలంబు

ప్రతివాంస రంబుగోవల

పతిభక్తియింబులు నివోములు రవుములు

చ. తెలువకు వల్లభుండు పరదేశమునైన వస్త్రమునితొ

నజితిని నల్లపూసలును నచ్చాదములును మున్నెముకగా

గుఱు మున్నెముకల పుట్టుమునుగూడగ దుప్పిని మ్రొలకు పున్నె

మమువడియింబు లుగ బతిస నూగమునంబు ముంపుకగపుము.

సే. వనితకుని పుట్టెదము మోవివేసుండు

భామకు ముంగుండు పసింది భార్య

సుకతితివ అదేని ముట్టంబు పెనిమిటి

వరుణితి బలికం ముత్తంబు మున్నెముక

వనజి లాచన కుఁ బెట్టుని కౌఁట వయఁతుండు.

నాచితి నఖిలాంశ్చ కాతప్రియఁడు,

కాంతకు మానరక్షకుఁ డింటి యొలఁతుండు

సతితి నా బిదివేనిహి ముఁడు వరుఁడు,

తంబుకంటితి నిత్యశృంగారవిభవ

వల్లితకు నాలవాలంబు వల్లభుండు

పల్లవోష్ఠితి సౌఖ్య గ్రాహ్య శృంగీక్షి

శణనయెనరింప నేల యెత్త నయమగఁడు

చ. అనిప్రసంగ వశంబునం గాన్మికులతనైకాభర్తృంబు వెఱింగి

చియనఁసూయూ ప్రియవదలు మున్నగుఁ గాంఠలువు

దృఢపద్మినీజనంబులను జతురనుచులగు నిశ్చయిష్యులు

దేహదుర్బిణి కకుంఠలదుష్టంతుఘాత నుపసమకర్తృ

ఉ. పావ్వునఁ బూర్వంబున మదింబుట్టి నప్రేమముపెత్తి బాష్పమున్

(గి) మ్మనఁగి మ్మగంబెదమొగంబయి తన్మలనీరు మ్రొంగుమున్.

(గి) మ్మ బాహుశకుంఠల మొగంబును నప్రయనింబుఁ గాంతసే

వవ్వుని బావిఁబూడి ధృతియొంతలునిల్చిత విచ్చిశాఖఁ గన్

ఉ. ఎందమునోండులందు నిజతొత్తయింజైన తపస్వికూర్తి గొ

వింబి కకుంఠలంబెనిసి విస్మృతి నెందిన మోహంపాశవలన్

ద్రుంబుమేనంశవేతదియింతిపులఁజిత్తముగానిచోట్టే శీ

వింబననెచ్చిఁదింతవదలింపఁగనాపెడు పొంపంబంధవలన్

(3)

సీ. త్ర. తపశ్శారాత తోరంరంతైన తక్కుల

(త్రు) వాల్మీకి కెడ వంతు గెలయల రాను.

తూలం యసాదామ తు దాదల ముల గ్రహి

ప్రేక్ష తాం జెతయి త్రియల రాను

సమిదా జ్యేష్ఠుల నగ్నిస మతే వ్యధారణ

రిక్షల గావి నీలు సెయి రాను

ధునము ధ్విగ బళంబి కవట బుద్ధుల బుద్ధి

తెగ జొణి బాహరం దీయి రాను

వృద యల మను పంకులూపల ను కయవంబి

తల్లిదంబుల మీద సాదరుల మీద

దనయల బంధుతల గ్రహి తుల మీద

మూరి పొవం గల బతి కి నపొవం బతన.

(రంబు 612)

వ. బ్రహ్మ బంధుమో వంబ తా బంధనంబున న మ్మునిసింధురంబు

తెట్టు వది ప్రకృతి బనంబు కైవడి శేకుంఠలాభములంబై.

సీ. అశ్వ మా మల కుదీయి పనేమి పేట్టులు

గను సన్ద జేయి మ పనుకె జింగి.

పెరింగి మిశ్రుతులగా భావియి యె పరాదృ

సదరింపు మేష్టామ సవతులంబు

భార్యయొక్కైత పోకలవల మా నమొనరింప

గదియిరా. నకుమ శాశ్వతి

వతి.చి త్తమోక్షిణి తత్పరిజేనంబుల మోక్షం

జేయబలి ని కులదాక్షిణ్యగరిమ

కలకశంక కుమీ శువుడవని నవపుడు

వేలు కు లకుల పైర నీకుమీ పరుసంచనము

వీని వెలి గాగ గడి రుగునో వెలగి యేను

గూల మున కు నాది యగుండు మీ కులముగ నుల్లు

ఉ. నా పయి కుత్తిఁ దద్గురు జెనం బులపై నిది మొనికన్సకా

పాపి తన్ను బంధు వని తా ఫటి యందు పుట్టింబి యిష్ట స

ల్లు పము లందు నిచ్చుట నలంపనిచ్చులుఁ బఠిం నా భనె

వా పరతంత్రై వై యెటులు వచ్చి యుండె చ్చె జె నా కులబుద్ధికా!

ఉ. ఎన్నడు నామదిన్పుట్టి తో నేనిట్లు బుత్త త ప్తూరిట పూరిట యా

సన్మ స రూవరం బునను సంప్రరణంబునరింప సంతత

స్విస్య మరం ద సి క్త సరసీ జీవయఁ జూచి మదాతి కంబునన్

గన్యలు నీటి తాదఁ గుళకంబు గుచున్మృత వన్మృగంబు మున్

ఉ. కైంఠ సుఖంబు నుం గలదు కైం ముని నాకటఁ బల్లకావికా

పాతిం తము నందు నీ పుష్ప నువన్ బరు ప్పొందిన మూలతిలకా

కలిం తమనెం జ్జు మైన సహ కారముఁ గన్గె నునప్పుడెల్ల ము

ప్రీతిం జూడు మా నకుం తలయల సంగ డినుండుట గాఁ దలం పఁగన్

వ. అనిప్రేమా తిక యంబున ల తాతరు వి తానం బవలూకింబ

నీ ప్రలహి యుంగుత తావకాలవాలమునకు

నె మ్మి మోం నిరవుండ నీరు ప్రాశసి,

(క) ము వృద్ధిఁజూం శి మూర్గంబులారసి వచ్చి

పూఁట పూఁట కుఁజాలఁబ్రదిచెడి

ప్ర మాతి శైవతఁ బ్రయమంఠనము నకుఁ

జిగురు కుఁ గానఁగూరఁ బునుమ వేఱు

పతి పాటి నల్ల న ప్రస ప్రోద్గమంబైన.

సంబులుదానంబు మువ్వెంబువ మేనల్లి

తల్లి యొప్పెంతె మి⁽²⁾వ్వ⁽¹⁾వోతఁ గలఁజూఁది

యత్త వారింబి కలిగెడు నాలుకాంగి

క్షితిరువకవలు లార పుష్టి తలతికలార!

యనుమతింబు గూత కల్పణి యెఱ్ఱ

గీ మోడు నీడ యుఁజూవే నీ మోయిజాక్షి

ఫెరిఁగె ని న్నాళ్లు వీలునాచెడ్డయిట్టి

బురుడు నిఁజిరి నంపకపుట్టిన

మను ప్రకృతిన రాదుగా యుండు ముప్పరము.

వ. ఎత్తుకెలకు దైర్ఘ్యంబు పట్టుకెని క కుంతలంబుజ్జానియ్యిపో

తొండునకుం దండుంబువెట్టింబి మునులకు నమ స్కారములునె

యింబి పుణ్యతపస్వి నీదనంబులకు మ్రొక్కింబి తనీయొకరొక్క

కుంబుల మోదం గుండదా నును దీవింబి యను ప్రభుదాండు

జ్ఞానం దం బుల కుంబ్రణాదు ముంబులె

20. ఆ నమో దుంధుడు నను వ్యసనవేదికలయందు,
 జూనిత్రమ్మ అయిన యురంధవమ్మ,
 సోద్ర నాథ్మ నియమిత జలకాంతరములయందు,
 జూనిత్రమ్మ అయిన యురంధవమ్మ
 నిజవంస్త్ర పాపి తతువ వ్యక్తికలుచుండు
 జూనిత్రమ్మ అయిన యురంధవమ్మ,
 గుంబకొంఠర కుంభకొంఠకవిధులయందు,
 జూనిత్రమ్మ అయిన యురంధవమ్మ,
 దరద్రుల బా యుగవేది సంతాపజలము
 నత్తవారింఠి కేరి నే నువంధు జలము
 గోరుచువేస్త్ర స పాపి క్షతానలుభతువ
 నెదవకు పను బయ్యెద ^{ద. పు.} కుచిత్తుకునురు.
 నీ కదలు నాలు గువూండు పదవములుమ్మ
 తంఠ్ర పాదము లొదలు ఫలించు,
 గొంత ద వ్యేంగు నెంగున వచ్చి కల్పిని
 కదుపులూడదు పోవే కొంగియింతు
 నరుగు గొంతుక వే గడ్డితిని మోలకు మా
 యుయ్యి ^{సుగంధ} సుగంధియని యుప్పగియు
 గమనియూడెద మర్తి కౌశ్యపు దేసలూయ
 నెయ్యూడు ^(నయ్యగిరి) వాని కన్యయనియ్య
 ననిన

జనకుడు పలాననముపేయిసంయమిచ్చి
 భామ లందరింప ననసూయిపజ్జి తిగువ
 నీగుడి యిడు శిడ నాకజ్జంగి మగుడి ముగుడి
 యుదుకాంచు శతుంత లంసూనగంధి.

క. ముని భామ యనబుతుకలం

జనుదేశం గ నిర్మలాన్నిసంగతయగున
 అర్చినిమిష నది రక్షితకర

మునకేగెడు భాగి గనదతిపాపపు ముసెదు రణి
 సో కేరమొకిల నారితారావ ముఖ రిత

బహిరంగం రామ భాసరంబు

దశదబ్బితైరప్రాప్తల మసూవారిని

రాగాధ పరిభ్రాసమాప్తతంబు

సాధు శివ మునిచి లంపు త్తగి రమసంతి

విస్తృత పాతకారవేష్టి తంబు

శుభ్రురెంబు రదభా నిత్రా మాన్రాంతప

బహువిధ పాతకారబంధురంబు.

గొంతు రంత మొని కాంతావతుంతల

లబ్ధి మేఖలంప ముంచి తాంబూ

నూపురంబున తిమసొంజ్జి కల్పిత రత్న

గెలా పురంబు హంస్త్రినా పురంబు.

వ. కాంచి యివేత వారణాశ్రమంబున నాధిపత్యమును
 రాజ్యిత సత్పురి సమంబున వైభవములను నాచార్యులకు
 మనదన మన్న వేదములను గురునల్ల నల్లన యిది యిప్పు
 ట్లు సమంబు ప్రవేశించుచుండె రొండుమంది రవచ్చిరొండునుననిచ్చి త
 మరాతన చరిత్ర వారివేతల బంధువులను, వాంఛనుంజిని
 యొండుమంది యింకొండు కేంద్రావృత్తిమంబున నుండి యిప్పుడు
 తపస్సులు గలిపి యితవస్థిజనంబులు దేవరకుంఠాశ్రమ
 వనని వచ్చివాంఛి తపస్సు వారని విశ్వవింశన నన్యరనాథుండు
 ముగ్ధుని కుండు పుత్రించుకు నెయ్యదిగతంబుయని విస్తయిల్లు
 యింబులు మనంబునంబెనం గాన సర్వాశ్రయంబున క్రిజినంబు
 లంచు తుమంబులకు నుండుల నర్థంబుని యింకొండుకు
 చ్చి నగరిమోక్షింజిని యింకొండుపురాచితంబున నేతాం తసాశ్ర
 మున నాసేనుండే మాన్యులగువున్నతాం తుంబులంబుని వారల
 రద్వింబుకుని యింకొండు సర్వరంబులంబున ర్థంబున తువై పురం
 భాగంబునం గాత్రివ శిష్యులు వారివే నుక సంఘం మిరాణికా
 తలు వారిమంబుంగునం గుండు మారయిత్తయై శతంబులం
 నిలిపి యింకొండు ర్థంబున నాసంఘం మిశిష్యులు దుష్టంబునాక
 ర్థింజి-

శ. జిననాథ మద్గురుండగు.
 తుని నాథులను వీరి వీరి పవయనత్వవే కుంబు

దనమాటలుగా నీయో

ననుమనునవి యత్తుగింపు ముఖ్య వధానమయ్యో

మ. లలితాబోధిని మహా క్రీడామయవలంబులై యుజ్జ్వలము
తలగాంధర్వీమయనో వివాహమయికంధర్వాజ్ఞ మొనరినపూ
శ్చక్రగోన్మితభువ చరించుయిటు మీదకోరాజ్యరత్నము కుమార
హరితైత్రిప్యూతిఁ జిత్తగింపవ తనయింతైనదృఢాంతమయ్యో
గీ. ఏమొలుంగని వనియని వచ్చుదయ వచ్చి
దే అచెనొక కౌతలమయెనొవే నుకఁజింత
ములుపువేలైన బహుకంధర్వీమయ్య మయలు
దూరణి నొయితియ నని బానికేమి?

క. ముంసరసీరువంబెత్తితి

నీనంగతిఁబుత్రికుడు జనించె నునరక

తొనకరుండై నునరక

తొనకరుండగుటఁ జెత్రి దురుడును బానికే

ని. కులము మెదిని మీద జలవయ గొను శంగ

నబ్బి వృత్తి కారణంబాత్మజుండు

సౌఖ్యదంబైనసంసార ద్రిమంబునక

కాల వాలస్తథ మర్థకుండు

జింప మలకు వండ్లజలరాశి యుజ్జ్వల

బుర్రెంబుబింబంబుపుత్రికుండు

గృహం వెంశి భర్తృలక్ష్మికిఁ వీపుమోహంగఁ

బెనుపైన యింధారభిత్తిసుతుండు

మనయలుఁజామొకపథమునకనువువాఁడు

మందిరాం తరదీపంబునంబునుండు

సూనుఁడె యివఁటిఁబొలికొండ సాంఘికత్వ

యివరవయిసు ననాలంబయి క్షిప్తాశుకు

ఉ. కెవల పుత్రు గాంగఁబరికింపఁగఁజూవినవాడు కాదువా

నివనరాశివేష్టితమహితలశత్రువు బత్రివర్తిల

క్షిప్తిభవంబు సొందిపరిశీలనఁబొలనెనెయినన్విధా

త్రోవరఁ పోవరత్నకువదీప్తి భగవద్గీతాఁబో విరుద్ధ

క. ఏలొంతవంకచూడఁ

మాణి క్షింజ్జనవికుమారునిసకల

కెల్లా శిశియివరాజ్జిరవం

పొనిగ్రహణంబు నర్హ పరమప్రియ

వ. అనిజిననిసకుపంబుననున్న భరతుం నానవల్లసవల్లు

శ్రింబుత్తైచెయింబి యెనసూ యాప్రియంవలకెవ

కొండలను తిత్తునకురప్తింబి

క. జెననాథ! యెదెకకుంవల

యెనసూ యారుంధతులకు నలుపూత్రుంజ్ఞ

ననువత్తు పథకుశీలం

బువనం యెరిగి కింతి ననియి పుత్రేంచువ యోగి

ఉ సద్గుణశాంతి దైవ నిను సంస్కృతి బొసేతు మా రిచ్చియియయ

వల్లార్థ తస్మై నమో హంభరమే మనిశేష్ట నృపాలయోగి యి

భృగ్గళదత్తవృత్తవత్సై వచనాంబువయ దిగ్గిపా అఱగా

గద్గదకంఠ నాళుడయి తణ్ణుడుమితని యెంతియొక్కటి

క జనయ్యత్రితని యెనించియి

జనసంబాదిగని తాంబ సవ్యధమచిదై

యనువాసర మునకుంఠలఁ

బెనియి నోముక్తి బాలఁబెని నశ్శాగి.

సో. మహానీయ సంయమంబు మహానీయమగు

మతి యిహ వక్త్రమహావక్త్రవలయ

యెసఁగ శాపానుగ్రహ సమర్థుడైన బ్ర

హ్మయిత తేజుగా భేదయితలయ

గణనకెక్కిన దేవ గణితావత్తిరత్న

ముకురమ్మె పెయిగు మోనకలయ

యొబ్బెరతి వల్ల యొత్తి మస్థవివదఁ

బాతుబోసిన చెల్లుబది వలయ

మిక్కిలిగ మన్యునయై జేసి మెలఁగ వలదు

తత్కవయై జేయి వలవ దంతో పురంబు

సములలుగ పల సరి యుకాసర విఱిగ

నీశ కుంచలధూ కాంఠనైఋమ నియె.

౧౧. అని న సమాత్మలకు ససశయ్యియె మెంది

యెల అంగుష్ఠే నుస్య వామబేష్టు పతివే

కర్ణములుషూసి కాని శిరః కంఠ మేవ వ

ద్యేలు త వా ర వం ర వం ర యంఘ్రబతి పతికి

౧౨. ముని తన్నక యటనెనట

వనమున గాం శృంగము నవిహంహంబు సూ.

నునిగనెనట ముఖాతి నట

వి న గాం మనె యుజ్జి భంగిని పరీహాత్మక

౧౩. కా యి జితై రి సన్ధిభూమి కా కృష్ణా డా తని ప్రవ్రాణీని బ్ధానై

జేయట యె ట్టు కా కృష్ణలసిద్ధి పవోంమట యెట్టు భస్మవం

జేయడ చంద్రమః కులవం చిన్మగు సస్యను వింత యోవలు

నర్మయపు మాట తీడు గొనినం గొలువిం దలు గ్రోలి కి కుంభుర

౧౪. చదువనె మున్య ధర్మ కాన్తములన్నో

కామినీర తి కలుషంబుగానెలుగనె

యన్మి సవిషూ త్రిమై కా కృష్ణా త్పజాత

యర య నంగార కల్మిత యైనవీచిదు

౧౫. గజి రాజి గామిని కంఠ సూత్రంబులు

కాలసూత్రంబులు గాంధలయక

పద్మ పత్రోత్పల బాహుపాశంబులు

కాల పా శంఖులు గలదల^యక

కామవిభేదవత్సరబివత్రింబులు.

కాలవత్రింబులుగావల^యక

ఉడురాజివదనమృదురాదంబులు

కాలచందంబుగలదల^యక

కాలస్థాత్రింబులెల్లంగిగడచునరుడు

కాలపాశంబులెల్లంగిగడచునరుడు

కాలవత్రింబులెల్లంగిగడచునరుడు

కాలచందంబులెల్లంగిగడచునరుడు.

వ. నావృద్ధయంబుపరవధులసంబంధునకు విముఖంబుగాని
సమంబంధుగాదు. మరతెల్లదనుండువచ్చేదితిరణయబ్బణ
తినలుగలదు. యిటునిదెనెవాంజియెనననంబులవనిరవం
స్సప్రయోజనంబులుంబుంజెసియెంతాగలవెయగంబులు.
యంబులందననసూయోప్రియలంపదలుకగ్గజభీరకంబు
రస్థికంబుననిట్లునిది.

శా. అవతతెస్సవిహారమొదలనీవాజ్ఞాతీయమహా

తావంబుగలవచ్చుయోజనమునిచ్చుయొచ్చుయెచ్చున

నావంబుతెకకుంథలంగలుగాంధర్వత్రియాలక్ష్మిను

నావంబుతెకకుంథలంగలుగాంధర్వత్రియాలక్ష్మిను

శా. మత్తులక్ష్మరమత్తునవత్రియలుగానుభవించుమత్తు

వీక్ష్యవ నిత్యసమ స్పృహ పుట శతుక వికల్పన వేదముల
 జ్ఞాత్తు త్ కూరపదాం ర్మ కాంక్షులు బహుస్త్రిణా బహుస్త్రింకా
 లుత్తు బి రాలులనం గవిండు మనిన త్త్యం బయ్యెనెడట్టునన్
 వేదాంతగలశైవఁ చెప్పెడి పోణి పోషింపఁ

దలకుఁజెఁగఁ గనిమ త్తల భార

అతి మతి యెనఁచు నేహ శుభ్రీతి శైవ

మై నా తమెల్లు శు.మంజు నంబు.

మూసికంఠూ తి ముత్తురమైనఁ గట్టదు

దృష్టినింబివో బొక్కవల్లంబు

తతి లంఠఃక్షేధంబు పుష్కంబువులుగాని

మూతి ముత్తుదు కంఠ మూలఫలము

వైన్మిది వసంబులుగా వోవుతన్మృగాని

నాఁటనాంఠి యున్నకకుంతలన్మృగాల.

వైడి గాఁకేను నశవే నిర్మిత్త నిష్ఠఁ

బీవు తరన్మైన పరమా వీరభీతంబు

క. పరమ పతి పుత్ర యాగున

తరుణి మణిఁబాయ నెట్టు శైర్నము గవిగెన్

వరు సఁదన యంతవచ్చిన

నరవర యెఱుఁగ నననెట్లు నాయక యొడెన్.

గీ. గుణవతి యెఱుఁగె వతి యును గుణ వతి యును

214.

శ్రై న భా మ ను వి డు చు న న్నాయకం
కి హం పరం ఋ ణ తా వని యె డి స ని ష్ఠ
ధ ర్మ కా శ్రుం బు వె టుఁ గ వా భరణి నాథ!

ఉ అ డ్డ ముల్లగాని నీడవతె నాక్కు తి యుం దొకవేళ మాత్ర మున్
బి డ్డ వయి గ్రా క నీ కుఁ ద్రు తి బింబ వయఁ జూతినె యుం గురు న్న నీ
పె డ్డ కు మారు భూ వగ! యిచ్చి న్న ముచిన్ మొ గే మెత్తి యుం గుమం
మూ క్కీ యి నీ ప యుం గలుగు వెంవంఁ ఘన భక్తి యుం గాన న య్పొ డున్.
వ. అని న న వ్విచ నంబులకు రా జుత బం కటంబుది మ గ లాడు వాఁలు
వి తొ డ నిట్ట ట్ట నుట యుక్తంబుగా కాశీ మంబునకు నెండురెడ
బ యెన్లె యొట్టుంబ వచ్చి వేల్చిమ వా మునఁ బ్రాగ్ని తదా విష్ణు మా
ళ్లంబు న నడవె దంగాని పాంఠని దిగ్గ నకేతి పె డ్డ మొగ సాలకువచ్చి
సల్లా మ భ్రంబు ననుండు గా క్షిప కి ష్క నెన్ది వాన వత్సన సూరూ
ప్రి యింప వలు కావసి పాతె క్షణ శై యింప కి క్షణు నకు వాన్తంబు
రెత్తి యెత్తి వి స కల జానంబులు విన నిట్లనిరి.

నీ. దేవతలార యెం ది క్షు ములార న

క్షు తింబులార యెం గె వర్షంబులార
బం జితార్థు లార యెం స ప్తాంబు నిధు లార
న దు లార యెం నెంతైన గ ములార
ప ర మ పు రు షులార పంచ భూత వలులార
వృ క్షంబులార యెం ప క్షు లార

విశలం ర యోని నాని శలం ర పార్వతీ

శ్రీరులం ర యోరమావత్రులార

జెను ని పృథ్వీ ము వీరె అంగ నిదిగలుగ

దీశ కుం తల మేలు గి శ్రీ పురియ
నల్లవంతులై యిట్లు భుజింతురీతిను.

ప్రకట ముగఁ జేయుదురు గాక ప్రజవె టుఁగను.

ఈ అనునాఁడనను ద భుజుజనవయ లత్యైశ్చర్యవయఃబాంధవేనా
జిన నా భూ త్రమ యోక కుం టలం మవఁస త్ప్రప్ర తానీత త
త్తన యుంజుం భవజీయి వీర్యజుఁజుస త్ప్రజామ జిరి స త్ప్రజా
నను మానింపకు ముంబు మెలచె వది నయ్యాకాశ వాణీ శ్చనన్.

ఈ అవలంబితే నడి వినులు నాగ్ర హపుత్త కకుంఠలాంగుళి
సాధితి త మైన యుంగ రవయిన నూచియ మీదవైయి యో
పాపపు రాజి యెల్లది యు బాంధవత్రేవిరి వచ్చె నెప్పు మా
యోప్రజి తే గతిం బనిరి శేఁగెద మాగతి నన్య అంభాభాదీ.

సీ. విస్తయూ కతింబువై విను వాగు కాంక్షలు.

జగదీశు నెడఁ జాలసె గులు వదిరి

మహా నీయమతి వత్సరము చేసి తి విని

వనిర మాత్మల మా నర్మ కై న వారల

నృపతి నేమిలున ననేల కారత వ్రాక్షులు

లును బంధులును జెవు ల్లునింఁగలు.

యోగిని నామలయ్యెను గదా వమ కంబు

హెసక కుంఠల కెక్కివెక్కియోచ్చె

నంగుళియక జానూద కేంబువేవ

నత్రిసంబావ కాప జయ్యెన నృపతి

మేనకా సుత మీద న జయ్యెన వెయదవ

గిమ్మ కెని యే న్నమ్మ పోకిరీలులు విడిసె.

వ. అ. బృహత సరంబున

జ్ఞ. విశతమ గతి వేడి ట పేడ వినఁ భంబంబు

ముని జనాత్ర మము చెల్లిన తేలుగు

దరు నిష్కాసన వేళ తానెడిగి నవిధంబు

గల్బినందన చూడ గనిన తితి,

యంబు సుల్పాన సహేతి నలది నలాశిద్ధ

ఁబు ను విరవ గ్ని పోడిగి నవిధంబు

గంధర్వ విధి గరగ్రహంబు మండి సహా

యంబు సంగ మంజునాథంగి

నమ్మన వేళ వి యోగ ప్రకార మితి

వట్టు జూ వంబులును మొన కట్టె కెంబు

గూడి యే తెంచె మన సుతా గుప్త గానిన

యోవంబు రమోరు వక వేయ ర్థ మొగ్గి విజ్ఞాన

గి. అల్ల నల్ల నతెవి న్నై ర్థంబు మంబి

మక్కి గూర్చుండి తలు యులు వలుక్కు పోవ

ప్రేయస్థుఁ డిటుంబి కుంజులఁ గ్రొప్పిడి యొకవ

దట్టమంగ. దీర్ఘంబి కన్నవీస నారవ బువ.

నొల్లంబు తమపి తా మ్మై తనది క్కూలూ

మఱియిం వదన న సూం యిలమూల

కన్యీరు వున్నరు కాలు పట్టె. వెల్లి

గెంనఁజొర్యు మెనకా తనయలఁజూల,

యివ యివ శ్రీః కన యిచ్చి. మ్మి నల్లువు

కులంబి ప క రుడై నకుండు క్కూలూ

నా మం క్షరప్ర మాణి నంబుల ను. దొర

గీరపువ్వు వయలి యింగ రవల మూల

ద్రుష్ట ప్పెట్టె కు. పంత్రి వర్లంబుల మూల

ధర్మ ముదిరితి వ నేడు మి. త్రి కులంబూల

పలు నెటంగుల నాడె కు. ప్రమలంబూల

తనయ వ విష్ణు ప్రకారంబుల మూల

కా. అచం దతి వ్వియి నంబువాండు మ్మగయిం క్కేవో రమంబుష్టనా

రావప్రేరి తుడై నకుం తలకు భర్త సప్తం తమువ సాన్తిగా

వామానిష్ట వరంబు విబుధుల య సద్భింబుల దూర్జంబుగా

నూల తప్పక యుండఁజొచ్చి నిజ బంధువ మంత్రిలాప్త వీవో.

గీ. కుండుకు నాయం. తనకడ య్యేంగకు నెదిగెను

దోహ మాంత్రింబు క్కేగా నేయి తనయ

218

చంద్రుని వెలింత కాలము నడయు బెట్టు

తేలివత్తి నసత్తము ములుగు.

నీగణనాధిత భవముగ యుగములు గావించిన

బుడయినో యీ మవరిపాతకంబు.

చతురజ్ఞ మధ్యభూష్టత నాన ముట్టిన

గడయినో యిమ్మవరి కల్పపంబు

సృష్టముక్తి ప్రశోకములు బద్ధించిన

మెలగునె యిమ్మవరి ముష్టతంబు

కర్మహాత్యైరాగ్రంభిక్తి పదినను

గెడయినో యిమ్మవరి కిష్టిషణ్ణు

భర్తృపథో వర్త్యుని మధ్యకలలు నధ్యక్షు

కర్మమంబు మూని కెని యెడ గలసి మానె ?

దయకులె యిసత్తవాదులకు నెల్ల

సుష్టిపై నెన్న యగ్రగణ్ధిరకన్తెతి.

వ. అనుచు నిండా నురూపంబు లక్షమజరేభ్యున్మయవన
రంబున.

సేతయ్యార నవపరానవి పాండు తనుకాంతి

యొక తొరయార పంక్తికలుగాయ

వికలారూప వల్లిక తారముగు పెద్ద

మగుట ముంబురే యెంద మనుచు నీచ.

వారిణాని సొత్తరియి స్థాయి బ్రవ్వుతా

• జి : కృతానుని ~~అపా~~ పాన మయి సేరయి

గురిల వంపిర్న పీకుబ్బిలలా మంబు

మొసవిత్తె జీతకతి నూరువార

నచ తురా ననపద్మజాంఛ నని తండ్రి

శంకరుండ్ల మోతుర్బుజి బ్రతిపాని

అబ్బిల పెంకైతనం పూజ్ఞిఁజరుగుదెయి

నారదులడు తంఁచి జితకరే న్నీరదంఁడు

క. బను దెలిస ముని ప తితిని

జెనప తియె మురైగి వినయి సంఘ మముల న

చ్చనలుంపఁగి స ముతాసన

మునయింఁగు పవన్ముఁడై ప్రమోదము మొద

వ. రాజు వదనంబు నంబుండ్లి నవవి యుఁత యెల సుతప్త మాన

నుండ పై యున్న నాడ యుని సొంతంబు తీరిత నిర్మలంబు నితి

మొక దాని యంబు గలుగ నేర్చునె. ఆశ్రమాంబు నుని నీళ్ళాడు

బునకు సగుగుదెంబు నెడ జావ నీయి విగవరి కలిం తయై క్షయ

తల దుర్భాస మునంజ్ఞంఁడు వచ్చిన నూత సత్కారంబులు

దేయి ~~కా~~ నె టుంగత యున్న నతఁడతిగి యున్న కాప తిమి

తంబు నిన్ముఁగొన నదయ్యె. ముద్రితావర్తనంబున కాపావధి

యింబుం బ్రసాదింపె ననివ ద్భూతం తంబు భోతభంబును దెలియ

జెట్టి బత్తంబును త్రులంబుదింబి తలమారునింబుది యానామత
 బంధు సత్తమ వీణాప్రింబునుం బిక్రవర్తియ్యేపావింబుశవభీ
 శంబును సతనిపేళబరతవంకంబునఁబ్రక్కతి గాంబునితని
 యువరామింజెసి శిశుంవల యునివునదీతకంబును నంప భస్
 సోక్షిం బను బ్రతింపు మననం దదను కింసనంబున
 నీమలునిఁజూపెనులతాద న ననంబులజేరఁత్రయం

వదమెం శేమంబలా వనజవదన
 నం తం పురంబున తనిపినలబలి యొజ్జె

బరిబారి తలుభ య బ్రతి పణద
 జెడల యునిత బుండ్లు సంపెంగ నరానియి
 శి రసంబి నీకంబులు యుచ్చు దిగి

గంగాంబు వులబిల తం బాల్చి తడియెచ్చి
 రమ జీయ బిగ్గొంబర వయలు గట్టి

వెండ్లు కలుపు వాపిత్రి వీరులు దరిజీమి
 పులుబాగామె నడచందన పంక ము లది
 యివ ము వంబులక ర్పంబు శ్రేనబ్బంగి

లవి తమ లి బూషణ ములు నలు శకిం

న. త్రినూడు ప్ర బా విలాస మెరవిచ్చి సేకాయన మెనఁబూర్చునరా
 తన ము లి బూషణ దుచ్చితి తానవల గొమ్మ గంగి మ్మె బుంబుల
 దుచ్చిన నద నెచ్చు బాతరు వుపానికఁబుచ్చి కెమ్మె బ్రాహ్మి సేం

వంసగతి మోడ మంగళగృహంబునకుంజెనెవచ్చులంబునది.

గీ. పో ముప్పోకంబు మీద న య్నితి నుని

రాంబునకు దిన్నదింప నారదపురస్స

రంబుగావచ్చి శుభ మువరార్యంబునందు

నమి పతల్లిని వాస్తవ్యుడౌ పయలుచేలగ

క. నరపతి ప్రమోదరస సు

భరితుండై తనకు నగ్రివంశింబింగాను

స్థైరమతి మోడ శత్రుంబుల

బరువదెచ్చి జెల్ల పెచ్చులబట్టి వయలబ్బె.

గీ. ఇంతిబట్టి ముగిల్చి యినంతరంబ

తనకు దండంబు వెల్లిన తన యుగ్రుచ్చి

బిది యుగ్రోగిటఁజెల్లి సంత్ర ముజొసె

మాని వానందజిల వయల మజ్జినంబు.

సీ. సద్భందన ముతంతింజిందనంబునదగల

పంబుచొసిన తప్పురంబుకంటె

బుప్పాది కంటె యుప్పాది లాగనే గానెంబ

వెట్టి యన పంకల్పదిలల కంటె.

దొండు జిలంబుల కంటె దొండు జిలంబుల నాన

వైచిన బసవల్లవముల కంటె

నిండు వెన్నెల కంటె నిండు వెన్నెల పోడ

బ. శక్తే వచం ద్రిశంబంబుకంటే

సె ర యుం గం ర్చి వ వీని య స్తంబకం: బె
 స నువం ది యు ము మ్మ ది యు క్తే న మ నుజ విభూని
 యుల్లు మెల్లును మిగులం గల జల్లు తొనె

నందనా వింగనవయనల తే న్యాదం సుబ్రహ్మ

వ. శ్రీ శై: అంగునల యు తరింగిన సంగం పొచ్చింబున నా నృపం
 లచ్చంగ వుండు కేం తదదపు నన్నురా త్పంబునాది యుజు
 తరంబుక తా నంద నంద నానామ తంబున నందనుని యువ
 రా జి పట్టంబు గల్గి సమకట్టి యి హుంతులై జలపించిన
 ముచి తాస నంబులనునిని తదాననంబుల ప్రసన్న వలంక
 నంబు లనినిని మధుర గంజ్జర భీరస్థనంబున నిట్లనియె

శ్రీ పీఠ తి నేను భూభు వనమెల్లను తైరమంతేత ఇలుండుగా
 వాచిన భూమి పాలకుల వంశి కేరంబులు నాంబి జన్మశయ్
 బుల నానర్చి తింబ్రజిలు సంతస మంచుగలుగు తూర్పున
 మేల్లని పించు తాంబి చగు మిషున నీతిబలంబు పెంపూర్ణ

శ్రీ నాకు మి నీతి వచ ము నుత్రితనెలపు
 మంత్రితేకు శ్చ రాజ్యంబు మనుజ పతి
 ది క్త వది యెంత కలిగినచో తాడు
 వీని పేరాణ దనత్రంబుతో రక్తవయ

౩. తా. వృష మిషునలుక్కి

శ్రీవిభవం బూదనాగతేషాం పాపములు

గతివశిరేణాభరణంబులు

భూవలయము భరము నేను బూనితిరైతిని.

గీ. ఓ. శ్రీ వాదనాగతేషాం పాపములు

బూనవయసుగాను పుట్టితిని.

భరముబూనగారంపశ్చిన్నములు

వదనము నందును నుండు వయసుగాని.

క. లక్ష్మణయమందుగా భరముని

వక్షింపుండు భూదనాగతేషాం పాపము

దీక్షితి. యువరాజ్యరేఖా

శ్రీ కృష్ణ రక్షణి యనన్యరేఖా.

క. నా పుడు వారలు విభు వాని

భూదన భవనియిం పుట్టవలలు మాకానం

వావహం కలులు నివనలయం

దీక్షిత్వము నుండు నా పుట్టవలలు మాకానం.

గీ. ఆ యిం దుండు నా పుట్టవలలు మాకానం

క. గారం దుండు నా పుట్టవలలు మాకానం

నా పుట్టవలలు మాకానం

నా పుట్టవలలు మాకానం

క. రీనహం పుట్టవలలు మాకానం

యశ్చ రామ తిరుగు మహాహనుండు

భండంశుతో జుండు సంపూర్ణపూర్ణిమం

శరదందు బంబలాసు రముఖుండు

నీతిమంతుండుగాంధీర్షనిధి వివేక

మహిమ మూర్తి యుగాకాశంవరం స్సజ్జులుడు

నీతనలాలుడు పెంపు ననిన్న పోయి

గంట్టు పట్టుంబు యువరాజుగాగనభిషేక!

ప. అని విన్నవించు మంత్రుల వాక్యములకు సంతసిల్లి పరామిత
హితములై భీమంధుమి పతిని మాన్యజనంబుల రావించి సంతాపం
చి తా నుగావించు ప్రయోజనంబు జేయించి మంత్రుల సమ్మతము
నట్రజిల యను మతులు నగరాంతరికేంద్రదిష్టుంబగు శుభము
వార్యుల నగార్య స్థరజుక్రి పీఠంబున గుమార నలంకరించి
యలుచు

ప. అనఘు యదారుణీసురుల యప్రేమ మంత్రము లభ్యుచింపకె
శునకరవాక్యప్రసాదములు బంధురశృంగారలంగ సర్వభూ
జనములు సమృద్ధింప విలసన్నతయంధులు సంతసించుట
కని చిన్నవంబుపెంపె సంగ గట్టి సుతంజి గట్టి సుతంజి యువరాజువట్టి
మ. తన యుంబట్టుముగట్టి డెందయి ప్రేమంబుంబుంబుంబుంబు
తన యుంబట్టి నిత్యమొత్తి మునివేదంబు శుభము సనం
బునకా ముంబు యువరాజు ప్రదక్షిణంబు ల్పరంగా నివృత్తి

చిన పాపాల నహి తునీతి ను పదోశంబి మ్మనీ వి మ్మనీ.

కె అనిని జినం కను నజినం

దనువరణంబులకు వంద నవల నె యింపన్

మునివ తి సంతా ప్పొదై

జినపతి నా శోక్తదీని శాకుంతలునిన్.

వ గాథా కింగనంబులెన్ సమతం బుననునియె కెని పదోశంబి

తదీయ వ దనార విందంబులంబులొద్ద నీతివి యిట్లు నియె.

నె. మలాలగ ద్ది యింబు మందవో శుభ గాష్ట్ర

యిందంబులెన్ పున గా లవందంబుల

సాధా గ్రీ వీధులంబులెన్ పున గా లయిందంబు

దె అవల మో వినగిదిం బున పుడు

గీ తవాద్య తేజా వినరా తన సుఖగెరాష్ట్ర

నిచ్చా మ్మె దగ (యొద్ద) పుచ్చు నపుడు

రాజపూజ్జీ ముదైన రాజ్జీ జ్జోగంబులు

కె యింబు గాకుంద బుని గింబున పుడు

వ సుమ తోదక్కు యింబు మూన స వునిచ్చి

లలిత స ప్పార్థ వీ మోక్షులా క్కరితి

నెకపురి యింబులెన్ బావించె నివక్తౌల

మన పు వీ తంత్రి వి నుమయ మప్పొదై విచ్చుండ

క పు తంత్రి యింబు నిర్మల

226

నీ పథము ను జరిగి నిజ భూమి ప్రతిభం
ప్రతి యెలగ ద్భువంఁ మెండువలు
ప్రతిః పండుర ప యో జగంసు రకేర్తి
నీ నీ పథము న మతి నెంతు నీక పూర్వ
రాజుదర్శి కు నతి తత్పర తే ఘటించి
వసుధా బాంధవ గుల కు వ్యసనములను
వ్యసన కు గుంధ ములు విను వర్ష వర్ష
నీ వెలుజల నర్థ వ్యయంబున కు సంతోష వర్ష
చెట్టి జీవన ముల ప్రతిభి విదులు
విదియ సునాగ ర్ష వృత్తికి చెయ్యిసాగు
జాంబి యా బారంబుఁ జొక సేయి
జొసి కుర్మ నుల నెండ్లికి మాననము మాండ్లి
దూర్చి నెలి వివలక్తి గాల గాఢాదు
దెలివి ధూర్మ స్థి వి వెలు గాఢల పోయి
బొసి యున్దా యుంబు పోత్తు గుమరు
గుడిచి బంధుల కెడ యుగం గుల ముఁబాదు
జైసి వ్రొంకొర్పుకెనుఁ బాప పంక నిహతి
గుఱుగా ల్పరి నార కేతంప మునను
సంతోష ప్రొరడుండు దుష్కర తనయు
ప్రతివర వేళ క యార్చి వివరణః పు

రాంగ నా కేతి సౌఖ్యములు దులుగు

గెలుకొ బుములు రెంటి కలననుచు వందే

స్వములు జిత్తువయప్రతి నందదెవుడు

ద.మియు మత్తురవయ దందవయ ననంత తేతు

మొదమికం నడుపు పుట్ట పొడుపు గ్రుత్తు
నెక సా యు మైపుం దెప్పిక్కిల యొడెనే

గలదనంబుల్లను బూతిసి పొత్తు

గెలని నెలాదింబు విధవయ దాగెలువిధవయ

దలయు కునుబునురా జ్జితమైంబునాగు

లేతిగెలాల్పది యుంబిత విచ్చిచి చూయు

నెరప నెంపు ముఖం దంబునుప కుమారు

నై పోకెంపు బరువులు మొదవయ వేదంబున

దగ కాట్టు వడ దాకి తనువు నలగు

న నెల్లా దకంబు లు యుంబువేలువేత

సెంక రెం గేమిద్దియు నూర్చు వింబు

వలమేటి తుత్త రస త్తము లాగి వంబున

యె యి వచ్చెనేని మొప్ప మిప్పుటి యి

దాని పొని పాదలు లాంఛరుల బాటున శత్రు

శత్రు లనరు గాని నుంబు నావరవి పుట్టు

న. న్నమం గవత్త రంబుల బాకింప

228.

గూలం వేళ్ళు నత్తు చుంగులు పుంకు
సంకు నత్తు చుంగులు రాజ్యిచ్చి వున్న
వల ను నానిది పోల భూవ రతనంబు

సీ. అతి విలసితంబు ముత్తా గాని పాతలాడు

నెలుగుగల్గులు చుంగుల నెదిరించును

అ. నీవేత చుంగుల గూలంబు నా దంబులు

భూవింప నెంచు వాని వరుస

విప్రు లంప వులు లంప వువు మేలంబు

నూలు సుక్త త్తేనోడు మాంబునియ ను

గుప్తి సేయగ నెంప నాత్తు రవం నీంబు

తీక గూలులు

తొలగా ములును దెలియంగ వేర

లంబుల బెంబులుంబు దావి మిలంబులు గింబు

నింద కుదిగట్టు తీలంబు బిందు సేయ

విప్రు మాంబు ములుమాంబు బాంబు వివిధ

బాంబు గాంబు విధంబు భూం పాలపుత్తి

సీ. తల్లి దండ్రు లకు దెంచు విరక్తి శుశంబు

నన్న దన్నులను బోరం పవ. తును

గులత శత్రువు పుట్టిని బుపెర నూంబుంబు

బాంబు కంబుంబు నూంబు మాంబు

బాంబు మాంబు మాంబు మాంబు మాంబు

దాస దాసోజను వ్రేసెరుమరు

తలఁగి పోనవునురు తో తలనొఱికి కొనులును

బట్టలు వేసెను మరలబలు నడుగురు

పోలనము పోయి పోవట్టి ప్రజలఁబాపు

నకలజనులకు నట్టింట్టి శత్రుఁడొయలు

నయిము కెడయొ కంటెల్ల వేలలను జెల్లలు

మరల పరుస కనంబు కుమరయంతు!

సీ. లిపరాధ్రవయనకు నర్హవయగత వేగ్గలం

బగుశిక్షఁగొనెనొలఁకెగడుగుమయ

చెగఁజూచి మనసునఁజేడెత్తి నిలువక

వేటెందు శతఁగాపు విట్టుపోనిచ్చున

వి నయి పోనవఁగాపు విట్టుపోనిచ్చున

నదిరంబు పారకయగుదురెత్తి

ధరగి పారకయైన నదిగారు వెలుగలుగా

ద సతు పుట్టి నాదాయ నష్టి

దా న్నదన మయలయందు నాచాయ నష్టి

యైన నిర్మమఁడగు దనవం నుఁజైన

యెఁది పట్టు కరి ప్రియ కలఁగు లక్ష్మి

యెఁగి దండంబు నను నృపాలాగ్ర సూతి.

సీ. జ్ఞాన సమయముగా దేవ సౌమ్యము నను

3 రి పేత యలంబ మినింబుగాట

బుది వచ్చి నిరంబు కరావ వచ్చు యుదకయలంబు

దిగుబు ధర్మంబుసిద్ధింబుమోటు

వృత్త రామిలు గారవింబులుకాత్రయి

వర్షిని యిసుకీర్తి వచ్చుమోటు

సత్తి శంక తాడ వయల పంయంబున.

వైరి దుర్గంబులు దిగుబు మోటు

బులుల పిం బులను బం భులులమోటు

సెంత పోసిన నది ఫలియంబుమోటు గాని

చలదనర్థ తముల సావచ్చు వచ్చుమోటు.

మతిదలంప శంకాన్వయిత్తి తిపహంస.

చ. వెలత యల మూదముం బుగట నిట్టి యల వేరేట యల నాన వలసిన

వలవని నిర్లమంబులురి పాదము వాద్యము నాట పాటులు

స్థిల నగూ గాచుంబులివి యిందున సక్తులు గాంక్ష మేవతో

వలయుమె నర్ప సేంద్ర దశవర్ణమునో శోభి వంశభూషణా

క. అంగ ములు ప తితివి నున

వ్రాంతమలును వాని దగు సమంబుత గతిసా

రంగంక వంశతిలక పా

సంగను రక్షింబు కెనగట ననాథునతల్

చ. కత్తి త్రియంబువర జతురుద్ధి పమనుపా

యంబులకును సమ యంబేటింగి

పంచేంబ్రియ మంబులనిర్జింబి సావ్యయిత్తడె

షడ్గుణైగరి ముగ్రాశక్తిక్తిగంబు

ప్రసనంబుపెడు సువర్ణంబురాజుదెం

షడ్గుణులు పద్యబుజ్జితమనదెనిసి

సాక్షి పరాశ్రుంబుగాసన పుష్కరిత్యింబు

యొత్తయిత్తమనమంతయైన

రింగి హాకారయ్యల నెలుగనీత

పరులనెప్పరివిచ్చిసింపకమనమన

సంపదంబుకరీరరక్తాశ్రమంబు

నెమరతయింబుజలయి మహావిభుండు

నీపతిహింబుచతిభర్త వయిడు నీలిభురింబు

జిదింగి పంజ్జుండుజితేంబ్రియంబు

మంతరక్షకాశనీమర్తజ్జిదిప్రజాను

రాగి సుమేతనీరాగి భూగి

యింబుతయిత్తతరస్పియి మోహవిమబుండు

కామూహతి పతిశ్చనతపాది

పరశ్చన పరకారపరపరి వారేవ

ర్జియింబుప్రభామంబు శ్రీకరుండు

శ్రీమత్తయింబుమంత్రగానగులరిగణింప

గృహం వయ ఏట్టిని గా సమకూరెనో.

క్షత్రియ సంశూం బ్రహ్మచర్యం సుఖవపశవ

ప్రేక్ష్య నిత్యంగదగ వృక్షా వల్లభానగ్.

సీ. కూరి మిచ్చె త్సెదెత్తెడు లంపు వలచెయి

మతిరంశి కుడుపేత మద్దతుండు

తట్టిన యిలుగు సంగర సవరయిదు పూని.

మలుగుపట్టెన్ కెలట మంత్రచిరముడు

చనవర దేరప్ర విజ్ఞాపాలకుడు బహిః

వెతెలంబు పట్ట వయ్యద్రగవయ.

ముంజెం గుపనిది సప్తంగరక్షకుడు పో.

మోడు నెచ్చెకొడు పాడు నడ

య నగనిన్ని గుణంబుల నావహిల్లి

పాటనీరును తొలి యెచ్చలు పరాన

సముద్ర వస్త్రహవన సేదను దురే

విప్ర మర్థంబు వసుధా కళ్యాణము

సీ. వన యెలువ సుమ తీజనుల చీచింపక

యెరికి మొదలెల్ల కౌరువంబ

సవర గాగలులు దండువులు దర్శనములు

కొలలాన గొనకూళ్లు గుత్తక

కత్తి కంబులు పెట్టి గమలు ప్రవీణులె

వార మాదిరియ నామయిభవము
జూరనేత ప మృశ.వారిగాంను నీచిగా

భలు ఘటిం పతయింధ భనముగూర్చు
ద. నిబతు రంక ములుచెసి కాన భర్త
వలులకు సెక పంబు శ్రేణిని పూండు పంజు
వే భువనకు నాగానీ.య బ్బు వైది
దావ వలయు విభుండు శ్రీ.రంభునను

నీ. ఏ జికాల్చిల పరి పంబిగా నీర్చింబ

చె టువల నీరుండు మెలుపు దేసి
దేవ మూ.పుతలున.దీ మాపుతలునైన
గతి ఘనీమక్తై త్రగతులుదేసి
నీరు నేలలు వాన కారులు పరికింబ

వరి పాలంబుల పంపువల తులరసి
కైరా రాయ వులు వచ్చుకైరది విూరింబ

పదియూ శ్లకైక.రెదీర్చ జిగెదేసి
చన పు వారు ప నిధారు శాత్రు వులును
జేయిలును జేయిలు భలుజేరకుండ
బ్రజిల భావించుకును. దత్తరప సాను
రాగుడై పోవవలయు రాత్రింబరాబు
నీర్చిగది తే యాడనీరగునబ్బు త్రివింబ

త్రైత్య దంబుల మోక్ష సాధనము

యజ్ఞాదుల నన్నియు యుద్ధిరి విరివిగా

వలసె పృథ్వీంబు వంతథార

గవనులు పరిశాలిగా వినిర్మిలము

మోస నూతులు నుంబువులు నగంధ

జిలములు గాజుల గవినింబింప వర్ష

మలువల సంభృతైత్యములు గనంబ

యజ్ఞు నామ ద్భువును సుంధిమోప

నెడ ముగల్గ కయింతులచేర కవిపంబ

నగ సమీపంబు గల పట్టణంబురంజ

ధానిగా నుండులురు వగుధరణిపతికి.

నీ తిజి తాదాసీతంబు కెలుల గాకుండ రే

క్రమంబున దారుధనంబు యజ్ఞ

యజ్ఞులకు లంకింబ ప్రతియిది వేట్టు కయింతు

గవివెత్త తక్కువగా కయింతు

గడగి వేక్కి గావిగా కుండలబరికింబి.

ప్రతి భూను వారలు జ్ఞుల తాదా

యజ్ఞులకు నవస్థైమోత యైయింతు

వారి మన్యులు వినివారి

కాకై యియింతు జీవిత కష్టము వడత

యలండు బరికింతెనును నాయోధనమున
 శ్రేష్ఠుడని గెయింతుచు పొయినయలండు
 బలమున నెలగవలయు భూపాలకుండు

3. అనియతి పెంచుచుగ ముజ్జియినను
 జనపతయకు వలయుననితి సమగ్రతబుద్ధి
 జనపాలనండునునకును

మునిపా. యడవె ప్పియిల్లు జన్మి వు నవేయధవే.

వ. అ కిచ్చిదింబు గుడ్డుతునననందింబు తణ్ణివలనో ద్రుండు పుత్రి
 నున శకుం డలండా డైనవల్లన ము నుల్లవయని పత్నీలనునన
 సూ. యధాప్రియంపదలను ప్రియపుంధ్యకంబుగా సముతప్రి
 తారంబుల ననిపించు ముద్దుతుని నధనంబునంబున్నదివిప్పిన
 రేండుచంద్ర! ఇండ్లుని కి జియించుని బావి ని తాంబూలీని నీకు
 కుంతలుండు సంపాదించి కంపంబుధరంబులుంబువై శకుంతలల్లు
 ను నీవును ని తాంబూలీ వంతుండు కైరాజ్య సుఖంబు ననుభవింపు
 యని బిచ్చంబు యంతు మంబునకుంబు యెడ ననిన భూమింబు
 కు కంతాసన న నూలునకు నంబువై యెని మంబు వేణి తినిల్లనియె.

స. ఇందు వంకయిల లాగినో వృథా యృథవై
 నాజన్మ మగ్రత కన్యత వప్రంబు
 రాజుమోష ములులెవ నన్య నిండుంది
 మంగళంబులు కు సద్గుణవైతి

గు శిష్యులు
కురుమింద శ్రీమహాశత

శరనిధి గాంధీదేవబంధునవమతతక్షా!

మాంవిని

సతతసంక్తు తభూజా సతతత్రీణదేవా
జ్ఞితిజన సురభూజా మిత్ర చాగభేరాజా
మితనవగువితే తా భాష్యామాపరాజా
మాతవి మాతస నరాజా మున్నవరాంబా మసరాజా!

గ ద్వివల

శ్రీమదేవగతిచక్ర గురువరణ కరుణాలక్ష్మ
సద్గురుగర్విత పవిత్ర గాంధీమాతా
శ్రీ, యారాధితా మరవరత్

ద్రు నిల్లవను జ్ఞాపినవర

శ్రీద్రువితోతంబ్ర

*to Rupin
is the another name of
the same gentleman
who is whose name this
was formerly given
3. 11. 1918*

నశాకుంత . Copied from a manuscript
లక్ష్మి Gift of H. H. Sitabā Rāma
గా Subba of the Brahmin
రకా Companion in the past
వంబునా in 1918-19.
చునవం 4.9.1918

* మునుకు మునుకునవల.

4.9.18